

Emirdağ

EMİRDAĞLILAR VAKFI KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ Temmuz 2009 Sayı 20

Emirdağı vatanımız, ilimiz,
Ördek uçtu viran kaldı gölümüz,
Seni bana vermezlerse kadın gız,
Bilmem hangi dağdan aşar yolumuz.
ANONİM

M.ÖZDEVECİ

Eskişehir

Buzlu

Turizm

"Çağdaş Ulaşımın Öyküsü"

Türkiye'nin Her Yerinden

444 00 47

ANKARA - İSTANBUL - İZMİR

ANTALYA - ALANYA - KEMER

BODRUM - KUŞADASI

Yeni Otogar No:18 Eskişehir

MODİSTA
EXCLUSIVE

Üretim Konusu: Tekstil, bay- bayan giyim

Durum: İnşaat Halinde

Yetkili Adı: Ceylan Buzlu

Telefon: 2282050

Faks: 228 20 60

Adres: Organize Sanayi Bölgesi 21.Cadde No:7 ESKİ ŞEHİR

BUZLU TURİZM

BUZLU DIŞ POLİKLİNİĞİ

BUZLU ŞİRKETLER GRUBU

by BUZLU

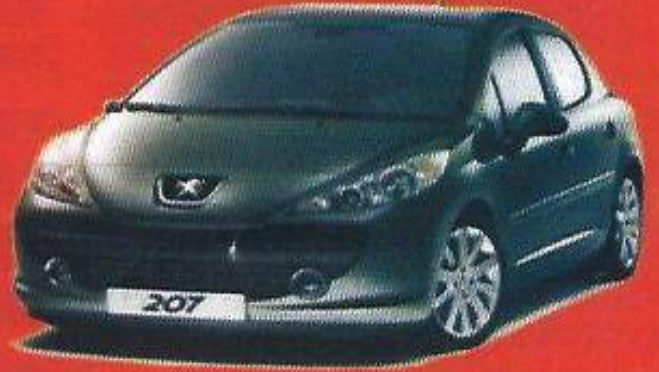

ER

iyi bir eğitim
iyi bir gelecek...

SÜRÜCÜ KURSU

**SON MODEL
PEUGEOT
ARAÇLAR İLE
KEYİFLİ
EĞİTİM**

**HER ARAÇTA BİR KURSIYER
BAY & BAYAN EĞİTMEN**

**BÜTÇEYE
GÖRE
ÖDEME
KOŞULLARI**

Hamamyolu Asarcıklı Cad. No:10
(Uysal Termal Karşısı) Eskişehir

Tel: 0 222 231 04 02 Gsm: 0 532 401 57 74

Web: www.ersurucukursu.org - Mail: saliher81@hotmail.com

BRÜKSEL
ESKİŞEHİR

Emirdağ

Emirdağlılar Vakfı Yayın Organı
Temmuz 2009 Yıl 11 Sayı 20

Sahibi

Vakıf Adına Dr. Orhan ÖZKİR
Başkan

Yazı İşleri Müdürü

Muharrem KUBAT

Yayın Danışmanı

Gazi DURUSU

Hukuk Danışmanı

Şeydi TİFTİK

Yayın Kurulu

Muharrem KUBAT - Elif BAĞCI - Gazi DURUSU -
Ceylan KESKİN - Fikret AKIN - Özcan TÜRKMEN
Ömer İYİĞÜN

Dizgi

Gazi DURUSU-Cemal Çekiç

Kapak

Sibel Erenoğlu-Özcan Türkmen

Görsel Tasarım

Anadolu Ofset

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi

ismet inönü Cd. Kazım Önal İş Mrk. No: 43/36
ESKİŞEHİR

Tel: (0.222) 233 74 74

Fax: (0.222) 234 32 32

www.emirdagvakfi.com

E-mail: emirdag-1@hotmail.com

Baskı

Anadolu Ofset

71 Evler Mah. Alpu Kavşağı
Matbaacılar Sitesi İsmen Sk. No: 10
ESKİŞEHİR Tel&Fax: 0.222 217 47 22

İçindekiler

Dr.Orhan ÖZKİR.....	Başyazı3
Cengiz PALA Bel.Bşk.....	Değerli Hemşehrilerim 4-5
Prof.Dr.Cengiz KORKMAZ.....	Geçmişe Yolculuk 6-7
Hakim Ünsal TÜRKMEN.....	Özlem 8-9
Naz GÜLER.....	Hayatın Gerçek Yüzü 10
Ceylan KESKİN.....	Merhaba Dostlar 11
Huriye SARAÇ.....	Ekmek Teknesi 12-13-14
Elif BAĞCI.....	Anılardan Selam Var15
Halil ERENOĞLU.....	Afyonlu Kazım19-20
Dr.Ünal KUTLU.....	Koruyucu Diş Hekimliği 21
Bekir Sıtkı SAYIN.....	Geçmiş Zaman Olur ki 23
Ertuğrul ALTINEL.....	Vakıf Haberleri24-25
Muharrem KUBAT.....	İçimizden Biri26-27-28-29
Şükrü ÇİVRİLLİ.....	Emirdağ Ortaokulu 32
Durmuş YILDIZ.....	Hamzahacılı 33-34
İsmail KOÇAK.....	Hoş bulduk 34
Hamza Yaşar AKIN.....	Kene 35
Cahit Sevindik AVCI.....	Emirdağ'ını Başkent Yapanım 37
Nermin DURMAZ.....	Türkan Saylan'a 37
Yüksel ÖNAÇAN.....	Dünlerde 39-40
Necati SEZER.....	Güzel Şeyler Bunlar 41
Burhanettin ÇİL.....	Sergendeki Yılan 43-44
Ahmet URFALI.....	Yörüksemayi 45
Şükrü TÜRKMEN.....	İsterim 47
Özcan TÜRKMEN.....	Ne Deyim 47
Fikret AKIN.....	Yayla Türküleri 49-50
Rabia BARIŞ.....	Haççe Gelin 51
Gazi DURUSU.....	Eğitimci Gözüyle 52

Değerli Hemşehrilerim;

Emirdağ Vakfımızın yayınladığı tek kültür-sanat dergimizin yeni bir sayısının paylaşmanın mutluluğunu sizlerle paylaşmanın heyecanı içerisindeyim.

Son günlerde Emirdağ'la ilgili yayınlanan Emirdağ Postası ve Edebdag dergilerinin yayın hayatına girmesi bizi mutlu etmekte, bu dergilerin dağıtımı için gerekli kolaylık ve yardımı yapmaktan her zaman mutluluk duyarız.

Yeni bir seçim sürecinden yeni çıktık. Emirdağlılar Vakfı şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da her zaman siyaset dışı, partiler üstü olmuş ve Vakfa siyaset bulaştırmamaya özen gösterdiğimiz için için 13 senedir ayakta kalmayı başarmıştır.

Ancak Türkiye'nin ve Eskişehir'in gündeminden düşmemek. Vakfın daha güçlü olması için önemli yerlerde (siyaset, bürokrasi, sivil toplum örgütleri) hemşehrilerimizin olmasını istemekten daha doğal ne olabilir ki? Emirdağlılar Vakfı son mahalli seçimlerde yine tarafsız olmaya özen göstermiştir. Yalnız seçilebilecek yerde olan hemşehrimizi desteklemek Vakfın öncelikli

yapması gerekenlerden birisidir. Bu seçim dönemlerindeki adayların seçilebilme konumlarına göre değişebilir. Bu tüm partiler için geçerlidir. Partilerin konumu, adayın konumu ve seçilme şartları destekleme durumunu ortaya koyar. Son seçimler de böyle olmuştur.

Daha sonraki seçimlerde de böyle olacaktır. Tüm hemşehrilerimizin gönlünden geçen belediye başkanı seçilme, milletvekili seçilme ideallerine tercüman olmaya çalıştık. Ayhan Türkseven'i, Tahir Üsküdar'ı desteklediğimiz gibi, Aydın Çöken'i de destekledik. Bundan sonra yapılacak seçimlerde de seçilebilecek yerde olan bir adayı desteklemek en başta gelen görevimizdir, görevimiz olmaya devam edecektir.

Vakfın var olma sebebi ve amaçlarından biridir.

Biz bu konuda başarılı olduğumuza inanıyoruz. Ama takdir ve değerlendirme Emirdağlılarındır.

"Geleneksel Emirdağlılar Gecesi"ni yapmama sebebi ise ekonomik kriz ve olumsuz eleştirilerdir. Ancak şu ana

kadar gecenin yapılmasını isteyenler her geçen gün artmakta,

bu konuda yapılması gerektiği yönünde şikayetler almaktayız. Şimdiye kadar iyi oldu gece yapmadınız diyene hiç rastlamadım. Ama her kesimden hemşehrilerimiz gecenin yapılması gerektiğini söylediler.

Vakfımıza yeni üye kaydı Ocak 2009' dan beri devam etmektedir.

Dergide, SMS'le ve bireysel duyurularımıza rağmen yeteri kadar üye yapıldığını söyleyemem. Bundan da büyük bir üzüntü duymaktayım. Yine de hemşehrilerimizi üye olmaya davet ediyoruz, bekliyoruz. Hemşehrilerimiz internet üzerinden de üye olabilirler.

Yeni bir sayıda buluşuncaya kadar saygı ve sevgilerimle..

Dr. Orhan Özkır
Vakıf Başkanı

VAKFIMIZ ÜYELİĞE AÇILMIŞTIR. VAKFIMIZA ÜYE OL, ÜYE BUL.

Değerli Hemşehrilerim;

Öncelikle sizleri en kalbi duygularımla selamlıyorum.

Değerli kardeşlerim;

Bildiğiniz gibi 29 Mart 2009 yerel seçimlerinin ardından görevimize başladık. Bugüne kadar olan süre zarfı içerisinde büyük projelerimiz için gerekli temelleri atarken önemli başlangıçları da sağladık. Emirdağ'ın her rengine sahip çıktık çıkmaya da devam edeceğiz.

Bu süre içerisinde seçim öncesi verdiğimiz sözleri yerine getirmek için çalışmanın yanı sıra belediyemizin ve personelimizin, belediyemize bağlı birimlerimizin fiziki sorunlarını çözerek işler hale getirdik. Halkımızla diyalogumuzu sağlamaya yönelik birimler oluşturduk. Halkımızın ve personelimizin görüşleri doğrultusunda birimlerimizi güçlendirme çalışmaları yaptık. Yine personelimizin çalışma ortamının fiziki şartlarını iyileştirdik.

Emirdağımızın yaz aylarında susuzluğa mahkum olmaması için su kuyularımızda yedeklemeler ve gerekli çalışmaları tamamladık ve yaz aylarına hazırladık. Yine su kaynaklarımızın israfı ve kaçak su kullanımını önlemek amacıyla ve gurbetçi hemşehrilerimizin bir anda astronomik su faturalarıyla karşılaşmalarını önlemek amacıyla

akıllı su saati sistemleri ile ilgili alt yapı çalışmalarını başlattık.

Tüm birimlerimize teknolojiye uygun cihazlar aldık ve eksikleri tamamladık. Emirdağ Belediyesi'nde tasarruf ve şeffaflık dönemini birim amirlerimiz ve personelimizin de yardımıyla başlattık.

Sevgili Emirdağlılar;

İlçemizde çok önemli bir sorun haline gelen trafik sorununu çözmek amacıyla çeşitli tedbirleri İlçe Trafik Komisyonumuz ile birlikte cesurca uygulamaya koyduk ve halkımızın büyük desteği ile önümüzdeki günlerde başanlı bir trafik sistemi sağlamış olacağız.

İlçemizde simit satan arkadaşlarımıza sağlığa uygun ve Emirdağ'a yakışan bir görüntü kazandırmayı başardık. Seyyar satıcı arkadaşlarımıza yeni yer göstererek hem çarşı içi esnafımızı rahatlattık hem satıcı kardeşlerimize daha rahat çalışma ortamı sağlamış olduk.

Bu arada kaldırımlar ile ilgili düzenlemeleri de cesurca uygulamaya başlıyoruz. Esnaflarımızın da bu konuda bizlere destek olacağından hiçbir şüphemiz yok.

Değerli hemşehrilerim;

Göreve geldiğimiz günden itibaren Emirdağ'ımızın kendi kaynaklarını harekete geçirmeye yönelik çalıştık. Nitekim atıl durumdaki belediyemize ait tesisleri işler hale getirdik ve Emirdağ'ın hizmetine sunduk.

Asfalt şantiyemizi faaliyete geçirerek ilçemizin kanayan yarası haline gelmiş delik deşik olmuş bozuk yollarını asfaltlama çalışmalarını başlattık.

İtfaiyemizde bulunan ve atıl durumdaki binalarımızda tadilat yaparak kullanılır hale getirdik.

Alt yapı çalışmalarımızı da hız kesmeden devam ettiriyoruz.

Sevgili kardeşlerim;

Bu kısa süre içerisinde devlet büyüklerimize Emirdağ'ın sorunlarını ve gücünü aktarmayı başardık. Nitekim Sayın Bakanımız VEYSEL EROĞLU 2 kez ilçemizi ziyaret ettiler ve sorunları yerinde görerek çalışmalarımıza hız kazandırmak amacıyla bizlere destek sağladılar.

Yine Afyonkarahisar milletvekillerimiz de ilçemizi bu

Cengiz Pala
Emirdağ Belediye
Başkanı

kısa sürede defalarca ziyaret ederek desteklerinin hep süreceğini bizlere gösterdiler.

Değerli Emirdağlılar;

Göreve başladığımız günden itibaren halkımızın birlik ve beraberliğini sağlamak amacıyla çeşitli etkinliklerde bulunduk ve büyük ölçüde başarılı olduk. Tüm oda başkanlarımız, Sivil toplum örgütlerimizin temsilcileri, Emirdağ'da faaliyet gösteren bankaların müdürleri ve çeşitli grupların temsilcileri ile düzenli olarak bir araya geliyoruz ve fikir-alışverişinde bulunuyoruz.

Yine gurbetçi hemşehrilerimizin şikayetçi olduğu fiyat standardının sağlanamaması konusunun üzerine cesurca yürüyeceğiz ve gurbetçi hemşehrilerimiz ile esnafımız arasındaki güveni tazeleyeceğiz. Gurbetçi hemşehrilerimizin özlemle geldikleri memleketimizden bu yıl yaptıkları güzel tatilin keyfiyle gelecek yılki tatili hayal ederek ayrılma- larını sağlayacağız. Emirdağ'a bir turizm şehri havası katacağız. Gurbetçilerimizin tatillerini huzur ve güven içinde mutlu bir şekilde Emirdağ'da geçirmesini ve yatırımlarını Emirdağ'a yapmalarını sağlayacağız. Gurbetçilerimizle yaz aylarında bir toplantı düzenleyerek sorunlarımızı ve

çözüm yollarını da konuşacağız.

Mahalle toplantılarımıza da önümüzdeki günlerde başlayacağız ve halkımızın sesini yerinde duymaya çalışacağız.

Sevgili Hemşehrilerim;

İlçemizle ilgili bu düzenlemeleri ve çalışmalarını büyük projelerin de temelini attık ve başladık.

Mesire yeri projemize başlandı ve Temmuz 2009'a yetiştirilmesi için aralıksız çalışıyoruz. Yine Şehitler ormanı projesi tüm hızıyla sürüyor. Bu projenin tarihimizin gelecek nesillere aktarılması, milli duygularımızın ve değerlerimizin yükselerek birlik ve beraberliğimizin devamı açısından önemi büyük. Çay Deremizin ıslahı ve Emirdağ'a kazandırılması çalışmalarının projesi tamamlandı, gerekli kaynak sağlandı ve çalışmalara başlandı. Sosyal tesisler ve gençlik merkezi projemizin onaylanması an meselesi. Bu sayede Emirdağ'ımızdaki büyük bir eksiği daha tamamlayacağız ve hayati öneme sahip 2 projemiz konusunda tüm girişimlerimiz başarıyla sonuçlandı ve meyvelerini toplamaya başladık. Bu kısa süre içerisinde yaptığımız girişimler ve devlet büyüklerimizin de desteğiyle alt yapısı

tamamlanan Organize Sanayi Bölgemizin elektrik ihalesi de sonuçlandı ve yatırımcıya açık hale getirildi.

Ayrıca devletimizin yeni teşvik planı çerçevesinde de yatırımda öncelikli bölgelerden biri haline geldik ve yakında meyvelerini toplamaya başlayacağız. Yine her görüşmemizde önemini Sayın Bakanımız VEYSEL EROĞLU'na arz ettiğimiz hızlı tren hattındaki Emirdağ istasyonları konusunda müjdeleyebilirim ki başarıya ulaştık. 2011'e kadar tamamlanmasını beklediğimiz bu projede Emirdağ'ımız 1 yolcu, 1 lojistik istasyona sahip olarak bir cazibe merkezi haline gelecektir.

Değerli kardeşlerim;

Önümüzde hem kısa hem de çok uzun ama çok önemli 5 yıllık bir süreç var. Bugün başlatmış olduğumuz değişim ve kalkınma ruhuna sahip çıkacağınızdan şüphem yok. Modern ve kent görünümlü bir Emirdağ yaratma sözünü sizlere vermekten de ayrıca onur duyuyorum. Emirdağ için yapılacak ne varsa birlikte başaracağız.

Bizlere olan güven ve teveccühünüze teşekkür ederim.

Saygılarımla..

" EMİRDAĞ " SİZİN DERGİNİZ; DERGİNİZİ OKUYUNUZ, OKUTUNUZ, TANITINIZ.

Geçmişe Yolculuk

Emirdağlılar Vakfı Dergisi için bir yazı yazmam istendiğinde, ne yazabileceğimi sordum. İsteddiğini yazabilirsin dediler. Bunun üzerine, biraz da öyküsel bir dille, kısa özgeçmişimi yazmamın daha uygun olacağını düşünerek aşağıdaki satırları kaleme aldım.

Geçen gün bir yakınımın ölümü nedeniyle, baş sağlığı dilemek için köyüme gittim (Çiftlik Köyü). Yağmurun ve başını arada bir gösteren güneşin ışınlarıyla şımarmış yeşilin tüm tonları doğaya egemen olmuştu. Uzaklardaki hafif soğuk görünümüne dağlar, haşmetli yüksekliklerini koyu karanlık yeşiliyle birleştirip, burnu havada bir eda ile yemyeşil ekin tarlalarını sınırlıyordu. Birkaç ay sonra, yaz mevsiminin gelmesiyle, yeşilin her tonun da emeği olan güneş ışınları, bu kez sapsarı bir doğa rengini sunacaktı bize. İnsan hayatıyla ne kadar da benzeşiyordu bu doğal evirilmeler. Dizlerimizdeki emekleme ya da düşme izleri ne kadar geçici ise, yüzümüzde beliren çizgiler hayatımızdaki her kararımızın ya da her eylemimizin sekeleri olarak bir o kadar kalıcılışıyorlardı bedenimizde. Doğuyor, gençliğimizi şöyle ya da böyle yaşıyor, aile hayatına kavuşuyor, sevdiklerimizi kaybederken, bir gün birilerinin sevdiği ya da sevmediği olarak ölüyorduk bu dünyada.

Bu düşüncelerle yol alırken, daha önce hiç görmediğim bir insan kalabalığı, bir bozkıra çok da yakışmayacak bir cömertlikten paylarını almaya çalışıyorlardı y

olun iki yanındaki alanda. Yağan yağmurun toprağa bıraktığı bereketin karşılığı olarak, kısa süreli sofralara kurulup sonra hemen kaybolan, hatta pazarlarda satışa bile sunulan domalan adlı bir mantarı bulma çabasıymış kalabalığın aslı.

Yıllar önce Bulgaristan'dan göçmen olarak gelen soydaşlarımızın yaşadığı ve yıllardır yapısında hiçbir değişim olmayan "Macir Averen" köyünün toprak evlerine bakarak, solucan gibi kıvrılan ve yağın yağmur nedeniyle hafif çamurlanmış yollardan geçtik. Köyümüzün "Yukarı Mahalle" olarak adlandırığımız girişinde, yolun kenarına sinmiş çoban köpeklerinin beyhude koşturmaları ve havlamalarıyla karşılandık. Köyün girişinde, çocukluk sohbetlerimizi yaptığımız köprüünün hafif yana devrilmiş korkuluğuyla onaylanmış harap halini gördüm. Az ilerde, bir zamanlar balık tuttuğumuz, "çimdimiz" çayın yerinde yeller esiyordu. Sağ tarafta ilköğrenimimi gördüğüm ilkokulum vardı. Okul binası ne kadar büyük, bayrak direği de ne kadar uzun gelirdi o yıllarda bana. Ama bir o kadar dar gelirdi okul avlusu, top oynarken yorulmak bilmez bedenimize ve tükenmez enerjimize. Okulun ilk açıldığı günlerde, sınıflara sinmiş kireç kokusunu özlerdim yaz boyunca. Bu gerçekten kireç kokusu özlemimiydi? Yoksa okul özleminin sembolik karşılığıymıydı? Bunu bu gün bile tam olarak bilemiyorum. Yerlere nedense zift dökülür, ayakkabılarımızın tabanları kapkara olurdu okulun ilk günlerinde. Şimdi bile zaman zaman görüşüp konuştuğumuz değerli ilkokul öğretmenlerim aklıma geliyor. Ramiz Günay ve Fedail Okşar. Yatılı öğretmen okulu için bizi yön-

lendirmeleri ve hazırlamaları; bunda yönetici olarak emeği geçen Tayyar Keskin Hocamın adını da saygıyla anmam gerekir.

Yazları kuzu otlatıp, harman işlerinde babama yar-çım ederdik. Sabah erken saatlerde uy-kudan uyanır, elimize bir değnek alır, kırlara kuzu otlatmaya giderdik. En güç saatler uykudan uyanma vakitleriydi. Bereket anamın okşayıcı, "kıyamı-yorum ama ne yapayım kalkmak zorundasınız" demek isteyen sesiyle uyanır ve kırlara yönelirdik.

Hem, zevkli olsa da bu anların biraz sıkıcılığı, hem de harman işleri sırasında patozun kulakları sağır eden sesi; ya da ambara atarken her tenekede üzerimize hücum eden arpa, buğday tozları veya samanlığa samanları taşıırken terimize karışan tozların yakıcılığı gelecek ile ilgili kafamızdaki çocuksu hayalleri berraklaştırırdı.

Ya bu yaşam biçimini hayatımız boyunca sürdürecektik ya da bize babamın gösterdiği "okuma" hedefine kilitlenecektik. Bizim evde başka bir seçenek asla bize sunulmadı. Okunacak, okunacaktı. Ben, köyümüzde her çocuğun okuyup başarılı olacağına inanıyorum. Aileler tek seçenek okuma hedefini gösterebilir ve etkin destekleyici bir konumda olsalar, çocukların başarılı olmaması için hiçbir neden yok. Ancak, köyümüzde, çocuklar, gençler yurt dışında işçi olmak ya da köyde, tarlada çalışmak seçenekleriyle baş başa bırakılmakta; sonuçta okullarını yarıda bırakma

Prof. Dr. Cengiz Korkmaz
ESOGU. İÇ HES. AD.
ROMATOLOJİ BD.

Hamidiye köyünün yakınından geçerken her Yunusemreli gibi, ben de çocuklarıma-bakın babanız bir zamanlar şu futbol sahasında top oynadı, işte şurada toprak kazdık, şurada elma toplayıp yedik... diyorum.

Eşim ve büyük oğlum her defasında "yine mi!" derler aynı sözleri benden duyarlar. Kışın oldukça soğuk olan yatakhanelerde nefesimizle ısıttığımız, yataklarımızda uyuduğumuz günler aklıma gelir yine Hamidiye sınırından geçerken. Yol kenarında 03 plakalı arabalar gördüğümüzde, anamız, babamız, köyümüz aklımıza gelir; hüznülenir, ancak az sonra oyuna ya da derse dalar unuttur ya da unutmak isterdik özlediklerimizi.

Tıp eğitimimi, o zamanlar Anadolu Üniversitesi yapısı içinde olan AÜ Tıp Fakültesinde 1989 yılında tamamladım. Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde iç hastalıklarından iç hastalıkları uzmanlığını aldıktan sonra Osmangazi Üniversitesi içinde kalmış olan Tıp Fakültesinde, çok değerli Sayın Hocam Prof. Dr. Esat Erenoğlu'nun katkılarıyla öğretim üyesi olarak göreve başladım. Esat Hocamın iç Hastalıkları Ana bilim dalında yaptığı en büyük katkılardan biri yan dal bilim

dallarının kurulmasına büyük önem vermesi ve bunu büyük oranda gerçekleştirmesiydi. Ben de yine Hocamın katkısıyla Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde romatizmal hastalıklar uzmanlığını tamamlayarak döndüm ve 1998 yılından beri Romatoloji Bilim dalının sorumluluğunu yürütüyorum.

Esat Hocam, hem fiziksel yapısıyla bizleri kışkırtmaya devam ediyor hem de güncel tıp gelişmelerini yakından takip ederek bizlere aktarıyor, sorularıyla ve yaptığı katkılarla seminerlerimizi renklendirmeye de-

vam ediyor.

Ben, 6 yıllık öğretmen lisesinde, Türkiye Cumhuriyeti. devletinin parasıyla okuduğumu hiç unutmuyorum. Her yıl devletin verdiği bir takım elbisenin, bir çift ayakkabının ve ders kitaplarının, yediğimin, içtiğimin maddi ve manevi değerini hep aklımda tutarak; bu günlere, ülke olarak gelmemizin nedeni olan M. Kemal Atatürk ve arkadaşlarının dehasını hiç unutmayarak, onlara yaraşır olmanın ve bu ülkeye borcumuzu ödemenin gayreti içinde çalışıyorum.

VAKFIMIZA SAHİP ÇIKALIM VAKFIMIZI YAŞATALIM

**Eskişehir dışındaki hemşehrilerimiz
aidatlarını 01135951
No'lu posta çeki
hesabına da yatırabilirler**

ARAMIZDAN AYRILANLAR

Ocak 2009-Temmuz 2009 tarihleri arasında Hak'kın rahmetine kavuşan ve aramızdan ayrılan hemşehrilerimiz Mustafa SUDURAĞI'na, Mehmet YENİLMEZ'e, İrfan BİÇER'e, Şevket SERT'e, Ahmet YOLAL'a, Nesibe KARACA'ya, Ayhan KARACA'ya, Bedri GÖKÇE'ye, İlhan SEZER'e, Havva UĞUZ'a, Şule ÇOPUR'a, Sevim ASLAN'a, İlyas ŞEN'e, Ayşe SEZGİN'e, Hasan SEZGİN'e, Arife YIMAZER'e, Dudu Çelik'e (Galerici) Mahir Yenilmez'e Dudu MAVİLİOĞLU'na, Şahinde ÖZKARA'ya Cenabı Allah'tan rahmet diler, ailelerine, yakınlarına, sevdiklerine başsağlığı ve sabır diliyoruz.

Emirdağ Dergisi

ÖZLEM...

İnsan aşırı şişmanların mutlu ve neşeli olduğunu sanıyor...

Nedendir bilinmez... Bu kanaatin nedeni onların neredeyse her gördüğümüzde gerili bir davul gibi duran yüzlerindeki kırışıkların yer bulmayışı olabilir belki...

Ya da kahkaha attıklarında gözlerinin iyice kaybolacak kadar kaybolması bu yüzde... Ve belki de aynı kahkahalar sırasında hoplaya hoplaya inip çıkmaları göbeklerinin. Şişman bacaklarının üzerine zar zor yetişerek kahkahayı desteklemeye çalışan tombul kolları ve ucundaki daha da tombul parmaklarla avuçları kapamayan elleriyle vurmaya ve "durun, yeter,gülmekten çatlatacaksınız beni!" demeye çalışırken ki görüntüleridir nedeni.

İşte o böyle biriydi... Yani tam da bu kadar şişman,tam da tarif edildiği şekilde gülen... Ama ne her zaman neşeliydi, ne de önceleri bu kadar şişman.

Tıg gibi,filinta gibi denir ya,öylesine incedi,yemyeşil gözleri ve sarışın çehresiyle yakışıklı mı yakışıklı... Bir evin bir oğlu... Kızları sayma köylük yerde,kızlar ki abla da olsa, kardeş de olsa "O" şehzadeydi ve onun dışındaki herkes O'na hizmet için görevliydi... Üstelik evde iki anası vardı, biri değil ikisi de nikahlı. Cumhuriyetin kuruluşu sırasında ve medeni yasa öncesi olduğundan evliliğin biri her iki hanımda kanun sonra da böyle bir hak tanıdığı için resmi nikahlıydı.

Kendisi ikinci kadından olmaydı ama analarının ilki doğurandan bile çok sevmişti. Öyle ki okumaya şehre gittiğinde tutulan evde o yaşlı haline bakmadan tüm evi çekip çevirmiş ve elini sıcak sudan soğuk suya değdirmekten okulunu bitirmesini ve üniversite kazanmasını sağlamıştı.Çünkü mavi gözlü kocası ölüp, onları iki kadın bırakalı çok olmuştu...

Yadigardı bir bakıma.. Emanetti. Evin erkeğiydi.. Direği.. Hepsinin gelecekte garantisi belki...

Okudu.İlk çocukluk yıllarından babasını kaybedene kadar geçen zamana kadar da şımartıldığından; hem şımarık hem de dilediği yerine gelmediğinde her şeyi kırıp dökecek kadar huysuz ve yatıştırılamayacak kadar öfkeliydi.

Sonra duruluverdi..Bu tam kendisini köyünü bırakıp ardından şehre gelecek kadar seven,kendisini doğurmadığı halde özenle doyuran Fadime anasının aniden ölümü sonrasına denk düştü...Ablası da kardeşi de köylük yerde geleneklerden uzaklaşmadan biri amcasının, diğeri halasının oğlu ile akraba evliliği yapmışlardı.

Anası-ki kendisini doğuran Ayşe kadın işte o zaman yalnız kalmış ve "oğul" demişti ,"gel artık köye.. Bunca tarla tapanla uğraşamam ben,hem evlendirelim artık seni, hem de evimizde, başımızda ol,ben de

torun torba göreyim. Gelin işin ucundan tutsun da şu yaşlılıkta ben de azıcık rahat edeyim, köyümüz toprağımız burada. Hem burada da senin öğreteceğin çocukları var okulun..!"

"Olur ana!" deyip anasının bulunduğu Nazlı ile evlenmişti.İki erkek oğul doğurmuştu Nazlı, Nazlanmayı bilemeden... Kendisine biçilen yaşama itiraz edemeden.

Evli barklı,çoluk çocuklu adam, bırakıp geldiği şehirleri, oralarda kalsaydı neler yaşayabileceği halde yaşayamadığını, dünyanın her nimetinden mahrum kaldığını düşündükçe.. "Körelip gidiyorum,köy kahvesinde pineklemekten öleceğim!" dedikçe.. Kendini yemeye içmeye verdi.

İşte ondan sonra tutabilene aşk olsun.Göbek hafiften hafife büyümeyi birkaç yılda tamamladı. O eski zamanlardaki hareketliliğini yitirdikçe yemekten almaya başladı hırsını.. Nerdeyse yusuvarlak oldu bir süre sonra. "Bu kadar yeme kalbine zarar!" diyenlere basıyordu içinden küfrü."Nasıl yemeyeyim"diyordu..

"Yemekten başka zevk mi kaldı dünyada?"..Sonra kahkahalarla,"küfrettim ulan içimden sana,içimde kalmasın!" diyor, birde dışından küfrediyordu

Ünsal Türkmen
HAKİM

Her şeye, talihten kadere her şeye!

Düğünlerde yine en iyi oynayan 'O', ölümlerde en fazla yardıma çalışan O'ydu. Herkesin derdine bir derman bulmak için akıl çoktu. Ama kendisini kurtarabilmesine umudu kalmamıştı.

Toprağa bağlandıkça bağlandı..

Ayşe anasının ölümünden sonra bile, her iki oğlu da şehirde üniversite bitirip çalışmaya başlamasına karşın, mal mülk ve zenginlik açısından derdi de olmadığı halde.. Emekli olalı yıllar geçtiği halde. "Bir de biz gidip yerleşelim bir şehre!" demez olmuştu. "Ne yapacağım bu yaştan sonra şehri?" diyordu. "Sinema desen televizyonda işte, hava mı var şehirde, su mu var?" Bazen de "Ne var da bu kadar bağladın beni?" diyor toprağa sinirleniyordu. Sanki gerçekten köyü bırakıp gitmesine engel olmak için kendisi toprağa kök salmış da, toprak köklerinden sınımsız bağlanmış ve bırakmıyormuş gibi. "Artık yaşlılık geliyor, yeter, hastaneler var, derdine dermanı daha kolay bulmak var, insan şehirde bu yaştan sonra hasta olursa derdine dermanı çabucak bulmaktan başka ne arar?" deseler de yakınları "Olmaz gidemem, tavuklar, inekler, bağ, bahçe.. Bunlarsız yaşamayı artık beceremem ki, siz yaşayın oralarda, bize de bayramda seyranda gelin o yeter!" diyordu.

İşte önce hiç itirazsız köye dönmeyi kabullenen 'O'; kendine bu nedenle küskünlüğü

ile şişmanlamaya başlayan, sonra da şişmanladıkça hareket etme isteği yiten ve ağlarken de gülerken de öfkelenildiğinde küfrederken de o yusuvarlak göbeğine bakıp, avuçlarını dizlerine vurmaya zor yetiştirirken de bir daha bu halinden hiç kurtulmayacağını düşünüyordu...

Ama kaderini değiştirmek için çabalamayı da hiç becerememişti. Ne zayıflamayı. Ne de alıp başını çıkıp gidebilmeyi...

En son konuştuğunda da "Şişmanım benim, canım dayım, yaşayacaksın, kanser de neymiş, korkma, o sende korksun, sen her şeyi yenersin" diyen yeğenine "öyle mi diyorsun?, sen hep bana güvündün, haydi bakalım, bunu da yeneriz belki!" deyip, karşılıklı gülmüşler, yeğenin "zıplıyor mu yine?" demesi üzerine acıyla "nerdeeeeen!" demişti, "kaç aydır göbek mi kaldı!., bu ilaçlar adamda iştah mı bırakıyor?"..

İç i sızlamıştı yeğenin. "Gidip görememişti, o illete yakalandığını ilk duyduğunda. Sonra zaten kış başlamıştı.. Okuldu, işti.. Yaşam gailisi denen her şey elini kolunu bağlıyordu insanın.. "Yaz olsun yıllık izinde inşallah!" diyordu her aradığında. "Bak yaşamayı unutma, kahkaha atmaya unutma dayıcığım, gülümsemeyi de, sakın haaaa!, dayan haaa!, yeneceksin unutma!" diyordu.

Oysa her aradığında sesi daha da umutsuz çıkıyordu O'nun.. Yine de güldürmeyi başarıyordu, her defasında, "de haydi, iyileş de sana börekler yapacağım zıplatacağın yine!"

diyerek.

O dayı bugün öldü.. Son hafta arayamadığı için kendine kızdı yeğen. İçinde kaynayan volkan, tam taşma haline gelip, boğazına bir yumru olarak gelip oturdu..

Dökülen gözyaşları söndüremeyecekti yansa da. Zaten hiçbir yangın sönmüyordu ağıtla, figanla, hiç durmadan da aksa, gözyaşlarıyla..

"Oturup O'nu yazayım!" dedi. "Hamza'ydı adı. Hz. Hamza gücü olsun, köyümüze adını veren atamızın adı yaşasın diye koymuşlardı adını... Hamzahacılı'ydı. Ama şimdi anlıyor köyün adı belki de "hacılı" değil, bu ölümlerden dolayı, ya da yaşanan başka acılara iza feten Hamzaacılı'ydı..

Değilse bile öyle olmalı diye düşündü.. Kendi acısı yakışmıştı işte köyün adına..

O kendini böyle yazan bir yeğeni olduğunu öğrenmeyi mutlaka çok isterdi.. Nasıl da gurur duyardı, sağ olsaydı.. Nasıl kıvançla anlatırdı "yeğenim benim tasvirimi çıkartmış gelin dinleyin hele!" diye anlatırken..

Şimdi "Dayıcığım, şişmanım, zıplayan göbeklim, zıplatarak okuyorsun değil mi?" dediğini duymasını ve gerçekten de o göbeği zıplatıp, gözleri kaybolarak yüzünde, kahkahalar atmasını görmese bile hissetmeyi ve emin olmayı, "Yaaa yeğenim ya, gerçekten zıplıyor!" dediğini duymayı nasıl da istiyordu. Hem de nasıl istiyordu yeğeni...

HURİYE SARAÇ'A AÇIK MEKTUP

HAYATIN GERÇEK YÜZÜ

Ben bugün yaşamın gerçek yüzünü öğrendim. Yaşamda acı tatlı her şeyin yaşanabileceğini ve bunlardan ders almamız gerektiğini anladım. Huriye Saraç bana yaşamı tanıttı. Onu dinlerken o eski zamanları yaşama fırsatı buldum. O'nun gözlerine baktığım zaman anlıyordum ki; o da eski zamanlarını bizimle birlikte tekrar yaşıyordu.

İlk kez karşılaşmama rağmen Huriye Hanımı kırk yıldır tanıyor gibiyim. Ona o kadar saygı duyuyorum ki.. Çünkü o bu saygıyı fazlasıyla hak ediyor. Hiç yılmamış, direnmiş, azmetmiş ve

sonunda başarmış. Bence Huriye Hanım, kadınların hiçbir şey başaramayacağını düşünenlere en büyük örnektir. Yalnız böyle düşünenler unutmazınlar ki bizim yüce kadınlarımız her yerde erkeklere en büyük yardımda bulunanlar olmuşlardır.

Huriye Hanım, büyük bir yazar, öğretmen ve Türk tarihi açısından önemli bir hanımdır. O, bana hayattaki en büyük örneklerden biri oldu. Onu dinlerken hissettiklerimi ne kelimeler anlatabilir ne de bu kalem yazabilir. Ama şunu söylemeliyim ki o an hem çok mutlu, hem heyecanlı hem de çok üzgündüm. İşte ben bun-

ların hepsini bir arada hissediyordum. Onunla konuşurken o yumuşacık ve hoş sesi insana güven veriyordu.

Ben, bugünün tarihini hiç unutmamak üzere aklıma yazdım. Artık ben de onun sayısız ve onu çok seven öğrencilerinden biriyim. Bunun mutluluğunu taşıyorum. Ben, bana bu duyguları hissettiren, en güç olaylara dayanan, Cumhuriyetin ilk öğretmenlerinden olan Huriye Saraç'ı kendime örnek olarak alıyorum. Bu yolda yürürken başarılı olacağıma inanıyorum.

Naz Güler
Adapazarı Özel
Şahin İlköğretim
Okulu
7. Sınıf
Öğrencisi

Gül

Kuyumcusu

HER NEV'İ KUYUMCU ÇEŞİTLERİ BULUNUR
SİPARİŞ KABUL EDİLİR.

Zeki Gül ve Oğulları

Merkez : Kuyumcular Çarşısı No: 35 - Tel: 0 (222) 234 39 73

Şube : Kuyumcular Çarşısı No: 10 - Tel: 0 (222) 232 24 22

ESKİŞEHİR

MERHABA DOSTLAR

Yeni bir sayıda Emirdağlılar Vakfı ile ilgili önemli gördüğüm sorunları sizlerle paylaşmak istiyorum.

Vakfımıza 870 kayıtlı üye, SMS sistemine ise 1600 hemşehrimizin cep telefonu kayıtlı bulunmaktadır. Sizlere duyurduğumuz ilanların vakfa bir maliyeti bulunmaktadır. Bir mesaj 180 TL'ye malolmaktadır. Her ay 3-4 bazen daha fazla mesaj yayınlamaktayız. Aylık ortalama 750-1000 TL. den az olmamak üzere mesaj ücreti ödemekteyiz. Hemşehrilerimizden ricam çektikleri mesajın ücretini ödemeleri. Bu sayede vakfımız büyük bir sıkıntıdan kurtulmuş olacaktır. Özellikle cenazelerde, cenaze sahipleri çeşitli yerlere yardım etmektedirler. Yapacakları yardımın bir kısmını da vakfımıza yapmalarını istiyoruz.

Üye kayıtlarımız hala devam etmekte olup, şimdiye kadar beklediğimiz ilgiyi gördüğümüzü söyleyemem. Yukarıda belirttiğim gibi vakfımızda 870

kayıtlı üye bulunmakta olup, yılda 250-300 kişiden aidat almaktayız. Bu da 5-6 bin lira yapmaktadır.

Bununla ve dergi reklam gelirleri ile vakfımızı yürütmekteyiz. Hemşehrilerimizden üyelik için, özellikle gençlerden ilgi ve destek bekliyoruz.

Burs verecekleri, burs alacak öğrencileri EKİM-KASIM ayında tesbit ederek Kasım ayından itibaren öğrencilerin burslarını banka hesaplarına yatırmaktayız. Burs verecek kişilerle yüz yüze, telefonda görüşerek söz almaktayız. Bu kişiler burslarını Vakıflar Bankası burs hesabına yatırmaktadırlar. En fazla 8-10 kişinin burs ücretini elden toplamakta, bankaya yatırarak dekontunu kendilerine ulaştırmakta veya dosyamızda saklamaktayız. Hemşehrilerimizin bu konudaki duyarlılıklarına teşekkür ediyoruz.

Burs veren ve alanların sayısı en geç kasım ayı içerisinde belirleniyor.

Hemşehrilerimizi asla burs vermeye zorlamıyoruz. Sadece

söz verdikleri takdirde bankaya yatırmalarını istiyoruz.

Az da olsa yıl sonu geldiğinde burs vermekten vazgeçenler olmaktadır.

Örneğin bu sene 9 kişi burs vermekten vazgeçti. Bu da bir aylık burs ödemesine yakın bir tutar. Böyle olunca biz de huzurlu ayındaki bursu yatırmama durumunda kalıyoruz. Öğrencilerimiz mağdur olduğu gibi biz de zor durumda kalıyoruz.

Burs hesabında para kalırsa ertesi yıla aktarmaktayız. Hemşehrilerimizi bu konuda duyarlı olmaya davet ediyoruz.

Dergi yazıları 6 kişilik bir komisyon tarafından incelendikten sonra basıma gitmektedir. Hemşehrilerimizden dergimize yazı yazma, okuma, dağıtma konusunda ilgi ve destek beklemekteyiz.

Yeni bir sayıda buluşuncaya kadar sevgi ve saygılar...

Ceylan Keskin
Vakıf Baş. Yrd.

**MUTLU VE KEDERLİ GÜNLERİNİZDE
BAĞIŞLARINIZ İÇİN
EMİRDAĞLILAR VAKFI ÇELENĞİ
VAKIF TEL: 233 74 74 - 234 32 32
İsmet İnönü Cad. No:43/39 Eskişehir
Çiçekçi 233 36 06**

EKMEK TEKNESİ

Güneş henüz meydanda yoktu. Ama her yana ince bir aydınlık yayılmıştı. Kandilci dayı, eşeğini hazırladı. Oduna gitti. Kansı da indi ahıra. Gün gün karnı kabanar ineğini yemleyip sulayacak, altını kürüyecek. Sadife bulaşığı yıkayacak. Ateşi güreltip yemek pişireceğim ben de.

Güneşin kırmızı yumuşak ışıkları yamaçların üzerinden aşip ötelere doğru uzamaya başlamıştı. Ahırın kapısı açıldı. "Çüüüşş! Çüş hey! Dur da semerini indireyim be hayvan!" diyordu Kandilci dayı.

Sadife:

"Babam, geri döndü! Hava esintili ya," dedi.

Ahırdaki işi bitince yukarıya çıktı babası. Yüzünün sakalsız derisi limon gibiydi. Bir şey söylemeden geçti ocağın karşısına, çömeldi. Sadifeyle bakiştık, "Ne oldu?" gibisinden. Bu arada Hala da geldi.

Kocasına:

"Hayır ola, neden döndün?"

"Ne hayır olacak Gocagarnı! Ne hayır? Eşşek hasta, eşşek!"

"Şeere (Bilecik) gider, Baytara anlatırsın. İlaç verir. İyi olur."

Kınsık alnı iyice kınsı. İyi bir haber izi yoktu yüzünde.

"İyi olur. Hayvan kısmısı tez iyi olur!"

"... "İyi mi olur dedin? Ağzından burnundan su akıyo! Adımını zor atıyo! Titriyo! Sabah şüpelendiydim!"

Kansının söylediğini duymuyordu.

"Kalk da bakalım," dedi, kocasına.

Hepimiz indik ahıra patır patır. Hayvan ön ayaklarını kamına doğru çekti. Oturma şekline geçti, Başını kaldırıncı:

"Ha gayret, Mor oğlum! Kalk da beni korkutma," dedi dayı.

Yekindi eşek. Bir kaç kez kalkmaya çabaladı, ama kalkamadı. Kandilci dayı, kaşağılar gibi eliyle okşadı eşeğini.

"Yatsın bakalım biraz."

Çıktık eve. Geçti ocağın başına. Başını önüne eğdi. Bir acı dolaştı yüzünde. Bir süre gözlerini kipildetti. Bir şeyler konuştu kendisiyle. Birkaç kez inip baktık ama, eşek gece boyunca kımıldamadı. Soluk alırken hafif hafif hınıldamaya başlamıştı. Hep birlikte tuttuk yelesinden. Kaldırmak istedik yavaşça, kıpırdada-

madık bile yerinden. Hiç orali değildi eşek.

"Tüüüh! Tüüüh!" dedi, kocaman ellerini dizine vurdu hala.

O üzüntüyle gitti, ocağın başında oturan kocasına:

"Sana demiyor muydum, odunu çok yüklüyorsun! Dağdan gelene kadar cımcılık su içinde kalıyor! Hasta edeceksin diye be Goc'adam? Bir kezcik olsun kan sözü dinlemezsin ki! Kafanın doğrultusuna gidersin hep!"

Kansının söylenmesi öfkeliendirdi. Bir "Lahavle" çekti derinden. Nemli gözleri üstündeki uzamış, beyazlamış kaşları gerildi,

"Ne olmuş iki odun fazla sanıp, on kuruş daha aldıysam? Sırtına mı biniyorum? Nerden bilirim hastalanacağını?"

Ahıra indik. Hala, önlüğünün ipini çözdü, katladı dörde beşe. Eşeğin ağzından, burnundan, gözünden sızmanları sildi:

"Sırtından çok ekmek yedik. Ölmeee ölmeee!"

Elini sürdü başına, boynunda gezdirdi.

"Emektarım! Hele bir iyi ol! Odun çektiğim gayn sana!"

Hasta çocuğuna söylüyor gibiydi. Bu kez ben elimi kamına, sırtına koydum, ateşli hayvan. Hüzün sardı hepimizi. Yem yiyişinin kümürtüsü duyulurdu yukarıdan. Yemi samanı bitince sesini duyurmak ister, anırırdı kesik kesik. Çıktık eve. Ocağın başında oturuyordu Dayı. Beni görünce, yalın bitkin haliyle:

"Geel gelin gel!" dedi.

Yüzünün her çizgisine ayrı bir keder oturmuştu. Çöktüm yanı başına. Aldı maşayı; Külü eşeler gibi yapıyor, kara kara düşünüyordu. Sırtımı duvara verdim. Baba evimi anımsadım.

Atımız hastalanınca babam; arpa ya da yulaf unundan biberli bulamaç pişirir, atın başını kaldırır, ağzını açar, sıcak sıcak döktürürdü yavaşça. Tıksırırsa, üstümüze başımız sıçrar, ama biz buna sevinirdik. Atımız iyi olacak! Çul çuval kepenek ne varsa sarar, ayağı, burnu, ağzını kapatmazdı. Terlerse kurtulurdu. Elimizde fener, ağlaşıp sabahladığımız olurdu ahırda. "Atımız ölmesin, Allah'ım!"

der yalvarırdık. Atımız ölünce, ahıra girer, boş kalan yerine, yemlece ne bakar bakar sürdürürdük ağdımızı. Taa bir at daha alı nana kadar...

Emine'ye gittim. Eşeğin hasta olduğunu, ona da böyle bir şey yaparsak belki iyi olacağını anlattım;

"Köyün içine bakıp geleyim" dedi, çıktı.

Nenesiyle ekmek yiyordu küçüğüm. Tez geldi Emine. Koşar gibi gittik anasigile. Eşek durgun gözlerle bize bakıyor, burun deliklerinin suları samanın üstüne akıyor, arada bir de yavaş yavaş dönüp böğürlerine bakıyordu.

Emine'ye:

"Hayvan şancılı! Zatürree olmuşsa zor kurtulur."

O da,

"Tüüüh! Tüüüh!" diye, vurdu ellerini dizlerine. Bulamacı ağzına akıttık, evden eski yamalı bir çul getirdi Sadife. Bağladık sırtına. Saman kaynatıp sıcak sıcak doldurduk yem torbasına. Geçirdik başına. Sıcak buhar eşeğin nefes borusundan ciğerine kadar sokulurdu. Kaynamış samanı sık sık değiştiriyorduk, ama olmuyordu bir faydası. Akşama doğru ateşi arttı hayvanın. Terlemiyor! Kamından tuta, başından bacağın- dan tuta kaldırdık. Ayakları, dizleri bükülü bükülüverdi. Samanı çulu altına yayana kadar zor tuttuk! Yıkılırca yattı. Ön ayakları saman yığınına geldi, gövdesi arkaya kaydı. Başını önüne düşürdü. Gözünün, burnunun salyaları birbirine ekleniyordu. Morumsu tüyleri diken diken olmuştu. Durumu ağırlaşıyordu! Emine evine gitti. Biz de yukarıya çıktık. Ocağın başına oturduk. Yanan ateşe düşünceli düşünceli bakıp bir zaman konuşmadık. Kandilci dayı, acısından dişlerini sıkıyordu. Ateşin parıltıları da; gözlerinin renginde oynuyor, kederli yüzü kızılaşıyordu. Baba evimizi anımsadım yine...

1942'nin güzüyü. Köyün hayvanlarında RUAM hastalığı görülmüştü.

Huriye Saraç
Eğitimci-Yazar

Baytar geldi. Atların sol, ön butlarına iğne yaptı. Yirmi dört saat içinde hastalığın bulaşıp bulaşmadığı belli olmuş! Atlarımıza iğne vurulunca gözlerimizi iğnenin yerine dikip yememiş, uyumamış beklemiştik. Kontrole gelen Baytar iki atımızda hastalık olduğunu söyleyince; babam, dizlerine vura vura ağlamış, sırtlarında elini gezdirmiş, uzun kara yelelerini, kuyruğunu sevmişti! Az sonra köyün deresine götürülüp, kazılan çukura tek kurşunla gömüleceklerinden habersiz kara gözlerine baktıkça hiçkırılmış! Baytar, Alkışrak'la Çilkırın yularını çekince gitmek istemeyişleri daha bir dokunmuştu bize. Uzun kuyruklarının yelpazelenişlerini, acı kışnemelerini bırakmışlardı arkalarından

Ahıra indim. Elimi eşeğin başına koydum. Bir çöp yapıyacak kadar bile terlememiş! Soluk alıp vermesi yavaşlıyordu. Kendinde değildi gayn. Ne yapsak bir şey değişmeyecekti!

Huzursuz bir akşam indi Kandilci dayının evine. Ocağın sönük alevleri karşısında elini ısıtıyor, hem de burundan soluyordu, gözleri dolu doluydu; eşeği hastaydı. Bir ah... Çekti derinden. Başını iki yana salladı. Sonra dişlerini sıkıp adeta çöktü... Bizde sönük alevin ısı kandil ışığında bekliyorduk. Bir vakit sonra, karı-koca, canlarının acısından, birbirlerini suçlamaya başladılar. Ekmek tekneleri Mor eşek. Nasıl alınırdı? Alınsa bile iş yapanını almaya güç yetmezdi...

Ahın sık sık yokladık. Soğudukça samanını değiştirdik. Göz kapakları şişmiş, az açılıyor, hemen kapanıyor, kımıldamak istemiyordu. Umutsuzdu Kandilci dayı, ellerini açtı,

"Koc'Allahım, bir umudum sende kaldı!"

Ölü gibi yatan eşeğine bakıp:
"Öyle yatıp durma! Ayaklan ekmek tekne! Azıcık iyi ol! Sevindir bizi!"

Başını çevirdi çözümsüzlükle:

"Geliin! Ölürse ne yaparım? Başımı hangi taşlara vururum? Eşek alacak gücümde yok! Sen de olmasan unsuz, ekmeksiz kalırdık! Allah'ın yazgısı benim için mi kara? Benim gibi biçareler için mi?" diyordu.

"Allah, çaresiz bir şey yaratmamıştır ölümünden başka!" dedim.

Elini tuttum. El değil, çalıydı!

"Biz de öleceğiz! İyileşir inşallah! Ölürse gereğini düşünürüz dayı!"

Bu kez de Fatmalı hala:

"İyi olur mu ki gelin?" dedi gözüne bakarak.

"Allah'tan umut kesilmez!" diye bildim mırıldanarak.

Yanan odunların sağılan alevlerine bakarken daldılar. Ses etmedik biz de. Yarım saat kadar uyudular mı bilmem, uyandılar. İndik ahıra. Mor eşeğin gözleri kapanmış, yorgun yüreği belki beş, belki on dakika önce durmuştu. Dayı, çökmeye başlamış gövdesiyle eşeğinin sırtına, başına. Gözlerine sürdü ellerini. Yarısı beyazlaşmış kirpiklerinden süzülen yaşlar yüzünün daha da derinleşmiş çizgilerinden kayarak ekmek teknesinin başına düşüyordu. Çırpınıyorlar, ellerini dizlerine vuruyorlardı şaap! Şaap!

"Gittiii, gitti mor oğlum geliin!"

Hiçkırıyor, elleri gözlerini silmeye yetişemiyordu. Sadife anasının, ben dayının kolundan tutarak zorla çıkardık yukarıya. Karısı bir, kocası da öbür köşeye çöktüler yine. Neden sonra, hiçkırıklara döndü ağda ...

"Eşeğim başta gider

Yağmurda yaş da gider

Kandilci Bozdoğan'a

Ekmek teknesiz nasıl gider..."

Ahırdan çıktım. Kimi görürsem çağıracağım. Halil'in babası çeşmeye doğru gidiyordu.

Seslendim:

"Ömer amca!"

Döndü. El ettim "gel!" diye.

"Ne var, öğretmen?"

"Eşeğimiz öldü.

"Bir adam bulsak!"

Başıyla yanıtladı, "olur." Döndü sokağa. Az sonra Ali, Hüsnü, Yusufun babasıyla geldi. Biri başından tuttu, biri kuyruğundan, arka ayaklarından çekti biri de. Çıkardılar ahırdan. Gövdesine urgan bağlayıp, sürüdüler dereye. Yüzecekler, derisini getirecekler. Satılırdı. Eşeğin öldüğünü duyan geldi.

"Geçmiş ola Kandilci! Canın sağ ola! Mal canın yongası derler ya, hepimizin ölüyor," diyor, tesellide bulunup gidiyorlardı.

Eşeğinin götürüldüğünü anlayınca ahıra indi yine. Gevşek yüzü yavaş yavaş gerildi. Kınıklar silindi, gözleri parladı, omuzları dikleşti. Eşeğin boşalan yerine baktı, kurumuş pisliği, samanı arpası dolu yemliği, başına geçirilen yuları kalmıştı. Baktı, baktı... hiçkırılmaya başladı birden,

ellerini yüzüne kapadı. Kolundan tuttum. Çıkardım yukarıya. Ocağın başına oturttum. Karısı da geldi. Bir sessizlik çöktü. Başı öne eğildi, kır saçları ve alnı görünüyordu. Hala, bir ara dikkatle kocasına baktı ve acıyla kınışan yüzünü, bitkin, umutsuz gözlerini ilk kez gördü belki de...

Kaç gün köşeden kalkamadı adamcağız. Bazen titreme basıyor, ağzının, iki kanadının yanısı dökülmüş dişleri birbirine vuruyor, takırdıyor, bazen de ateş basıyor, yakasının, kollarının iliklerini açıyor, kasketini çıkıyordu. Başını açık görmemiştik hiç. Saçı kısa, gür, grinin hoş bir rengiydi.

"Ah ah! Şu bizim kahrolası kaderimiz ne kötü... Bunca yıldır eşek fişkıyla cebelleştikimiz yetmiyormuş gibi, bir de yatıp öldü... Yoksulluğun kara gözleri, kara kara kör olsun!" diyordu...

Eşeği ölmüştü. Onu bu halde görmek yürekler acısıydı. Ekmek teknesiz kalmıştı. Dizlerini yukarı toplamış, vücudunu bacaklarına dayamış; kolları iki yanına sarkık, başı yana düşmüş, kara kara düşüncelerle saatlerce yerinde oturdu. Gözlerinde küçük bir umut ışığı, herhangi bir anlam kıntısı yoktu...

Çarşamba günleri öğleden sonraları da ders yapıyor, Milli Eğitimde işim olursa öğrencileri serbest çalışmaya bırakıyor, iki, üç saatte dönüyordum. O çarşamba da öyle yaptım. Maaş almaya daha on gün vardı. Yanıma korucuyu düşürdüm. İlköğretim Müdürüne gittim. Kaldığım evin durumunu anlattım. Yüz lira avans istedim, maaş çizelgesine baktı. 156 lira 45 kuruşu cebinden ödedi. Şubat maaşımı kendisi alacaktı. Müdüre teşekkür edip çıktım. Kapı da bekleyen korucuya, "gidiyoruz!" diye işaret ettim. Koşarak indik merdivenleri. Hazine bulmuş gibi sevinmişim. "Ekmek teknesini" alacaktım Kandilci dayıya. Şehre gelip giderken Memiş'in ağzı kulaklarında. Köyün kıyısında, yanık cevizin orada Cemile ile nasıl işaretlediklerini... Derede kısınp öptüğünü... Düğün parası biriktirmeye başladığını anlattı.

Her Bilecik'e gidiş dönüşümde, şeker, leblebi şekeri, fıstık gibi yemişler alıyor, öğrencilerime dağıtıyordum. Bu kez güllü lokum aldım... Yaramazlık yapana ikiye veriyor, sırtını başını okşuyor, bir daha yapmayacağı sözünü alıyordum...

Sabırsız bekledim akşam paydosunu. Fatmalı hala ahırda uğraşıyordu, tak tuk!

"Kolay gelsin halacığım."

Başıyla yanıtladı,

"Allah razı ola!"

Yukan çıktım. Evin babası köşeye yatmış, üstüne yorganı çekmiş, gözleri yumulu... yaşama küsmüştü. Mercimekli erişte çorbası pişirdim çabucak. Kandili yaktım. Sofrayı hazırladım. Köpeğe yal verip zincirinden bırakmış, tavukları yemleyip kümise koymuş geldi Sadife de. Bu onun göreviydi. Merdivenin başından seslendi:

"Sofra hazır anaa!"

Başucuna çömeldim. Yorganı ucundan kaldırdım:

"Dayıcığım!"

"Hih!" etti, sıçradı.

Açtı gözünü. Şişmiş, kanlanmış.

"Bağım geçmiş biraz."

Oturum üstüne geldi. Sofrayı yakınlaştırdım.

"Ah gelin, hiç yiyesim yok! Her şeyimi aldı gitti Mor oğlum!"

"Mor oğlanın yerine, gök oğlan getiriniz!"

Başını salladı, içini çekti. Doldu gözleri. Kaşığı verdim. Ekmeği ısıttım. Kelle soğan kırdım yumrukla.

"Buyurun, afiyet olsun," deyince kalktım.

Odamdan parayı getirdim. Sokuldum yanı başına. Zarfı önüne koydum:

"Bunu alacaksın, yarın şehre gideceksin. Yettiğince bir Ekmek teknesi... Bir Gök eşek alıp geleceksin!"

Şaşırdı! Üzüleceğini, sevineceğini bilemedi. Gözlerinin rengi ışıklandı. Bakışı umutlandı! Hiçbir şey söyleyemedi. Dokunsan ağlayacaktı. O sert duruşlu, derdini kimselere anlatamayan koca adam. Zarfı bir yana bıraktı dikkatlice.

Yemekten sonra dizlerinin üstüne toplandı. İçime aktardı bütün bakışını:

"Geliin! Geliin!" derken sözünü kestim,

"Gelin değilim. Aileyiz; babamsın, çocuğumun dedesisin!"

Duyulandı. Doluksadı. Sakalı titre-di.

"Ağlama baba" dedi kızı.

"Allah ne büyümüş Goc'adam!" dedi karısı da. Eli uzanamadı paraya.

"Almalısın dayıcığım!"

Aldı, ama içine bakmadı. Minnet

duygusunu anlatmaya dili dönemi-yordu. O anda, yoksulluğa ne denli kahrettiği okunuyordu sakalının tel-lerinden.

Sofradan sonra yine sıralandık ocağın başına. Ayva, elma gömdük. Ceviz kırdık. Neşelendik.

O sabah şafakta kalktı. Camiye gitti, geldi. Giyindi, sarındı. Para zarfını koyun cebine besmele çekerek yerleştirdi.

"Dua edin, iyi bir 'ekmek teknesi' alıp geliyim."

Birlikte giderken; ayağının ucuna bakarak yürüyor, kımıldıyordu dudakları. Dualar mı okuyor, Tanrıya yalvar-mada mı bulunuyordu? Konuşmadan köprüye kadar geldik, durduk.

"Dayıcığım, Bilecik'te bulamazsan, köyden köye gider, yaşını doldurmuş, etine dolgun, ayakları diri, sağısı kalın at gibi bir eşek alırsın. Hem de dişi. Kapında iki olsun, üç olsun..."

"Ah gelin! Nasıl alacağımı bilirim de... İşte, yoksulluğun gözü oyulsun!" Elini öptüm.

"Güle güle git, güle güle gel!"

Değneği koltuğunda kıstırılı, attı adımını. Gidiyor! Köyün yokuşunu çıkana dek baktım arkasından. Duygularım ayaklandı. Özlemine çektiğim baba sevgisini buluyordum belki de. Gökyüzü bulut yüklü, yağmur havası vardı.

O gün geç vakte kadar bekledik. Ama gelmedi babamız... Devrisi gün yeni eşeğine binmiş, arkasına kaykılmış, ayaklarını eşeğin kamına doğru sallaya sallaya geldiğinde gün dağın arkasına kayıyordu. Ahırın kapısında durdu. Usulca indi sırtın-dan, bakışı yorgun değildi. Gözlerinin rengi ışıklıydı. Dipdiri ve memnun görünüyor, yüzü gülüyordu. Ayaklı, iri, tüyleri gökürsü, etli butluydu eşek. Yularından çekti amma, içeriye girmek istemedi hayvan. Yadsıdı ahır! Alınını, boynunun altını, sağısını kaşıya kaşıya çekince girdi. Elindeki değneğini kapının arkasına dayadı. Ölenin yerine bağlamadı. İnekle yer değiştirdi bu kez. Saman döktü, yemini verdi bolca. Bunları yaparken:

"Aslanım benim! Gök kız'ım! Neler yedireceğim sana. Her gün tımarlay-acağım!"

Okşarken yüzünün kırılgı, gülüm-seyişinden daha da kırışıyordu.

Sırtını, yelesini, kuyruğunu sevdi bir süre. Yukarıya çıktı. Paltosunu taktı duvardaki çivisine. Lastiğini çıkarıp girdi içeriye. Köşeye, yerine oturup bağdaş kurdu. Çömeldik karşısına biz de. Haberler ondaydı.

"Eh! Hayırlı olsun bakalım Goc'adam," dedi karısı.

"Uğur getirsin baba," diye ekledi kızı.

Ben de:

"Kızın üretken olsun dayıcığım." dedim.

Toparlandı. Dizlerinin üstüne yığıl bedenini. Gözlerindeki ışık arttı. Dikleştirdi sırtını.

"Allah razı olsun hepinizden," dedi o da.

Ceketinin cebinden kese kağıdı çıkardı yarım kiloluk.

"Ağız tatlılığı aldım. Kütürdetin!"

Avucumuza koydu leblebi şek-erinden. "Ohh!" Diye soluk aldı verdi. Yüreği taptaze oldu. Neşemiz yerine gelince, Fatmalı hala abdestini alıp namaza durdu. Eğildi, kalktı. Sonra dört beş dakikaya kalmadan ellerini açıp dua etti. Tanrısından yeni eşeğinin uğur getirmesini diledi...

Eşeği Kümbet köyünden 90 liraya almıştı. "Ah peşit para, ah!" diyordu dayı. Sırtına semer vurulmamış daha. İsteddiği gibi alıştırmış! Ölenin derisi parasıyla da yeni semer yaptırılmış. Eşekten artan paradan 40 lira da unluk verince, 26 lira 45 kuruş kaldı elime. Kandil yapar, odun satabilirse iyi olurdu. Aşağıdan eşeğin yem yiy-işini, kırırtısını duyunca,

"Kümürdet yemini Gök kız'ım!" derken içi gülüyordu...

Onun bu hali görmeye değerd. Üç dört gün öncesinin bitkin Kandilcisi gitmiş, uykusuz, kanlı gözleri ışık dol-muştu. Yüzü gülümseyişinden kınıştı. Eşek değil, cins 'hara' atıydı sanki...

Ertesi gün, evin arkasına götürdü Gök kız'ını. İştahlı iştahlı otlayışına baktı. Otlar yeni büyüyorlardı. Eşek köklerine doğru saldıyordu.

"Gözüm gibi bakacağım! Bir de yavrun olursa?" diyordu.

Sonra kalktı. Çalılardan arasından ot topladı. Avucunun içinde sundu Gök Kız'ına. O da sahibinin avucunu, elini sıcak nefesiyle yalaya yalaya yedi.

ANILARDAN SELAM VAR ÜZERİMDE KALMASIN

Yunus Emre caddesindeki evimin önünden Emirdağ otobüsüne bindim, gidiyorum. Bir ses "Elif kızım, mademki bu kadar gelip gidecektin, niye geldin Eskişehir'e?" Rahmetli Develi'nin sesiyle irkildim. Doğru ya niye gelmiştim?..

Yetmişli yılların başında Eskişehir'e tayinim çıktı. İyi güzel, mutluyuz ama ben haftada kesin iki kez Emirdağ'a gidip geliyorum. Bir ben mi? Eskişehir'de ne kadar Emirdağlı varsa ve de Emirdağ'da oturanlar, cümlemiz, gidip gidip geliyoruz. Semt dolmuşları bizim otobüslerin yanında hiç kalır.

Biz Emirdağlıların genel bir yapısı vardır. Aklımıza gelen her şeyi olasıdır diye düşünürüz, ölümden gayri her şeye çare vardır yani. Tabi bu düşünceyle de kural-kayıt tanımaz, otobüste yer varmış-yokmuş, hareket saati, terminalin kapanışı, kazası-belası, aksilikleri hiç düşünmez. İnim inim inletirdik otobüsçüleri...

Neyse, kadın-erkek, çoluk-çombalak, sohbet-müzik, yürüyen Cafe tarzındaki otobüsümüz, Eskişehir girişinden itibaren, Emek-Ertaş-Sanayi derken ; Yunus Emre caddesinde zirve yapar; Cadde başından itibaren bir servis aracına dönüşür. Her iki apartmandan birinin önünde durarak; helke helke yoğurtlar, sepet sepet sebzeler, göveç-tencere yemekler, börekler-bük-meler, hatta yıkanmış yünler ve yataklar inip-binerek caddenin

sonundaki otogara adeta boşalmış vaziyette ulaşırdı. Bu taşınmalar yıllarca sürdü. Ta ki, Emirdağ'dan Eskişehir'e gelecek kimse kalmayınca kadar. Sonra Emirdağ-Brüksel hattı kuruldu. Garaj yeni yerine taşındı. Yunus Emre Caddesi de boşaldı neredeyse. Bizimkiler de lokanta-kahve, pide-göveççilerimiz, yoğurt pazarımız, bükme ve mantıcılarımızı da yanına alarak Ziya Paşa Caddesinde konuşturdular sonunda... Bir gün arkadaşım caddenin sonunda bir yere gitmiştik. Selam, muhabbet, sevgi, arkadaşımın aklı durdu, "Ay bütün Eskişehir seni, tanıyor" diye. Haberi yok tabi onun bu yerleşimden... Neyse kimselere benzemeyen hallerimizle otobüsçülerimize çok zahmet versek de onlar bizi, biz onları çok sevip, saydık. Çünkü insan emek verdiği şeyleri bir başka severmiş. Onlar da bize çok emek harcamışlardı.

Kendim ve bütün Emirdağlılar adına sonsuz şükranlarımı sunuyorum onlara.

Tabi, dünya taamı ile bu kadar ilgili olup, fırından yeni çıkmış pide-göveç ve ekmekle; buzdolabında demlenmiş ayran ve karpuzu adeta nefessiz tüketen bizlere şimdi ne lazım olacak? "Doktor" tabii. Emirdağ gibi yerinde duramayan, hareketli, heyecanlı gofalgan bir topluma, bir de ender rastlanan bir beslenme tarzı eklenince, doktorlarımıza çok iş düştü her zaman.

Benim bildiğim, Dr. Tahir Bey, Opr. Dr. Hüseyin Kozlubel, Cavat

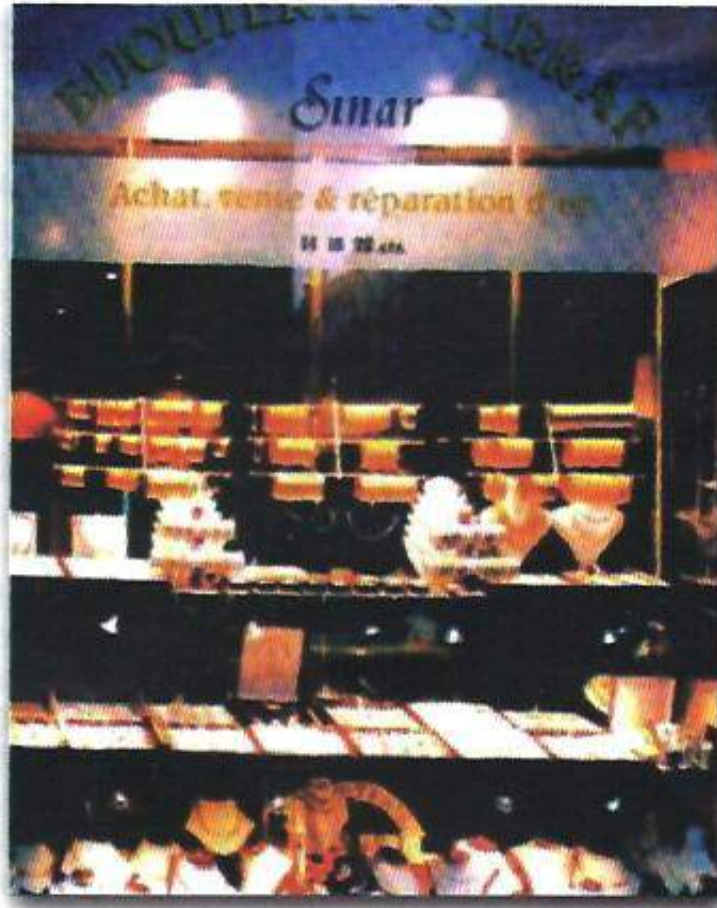
Toktur, Prof. Esat Eren-oğlu, Amcam Dr. Hulusi Bağcı, Sefa Bey, Atilla Abi, kardeşlerimiz; Faruk Altınel, Hüseyin Ünlü, Çınar Yenilmez, Aydın Yenilmez, öğrencilerim Mustafa Emeksiz, Mesut Acet, Bilen Özel ve çok sevgili kardeşim, canımız, Vakıf Başkanı Orhan Özkır ve adını zikremediklerim... Gerçekten bize gösterdikleri ilgi, sabır ve hizmet olağanüstü olmuştur her zaman. Biz Emirdağlılar da bunun farkındayız ve bilincinde-yiz. Duygulanımızın yanında teşekkür hafif kalır....

Mevlana:" İnsanların en hayırlısı, diğer insanlara yararlı olanıdır" der. En onurlusu da, içinden çıktığı topluma, kendini yetiştiren aileye yabancı kalmayıp onlara hizmeti borç bilendir. Her ne olursa olsun, dünyaya gelme-sinin bir tesadüf olmadığının bilincinde olan GERÇEK İNSANLAR.

Hani diyoruz ya, -ben değil-"Bizden bir şey olmaz", Emirdağlılar milletvekili filan çıkarmaz" Ben bu sözlere asla katılmıyorum. Şöyle ki bizlerin bir milletvekiline ihtiyacımız yok. Herkes birbirinin vekili. Milletvekilinin yapacağı ve yaptıracağı her şeyi, üzerine düşen herkes, seve seve yapıyor. Her nerede olursa olsun. Hiçbirimiz, başka bir Emirdağlıya kayıtsız kalmıyor. Onu canından ayırmıyoruz. Yani etrafımız "ADAM GİBİ ADAM" dolu. Daha ne istiyoruz?... Sevgiler !..

Elif Bağcı
Eğitimci

Bijouterie Sinar Bs

Venez retrouver chez nous
Votre Beauté et votre élégance

Güzelliğinizi ve şıklığınızı
bizimle tamamlayınız

Pazartesi günleri kapalıdır.

GSM: 0475/96 78 10

Tél: +32.2/219 19 29 - Fax +32.2/219 19 39
Rue du Meridien 80 1210 BXL.

29 Mart 2009 Mahalli İdareler Seçimlerinde İlimizde Seçilen Hemşehrilerimize Yeni Görevlerinde Başarılar Dileriz.
Emirdağ Dergisi

Adnan KARAMANLI
İl Gen.Mec.Üyesi

Ömer DURU
Tepebaşı
Bel.Mec. Üyesi

Cengiz PALA
Emirdağ Bld. Bşk

Recep YILDIZ
Tepebaşı
Bel.Mec. Üyesi

Yücel YENİLMEZ
Tepebaşı
Bel.Mec. Üyesi

SEÇİLENLER

Ali TOPKAYA
Tepebaşı
Bel.Mec. Üyesi

Naci ŞAHİN
Tepebaşı
Bel.Mec. Üyesi

Cengiz Karahhalı
Tepebaşı
Bel.Mec. Üyesi

Tahir Üsküdar
Odunpazarı
Bel.Mec.Üyesi

İsmet YILDIZ
Esentepe
Mah. Muh.

Nurettin Koroğlu
Ertuğrulgazi
Mah.Muh.

Emir DİSBUDAK
71 Evler
Mah. Muh.

Ali ÇIRAKLI
Şarhöyük
Mah.Muh.

Ayşe ÇIRAKLI
Fevziçakmak
Mah. Muh.

Fedail ERYILMAZ
Cumhuriye
Mah. Muh.

Hakan AKSOY
Arifiye
Mah.Muh.

İbrahim KARPUZ
Yenidoğan
Mah.Muh.

Belçika bölgesel seçimlerinde milletvekili olan hemşehrilerimiz

Emir Kır

Emin Özkara

Mahinur Özdemir

Veli Yüksel

Güler Turan

FATİH GİYİM

Mustafa Koca - Hasan Koca

SABRİ ÖZEL

allegro

BERİN

DOĞRUÖZ

PIERON

RODİA

exeline ESCOLL

cemre group RUBA
PANTALON

YXC Collection BENSU

UZUN ÇARŞI NO:74 EMİRDAĞ / AFYONKARAHİSAR

TEL: 442 53 93 - 442 74 84

FAKS: 442 51 62 - CEP: 0 542 471 26 57

AFYONLU KAZIM

Yazının başlığına bakınca, Afyon'da uzun yıllar Demokrat Parti İl Başkanlığı yapan Saranlı Kazım Ağa akla gelebilir. Okur yazar olmayan bu başkan zamanında Emirdağ'da da okur yazar olmayan bir ilçe başkanı vardı. Bu yazı Kuleli Askeri Lisesi'ndeki bir teftiş ile ilgili anıdır.

1945 yılında Kuleli Askeri Lisesi ile Konya Sanat Okulu arasında bir kavga oldu. Kuleli Lisesi o zamanlar Konya'da idi. Söylentiye göre bir kız yüzünden iki okul öğrencileri kıştı ve Kuleli talebeleri sanat okulunu bastı. Sanat okulu öğrencileri de şişler ve kesici aletlerle Kuleli öğrencilerine hücum etti.

Bu hadise çok büyük yankı yaptı. Hatta Moskova Radyosu'nun bile haber yaptığı söylenir. Dönem İsmet Paşa devri. Devlet otoritesi kesin. Paşa aldığı bilgilerin tesiri ile Kuleli Askeri Lisesi'ni kapatmaya karar vermiştir. Bu karar uygulamadan önce son bir defa okulu denetlemek istemiş. İşte okulun bu telaşı yaşandığı günlerde tarih hocamız Yozgatlı Murtaza Durukan şunları söyledi:

"Çocuklar, İsmet Paşa şu gün gelecekmiş. Çok çalışın o gün sözlü sınav yapacağım."

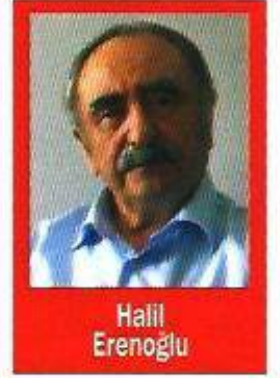
Okulda harıl harıl hazırlık var. İsmet Paşa'nın kalabalık bir heyetle geldiği duyuldu. Her derslikte, kim gelecek ne ola-

cak telaşı var. Bizim ilk ders tarih. Hoca çok tedirgindi. Ya paşa onun sınıfına girerse, heyecandan yanlış bir şey söylerse. Zaten kulağı ağır işiten paşa lafı yanlış anlayıp hocayı yetersiz bulursa ya da derse kaldırdığı öğrenci konuyu bilemezse. Hoca bu endişeler içinde program defterine filan bakmayıp tedirginliğini belli etmemeye çalışarak not defterini çıkardı. "577 Kazım Harmancı", Bizim Kazım arka sıralarda oturan derslerle fazla ilgisi olmayan ağır kanlı bir arkadaşımızdı. Kazım'ın tahtaya ölüsü gitti. "Bu gıdak adam vaa, beni mi buldun" diye söylenmeyi ihmal etmedi. Çalışmadığı belliydi. Hocanın kulağı kapıda gözü Kazım'da soruyu sordu.

"Ziyad Oğlu Tank ne yapmış anlat"... Kazım, derin bir sessizliğe gömüldü. Tank Bin Ziyad İspanya'nın Arap fatihi olarak edebiyat kitaplarında da geçtiği için, hoca güya kolay bir soru sormuştu. Kazım'da ses yok. Hoca cevap bekliyor kulağı kapıda. "Haydi oğlum cevap ver" diye Kazım'ı uyardı. Kazım derin düşünen bir kişi edasıyla söylendi.

"Cümle guruyon efendim." Hocayı bir korku aldı. Cümle kumasını beklerken ya içeri giriverirlerse. Yozgat ağzıyla söylendi. "Yediği herzeyle bak cümle guracağımı." Sonra elleri arkada gözü havada bir iki geldi gitti. On sıradakiler bu durumdan görev çıkarıp

İspanya, deniz, düşman, fatih sözlerini büyük harflerle yazdılar.

Halil Erenoglu

Bilindiği gibi Tank İspanya'ya çıkınca gemileri yaktırmış, askerlere: "önünüz düşman ardınız denizdir, savaştan başka çareniz yok".

Bu meşhur cümleyi çoğumuz bilirdik. Kazım, göz ucu ile bakıp verilen kopyayı aldığını belli etti. Artık gerisi kolaydı. Hemen kafasını işletti. Tank'ın elbette bir atı vardı. Cevabı patlattı.

"Tank atını dengize süüğüdü. Bunu bilen vaa bilmeyen vaa." Koridorlarda ayak sesleri sıklaşınca hoca son defa sordu. Kazım'da ses yok. Artık Kazım'ın cümle kumasını beklemek niyetinde değildi. Denizden ve attan başka bir şey söyleyemeyen Kazım'a, deniz seviyesinde bir not verip oturttu.

CEMİL CAHİT TOYDEMİR...

NIHAL ATSIZ

Hoca not defterini kapattı, ders anlatmaya başladı. Konu Harzemşahlar Devletinin kuruluşu idi. Selçuklu Devleti'nin Harezm Valisi Atsız'ı anlatıyordu ki kapı ardına kadar açıldı. Çok sert yüz ifadeli çakır gözlü çizmeli, kamçılı bir zat içeri girdi. Bu kişi Milli Savunma Bakanı Cemil Cahit Toydemir idi. (Eski bir ordu komutanı)

Teftişe gittiği birliklerin külünü savurduğu hikaye edilirdi. CCT diye anılırdı. Çünkü DDT yeni çıkmıştı bu ilaç sıkıldığı yerde küçük canlıları kınıyordu. Hoca dikkat çekmesine gerek kalmadan ayağa kalktı. Paşa "oturun" dedi. Hoca yaprak gibi titriyordu. Paşa emretti. "Devam et" Hoca, Atsız'ı anlatmaya devam etti. Paşa gürledi. "Nee hala bu çocuklara Atsız'ı anlatıyorsun ha.!" Paşa, Turancılıktan mahkum olmuş Nihal Atsız'dan bahsedildiğini sanmıştı. Hoca kendini güç bela topladı ve "Paşam bu Harzemşahlara atası olan Atsız" diyebildi. İsmet Paşa'nın hiç sevmediği ve mahkum ettirdiği Atsız'ı anmak elbette mümkün değildi. Paşa yu-muşadı dersi kesip bize dön-dü. Şöyle bir göz gezdirip parmağını benim yanımdaki ço-cuğa doğrulttu. "Söyle bakalım saltanat ne zaman kaldırıldı. Saltanat kaldırılınca padişah ne yaptı?" Çocuk hiç duraksamadan cevapladı. "Saltanat 1 Kasım 1922'de kaldırıldı. 17 Kasım'da Vahdettin, Malta'ya Malaya isimli İngiliz zırhlısı ile İstanbul'u terk edip İngilizlere sığındı. Malta'ya gitti. Bir süre Mekke'de kalıp San Remo'ya yerleşti. Bu kentte öldü. Cenazesi Şam'a gömüldü" Paşa "afe-rin" dedi. Hocanın elini sıkı kapıya yürüdü. Hoca dikkat çekti. Ayağa kalktı, Paşa bize dönüp "Hocanızın kıymetini bilin" dedi. Aslında paşanın sorduğu soru o yılki ders konularında yoktu

ama, cevap veren çocuk çok çalışkan her gördüğü kitabı okuyan biriydi. Doğrusu hoca büyük bir varta atlatmıştı. Dersten çıkarken Afyonlu Kazım'a seslendi, "Tank Bin Ziyad'ı iyi öğren" Kazım gene bozuldu. Ama hocanın notunu düzelterek anlaşıp o bölümü ezberledi.

İsmet Paşa bizzat girdiği sınıflarda kendi meraklı olduğu fizik ve kimyadan sorular sordu. Doğru cevapları alınca okulu kapatmaktan vazgeçti. Kazım, sanki İspanya'yı yeniden feth etmişçesine notunu düzeltti. Hatta hocaya "Vaa mı başka soru" diye hava bile attı.

Continental

Barum

MUTLU AKÜ

Binek&Ticari Otomotiv
Paz. Ve Tic. Ltd. Şti.

LASTİKLERİ BÖLGE BAYİİ

Koç Allianz Sigorta A.Ş.

ÖZCAN ÖZGÜR ACENTELİĞİ

Allianz

- *Kasko
- *Trafik
- *Ev
- *Tüm İşyeri
- *Yangın

- *Dask
- *Nakliyat
- *Hayat Sağlık
- *Hayat Birikim

Kızılcıklı Mahmut Pehlivan Cd. No:47/B

(Atatürk Cd. Köprü Ayağı)

Tel: (0222) 233 42 42 - 233 69 99 - 220 18 28

Fax:(0222) 231 17 69

ozcanozgur.53@hotmail.com

ESKİŞEHİR

KORUYUCU DIŞ HEKİMLİĞİ

Koruyucu diş hekimliği, ağız ve diş sağlığı sorunlarının oluşmadan veya başlangıç safhasında önlenmesidir.

Son yıllarda tedavi edici diş hekimliği yanında koruyucu diş hekimliği de büyük önem kazanmıştır. Özellikle gelişmiş ülkelerde koruyucu diş hekimliğine daha fazla önem verilmektedir.

Koruyucu diş hekimliği bebeklikten itibaren başlar. Emzirme, bebeğin çene gelişimi ve diş sağlığı için önemlidir. Biberonla beslenme durumunda ise çocuğun dişleri, temiz ve nemli bir bezle silinmelidir. Bu şekilde özellikle üst ön grup süt dişlerinde oluşan biberon çürüklerini önleyebiliriz. Anne ve babalar çocuklarına üç yaşından itibaren dişlerini düzenli fırçalama alışkanlığını kazandırmalıdır. Çocukların beslenmelerinde asitli içeceklerden uzak durulmalıdır. Asitli içecekler diş minesini yumuşatır ve ağız pH'sını düşürerek diş çürümeye uygun ortamın oluşmasını sağlar. Beslenmede kalsiyum içeren besinlere, meyve ve sebzelere mutlaka yer verilmelidir. Şeker oranı yüksek besinler ve çikolata tüketimi minimum düzeyde tutulmalıdır. Çünkü ağızda kalan şekerli besin artıkları, çürük oluşturan bakterilere kaynak sağlar, çürüğün oluşumunu ve ilerleme hızını artırır.

Süt dişleri, geçici olduğu düşünülerek ihmal edilmemelidir. Çocukların

altı ayda bir diş hekimine götürülerek ağız ve diş kontrolleri yapılmalıdır. Sürekli dişlere uygulanan dolgu ve kanal tedavisi gibi tedaviler süt dişlerine de uygulanabilmektedir. Çocukların iyi beslenebilmesi, konuşabilmesi ve sürekli dişlerin düzgün bir şekilde ağızda yerlerini alabilmeleri için süt dişlerinin sağlıklı bir şekilde düşme zamanlarına kadar, ağızda tutulmaları gereklidir. Süt dişleri, zamanından önce çekilmek zorunda kalırsa, yer tutucu apareyler yapılarak sürekli dişlerin düzgün şekilde sürmeleri sağlanmalıdır.

Çocuklarda, altı yaşında sürekli dişlerden birinci büyük azlar sürmeye başlar.

Bu dişlerin çiğneyici yüzeylerinde fissür dediğimiz girinti ve çıkıntılar mevcuttur. Bu fissürlerde gıda artıkları ve mikroorganizmalar tutunarak çürük oluşumunu başlatırlar. Bunu engellemek için, fissür örtücü dediğimiz ışıkla sertleşen akıcı dolgular uygulanır. Altı ayda bir kontrol edilir ve gerekli görülürse uygulama tekrarlanır. Bu basit uygulama ile hem çürük oluşumu engellenir, hem de çocuk ve diş hekimi arasında iyi bir iletişim sağlanır. Diş hekimi korkusunu aşmış olan çocuk, ileride uygulanacak kapsamlı tedavilerde daha rahat olacaktır.

Koruyucu diş hekimliğinde, üzerinde durulması gereken önemli konu-

lardan biri de dişlerin düzenli bir şekilde fırçalanmasıdır. Dişler günde en az iki defa fırçalanmalıdır. Orta sertlikte bir fırça kullanılmalıdır. Diş fırçası üç ayda bir yenilenmelidir. Sadece ön bölgede görünen dişlerin değil, tüm dişlerin bütün yüzeylerinin fırçalanmasına dikkat edilmelidir. Diş fırçası diş eti ile dişin birleştiği yere kırk beş derece açı ile yerleştirildikten sonra üst çenede yukarıdan aşağıya doğru, alt çenede ise aşağıdan yukarıya doğru hareket ettirilmelidir. Dişler düzenli fırçalanmazsa, kalan besin artıkları dişlerin üzerinde plaklar oluşturur. Plakların uzaklaştırılmasında fırçalamanın yanı sıra ağız gargaraları ve ara yüzler için diş ipi de kullanılmalıdır. Bu plaklar ileride diş taşına dönüşerek diş eti hastalıklarının oluşmasına, içinde bulunan mikroorganizmalar, dişlerin çürümeye neden olur. Diş macunu seçiminde florid içeren diş macunları tercih edilmelidir.

Çocuklarda parmak emme, yetişkinlerde diş gıcırdatması gibi kötü alışkanlıkların tedavisi mutlaka yapılmalıdır. Bu alışkanlıkların geç fark edilmesi ağız ve dişlerde geri dönüşü olmayan hasarlar oluşturmakta ve yapılan tedavilerin ömrünü kısaltmaktadır.

Yetişkinlerin de, altı ayda bir mutlaka diş hekimi kontrolünden geçmeleri önemlidir. Diş eti hastalıkları erken teşhis edilip tedavisi yapılırsa, diş eti çekilmesi, kemik yıkımı ve diş kaybına neden olan periodontal hastalıklara dönüşmesi engellenir. Diş çürükleri erken teşhis edilmediğinde, kanal tedavisi ve dişin kaplanması gibi daha pahalı ve uzun süren tedaviler gerekir. Erken yapılan teşhis, daha az zaman kaybı ile daha düşük maliyetli tedavilere olanak sağlar.

Saygılarımla...

Tercihiniz mükemmellikten yana ise:

Esnaflar ve Sanatkarlar Kefalet Kooperatifi Düğün Salonu

221 17 43

Gsm : 0 532 559 27 06
Sivrihisar Cd. No: 81
(Çolpanlar (Opet) Petrol Krş.)
ESKİŞEHİR

özel ortamlarda
özel günlerde, akıllardan
silinmeyecek anılarınızla
yanınızdayız.

600 kişilik geniş ve
ferah salonumuz,
çayınızı, sigaranızı
ve
kahvenizi keyifle içebileceğiniz
kafeteryamız, taze ve kaliteli
günlük pasta ikramlarımız,
güleryüzlü seçkin personelimiz
ve
profesyonel orkestramız
eşliğinde
sizlere her şeyin
en mükemmelini
yaşatmak için
hizmetinizdeyiz.

Sadece önemli günler hatırdadır;
anılarınızın konuk olduğu bu mekan,
zevkimizle uyuyor...

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI HAYALİ CİHAN DEĞER

Emirdağ'da yapılan spor faaliyetleri de heyecanlı çekişmelere sahne olurdu kimi zaman... İlçemizin iki güzide takımı vardı: Gençlik Spor, Atak Spor, bu iki kulübümüz çevre ilçelere deplasman maçlarına gider, deplasmana gittiği takımlar da ilçemize takımlarımızla maç yapmaya gelirlerdi. O günlerin şartlarında ilçemizde bir stad bile yoktu. Gerçi çevre ilçeler de bu konuda ilçemizden farksızdı: Onların da maç yapacak doğru dürüst sahalan bile yoktu.

İlçemizde bugün yer alan halı saha kültür parkın yerinde ilçemizin futbol sahası yer alırdı: Kupkuru sert bir zeminden ibaret olan bir saha...üstelik toz, toprak diz boyu. Maç günleri ilçe itfaiyesi defalarca sulardı, maç sırasında toz kalkmasın diye...Toz kalkmasın ki seyirci ve oyuncular rahatsız olmasın!

Sahanın uzun kenarında boylu boyunca dere uzanırdı. Derenin set duvarları seyirci için iyi bir açık tribün oluşturunurdu. Dere kenarında boylu boyunca uzanan iri gövdeli yaşlı söğüt ağaç-

larının koyu gölgeleri de Emirdağ ve misafir takımın seyircilerine adeta bir kapalı tribün oluşturunurdu. Maç günü saatler öncesinden Emirdağ halkı saha kenarında yerlerini alırlar, kendi aralarında heyecanlı bekleyiş içerisinde maçın tahmini ile ilgili yorumlar yaparlardı.

Nihayet beklenen saat gelir çatar, takımlar sahada yerlerini alırlardı. Alınan santra ile birlikte müthiş bir tezahürat tufanı kopar maçın sonuna kadar takımımızı alır götürürdü.

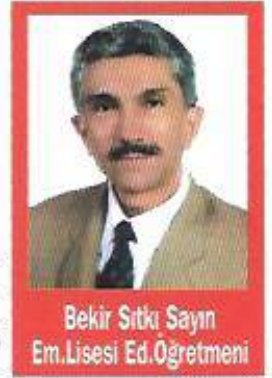
Devre arında da seyyar satıcılarla saha adeta panayır yerine döner, antrenörler de takımlarını alarak maç gidişatına göre onlara taktik verilerdi.

Saha kenarında yer alan evler de birer kapalı tribün vazifesi görürdü, hatta evlerin çatılarında bile maç seyredenler olurdu. Saha kenarında yer alan evimizde de maç günleri eş, dost ve tanıdıklarla dolardı maçı daha rahat seyredebilmek için. Böylece evimiz de sahanın umumi şenliğinden nasibini

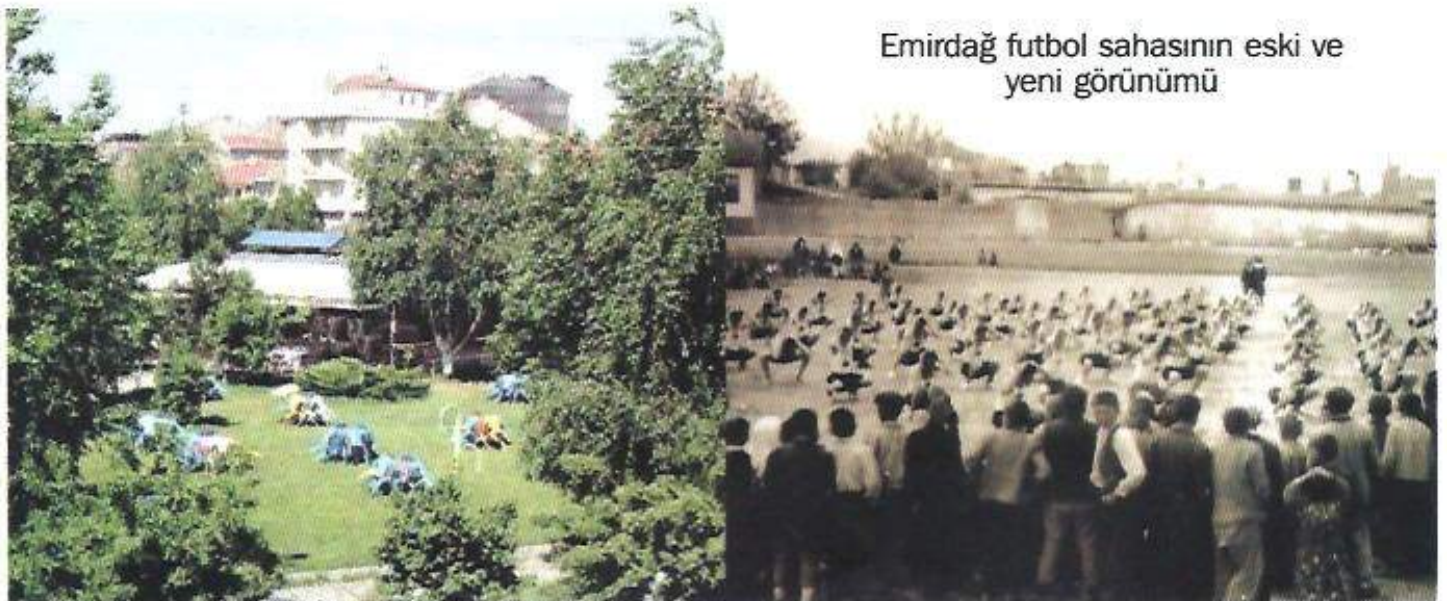
alırdı.

Maç sırasında seyirciler yüksek sesle kendilerine göre oyuncular adeta yönlendirmeye, onlara taktik vermeye çalışırlardı. Hele bir de maç sırasında "Penaltı" kuralı uygulanıyorsa, manzara evlere şenlikti. Herkeste bir heyecan, bu heyecanın tesiriyle çoluk-çocuk penaltı atışının kullanılacağı kalenin önüne toplaşırlar, heyecanla atışı seyrederlerdi. Eğer maçın sonucu da ilçemizin takımı lehine olursa, ortalık adeta bayram yerine dönerdi. Hemen Rahmetli Gazi İmre ve Ceylan Çallı Başkan ve Başkan Yardımcısı sıfatlarıyla futbolcularını yanlarına çağırıp onların alınlarından öperek; "Aslanlarım" diye gençleri tebrik ederlerdi.

Nihayet misafir takım yolcu edilir, maç boyunca yoğun tezahürattan yorgun düşen halk, evlerinin yolunu tutardı. Sağlıcakla kalın...

Bekir Sıtkı Sayın
Em. Lisesi Ed. Öğretmeni

Emirdağ futbol sahasının eski ve yeni görünümü

Vakıf Haberleri

Ertuğrul ALTINEL'DEN

Ertuğrul ALTINEL
Emekli Eğitimci

Geniz Eti Hayat Kurtardı...

EL EMEKLERİ SERGİLENDİ

■ İlçemizde Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğüne 2008-2009 eğitim öğretim yılında Gömü Beldesinde ve Ekizce köyünde bayanlara meslek edindirmeye yönelik olarak açılan bayan terziği, biki dikiş kurslarının sergi ve belge dağıtım töreni düzenlendi. Gömü Beldesinde düzenlenen sergi açılışı ve belge dağıtım törenine Emirdağ Kaymakamı Zekeriya Güney, Bayat Kaymakamı Fatih Kaya, Emirdağ Belediye Başkanı Cengiz Pala, Emirdağ Belediye Meclis Üyeleri, Bayat İlçesi Belediye Başkanı Abdullah Ertekin, Davulga Belediye Başkanı Salih Gündoğan, Gömü Belediye Başkanı Hakkı Tekin, Emirdağ Ziraat Odası Başkanı Ahmet Köycü davetiler ve Gömü beldesi halkı katıldı.

■ Yıldırım Aydoğdu ve Nurgül Aydoğdu çiftinin 6 yaşındaki çocukları Onur Aydoğdu, 2 yıl önce burun içine soktuğu oyuncak araba lastiği ile yaşadı. Özel Eskişehir Sakarya Hastanesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Op.Dr.Fatih Gören'e çocuklarının kulak ağrısı, burun tıkanıklığı ve

ağız kokusu şikayeti üzerine başvuran çift, küçük Onur'un şikayetlerinin tamamen cisimden kaynaklı olduğunu ve operasyon geçirmesi gerektiğini öğrendiler. Ameliyat sonucu küçük Onur sağlığına kavuştu. Yıldırım ailesi tüm hastane çalışanlarına teşekkür etti

Ziraat Odası Toplantı Düzenledi

■ Emirdağ Ziraat Odası tarafından çiftçilerimize ve ilçemizdeki muhtarlarımıza yönelik bir bilgilendirme toplantısı yapıldı. Öğlen saatlerinde ilçemiz Ziraat Odası Restorantında gerçekleştirilen yemekli toplantıya ilçemiz Kaymakamı Zekeriya Güney, Belediye Başkanı Cengiz Pala, Ziraat Odası Başkanı Ahmet Köycü, Gömü Belediye Başkanı Hakkı Tekin, Bademli Belediye Başkanı Musa Karamanlı, İl Genel Meclis Üyesi Mevlüt Ergülbüz Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Abdil Demiral, Emirdağ Pancar Koop. Başkanı Hulusi Türkmen, daire amirleri, mahalle ve köy muhtarları ile kalabalık bir davetli grubu katıldı.

hakkında, 50 dekardan büyük arazilerin gübre desteklemesinin alınabilmesi için toprak analizi yaptırma mecburiyeti getirildiği hakkında, analiz yaptırmayan çiftçilere söz konusu 50 dekardan büyük araziler için gübre desteklemesi ödemesinin yapılmayacağı ve bitki koruma ürünlerinin reçeteli satışına ilişkin konular hakkında muhtarlara bilgi verildi. Toplantıda çiftçilerin kimyevi gübre desteğinden mahrum kalmamaları için topraklarını Emirdağ Ziraat Odası Laboratuvarına getirterek tahlil ettirmeleri istendi. Ayrıca toprak analizi yaptıran çiftçilere kimyevi gübre desteklemesinden hariç dekara 2,5 TL Toprak Analiz Desteği ödemesi yapılacağı bildirildi. Slayt gösterisinden sonra ise ilçemiz Kaymakamı kısa bir konuşma yaptı. Konuşmanın ardından yemekler yendi ve çiftçiler kendi aralarında sohbet etti.

KÖYÇÜ EMİRDAĞ ZİRAAT ODASININ BAŞARISINI EMİRDAĞ ÇİFTÇİSİNİN ESERİ OLARAK GÖRÜYOR

Toplantının açılış konuşmasını yapan ilçemiz Ziraat Odası Başkanı Ahmet Köycü konuşmasında Emirdağ Ziraat Odası'nın başarılarından bahsederek bu başarıların Emirdağ çiftçisine ait olduğunu vurguladı.

ÇİFTÇİLER DİKKATİ

Sonrasında çiftçileri bilgilendirmek amacıyla 10 dakikalık slayt gösterisi sunuldu. Yapılan sunumda çiftçilere tarımsal desteklemeler konusunda bilgi verildi. Tarım bakanlığının vereceği kimyevi gübre ve mazot desteği

DİZELERDEKİ NAĞMELER İLGİYLE İZLENDİ

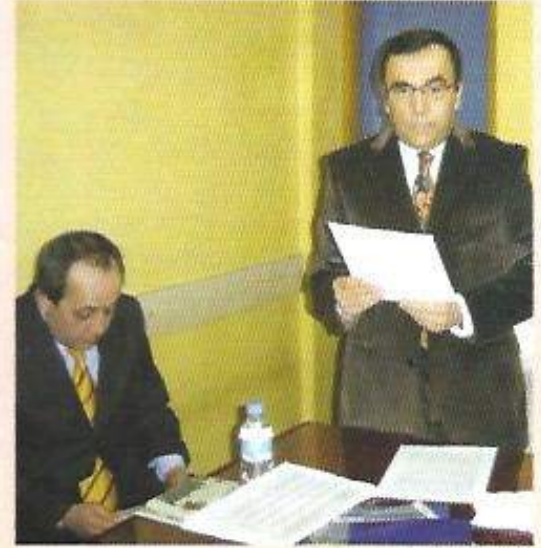
■ Emirdağ Metin Zülbiye Sarı Anadolu lisesi ve Emirdağ Halk Eğitim müdürlüğü tarafından 27 Mayıs 2009 tarihinde (Dizelerdeki Nağmeler) adlı şiir dinletisi düzenlendi. Program ilgi ile izlendi.

Emirdağ Ticaret Odası seçimleri

■ "Emirdağ Ticaret Odası Başkanlığına Abdil DEMİRAL, yönetim kurulu üyeliklerine de Gökalp EMEKSİZ, U.Serdar KARGIN, Cengiz DEMİRKAPI, İbrahim AKTEPE, Koray GÜRBÜZ, Bülent HALAÇ, Ahmet BUDAK seçildiler. Abdil Demiral ve arkadaşlarına yeni görevlerinde başarılar dileriz.

Mali Olağan Kongre yapıldı

Vakfımızın yıllık olağan mali kongresi 15 Mart 2009 tarihinde vakıf binasında yapıldı. Kongre sonunda vakfımızın 2008 yılı kesin hesap ve bilanço, gelir-gider tablosu ibra edildi. 2009 yılı tahmini bütçesi oylanarak kabul edildi. Üye aidatı 20 TL olarak karara bağlandı.

Dünya Göz Merkezi TIR'ı ilçemizde göz taraması yaptı

■ "Emirdağ Ticaret Odası Dünya Göz Merkezi Tır'ını Emirdağ'ına getirdi. 29 Mayıs - 5 Haziran 2009 tarihlerinde ilçemizde bulunan Dünya Göz Merkezine göz problemi olan hemşehrilerimiz muayene olarak teşhis ve tedavilerini yaptırdılar. Bu süre zarfında ilçemizde 990 kişi göz taramasından geçirilmiştir, 18 kişi de katarakt tesbit edilmiştir. Bu hastalardan 10 tanesi Kaymakamlık tarafından ameliyat ettirilecektir.

Emirdağlı Şairler Antolojisi Yakında Çıkıyor

Eğitimci, araştırmacı yazar Özcan Türkmen eserlerine yeni bir eser eklemek için çalışmalarına başladı. Şimdiye dek Emirdağ Mezar Yazıları, Emirdağ Halk Kültürü ve Halk Hikâyeleri ve Hikâyeleriyle Emirdağ Türküleri adlı eserleri yayımlayan Özcan Türkmen son olarak da Emirdağlı Şairler Antolojisi çalışmalarına başladı. Eserde Emirdağ ve köylerinden olan şairlerin özgeçmişlerine ve şairlerin eserlerine yer verileceği bildirildi. Daha fazla Emirdağlı şaire ulaşmayı planlayan Türkmen internet sitesi ve basın yoluyla çalışmasına başladığını duyurarak Emirdağlı şairlerin kendisine ulaşması için turkmenozcan@gmail.com adresine elektronik posta gönderenlere ulaşacağını dile getirdi..

Karaca Güven tazeledi

"Eskişehir Gazeteciler Cemiyeti seçimleri Mayıs 2009'da yapılan Eskişehir Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığı'na Anadolu Gazetesi sahibi Yılmaz Karaca yeniden seçildi. Yılmaz Karaca ve arkadaşlarına görevinde başarılar diliyoruz.

İÇİMİZDEN BİRİ

İlhami ÖZER

Emekli Öğretmen İlhami Özer kısaca kendini tanıtır mısınız?

Koca şairimiz, Dağ çiçeğimiz, Sevgil Sorularınıza tatmin edici cevaplar verebilirsem ne mutlu bana.

1930 yılı içinde doğduğum sıralarda kış mevsimi hüküm sürüyormuş. Fırtınalı, ayazlı ve şiddetli soğuklar bu halde iken ben doğmuşum. Adımı sonradan "İLHAMİ" koymuşlar. Nüfus kayıtlarına ismim İBRAHİM olarak geçmiş. Nüfus cüzdanımı 15 yıl sonra aldığımızda adımın İbra-him olduğunu ancak o zaman öğrendim. Diplomamdakiler İlhami. Nüfus cüzdanımdaki İBRAHİM'di. Bu çelişki beni emekli olacağım sırada çok uğraştırdı. İlhami ile İbrahim'in aynı şahıs olduğunu Emekli Sandığına kabul ettirinceye kadar 6-7 ay maaş alamadım. Babamın 6. eşi olan anamdan 12 kardeşim olmuş, ama köyümüz sırtmalı köy olduğu için doğan kardeşlerim hep sıtmadan ölmüş. Şimdi biz; 12 kardeşten iki kişiyiz. Diğer eşlerinden de iki büyüğümüz vardı vefat ettiler. Ben de çocuk yaşlarımda ne kadar çok sıtmaya yakalandım, kaç kez ölümden döndüm.

Çifteler Köy Enstitüsü'ne giriş öykünüzle birlikte enstitü yaşamını(eğitim ve öğretim de dahil olmak üzere) bize anlatır mısınız.?

1942 yılının, 27 Eylülünde Çifteler Köy Enstitüsü'ne kaydımı yaptırarak. İlk önce uluslar arası eğitim alanında eğitimcilik

imciliği ile ün yapmış olan o günün Okul Müdürü M. RAUF İNAN'la tanıştım. Nihayet Çifteler Köy Enstitüsü'ne kaydımı yaptırarak. O yıllarda köylerimizde, köylü insanlarımız da sanki derin bir uykunun içindeydi. Adeta kendilerini uyandırmak için uyandırıcıya muhtaç kişilerdi. Fakirlik, yokluk, çaresizlik içindeydiler. İstiklal Savaşı yıkılan ve zorlukları henüz yenilmiş değildi. Yalnız herkes büyük bir güvenle Cumhuriyete ve Mustafa Kemal Atatürk'e sonsuz bir bağlılık ve sadakat duygusu içinde geleceğe umutla bakıyorlardı.

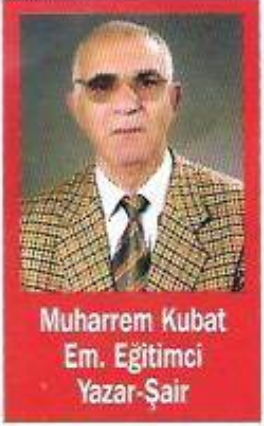
Çifteler Köy Enstitüsü'nden mezun olduktan sonra Emirdağ'ın hangi köylerinde ve nasıl çalıştınız? O yıllarda köylerin ekonomik, sosyal ve kültürel durumları nasıldı?

1947 Yılı Çifteler Köy Enstitüsü'nü bitirince kendi doğup büyüdüğüm ÇİFTLİK KÖYÜ'ne atandım. Kendi köyünüzde öğretmenlik yapmanın oldukça riskli yanları vardır. Fakat en küçük bir sıkıntıya maruz kal-

madan 8 yıllık ilk öğretmenlik yıllarımı orada bitirdikten sonra, askere gittim. Terhisim sonunda Emirdağ Merkez Mithatpaşa İlkokulu Öğretmenliği, Cumhuriyet İlkokulu Müdürlüğü ve İlköğretim Müdürlüğü görevlerinde bulundum. 35 yıllık eğitimcilik görevimi tamamladım.

1947 yılında İlk Öğretmenlik görevime başladığımız sıralarda köylerimizin hali bir başka idi. Şehirlere, dış ülkelere göç yoktu. Her köyde okulda, öğretmen de yoktu. Yeni yeni köylere okullar açılmaya başlıyordu. Bizim köyde 1937 den itibaren asker mektuplarını biz okumaya başlamıştık. Bendeniz de Çiftlik Köyü'nde 5 sınıflı 70-80 öğrenciyi tek dershanede tek başıma 8 yıl okuttum. Bütün içtenliğimle söylemekten büyük bir zevk alarak söylüyorum ki bu ağır işi isteyerek büyük bir heyecanla ve üstün bir başarı ile yaptım.

Tek başıma, tek dershanede

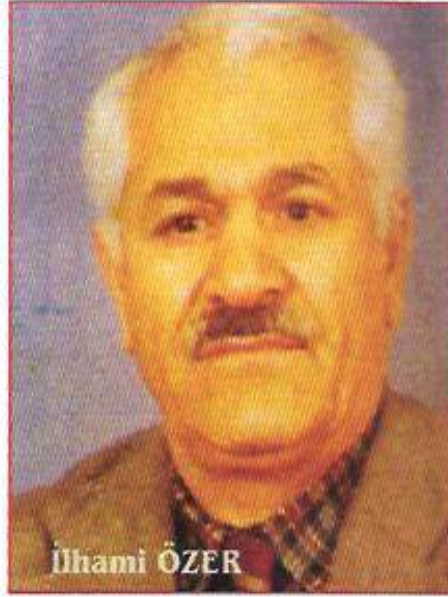

İlhami ÖZER ve ailesi

ve 5 sınıflı bir arada okuttuğum sırada gerçekten çok verimli oldum. Çünkü köylerde 20 yıl çalışma zorunluluğum vardı. Görevimiz köylerde sadece okuma yazma öğretmek de değildi. Üstümüze düştüğünce görevimiz, uyuyan köylüyü uyandırıp, çağın uygar adamı yapmaktır.

Köyümüzde 5 sınıflı 70-80 öğrenciyle tek dershanede okuttuğum sırada 23 NİSAN GÜNLERİNİ FIRSAT EĞİTİMİ BAKIMINDAN ÇOK ÖNEMLİ GÜN HALİNE GETİRİRDİM

Şöyle ki Ekim ayında okula yeni kaydettiğim çocuk 23 Nisan'a kadar okur-yazar duruma geliyordu. Son sınıflara ulaşan öğrencilerimiz iyi bir eğitim-öğretim döneminden geçmiş olduklarını iyice belli ediyorlardı. Emirdağ ilçemizin Cumhuriyet Meydanı gibi köyümüzde bir bayram alanımız vardı, orada 23 NİSAN'ı derinliğine kutlama fırsatımız olurdu. O bayramda her öğrencime mutlaka bir konuşma, şiir, okuma, hamasi bir söylem göreviyle, köylünün karşısına çıkan çocuklardaki bu gelişmeler, köylümü de, anababayı da, öğrencilerimi de coştururdu. 23 NİSAN YALNIZ MİLLİ BAYRAM GÜNLERİ OLARAK DEĞİL, köylünün bir araya geldiği, bütünleştiği, yan yana, can cana olduğu bayram alanında bütün köylüyle bir arada yemek yediği mutlu bir alana dönüştürürdüm. Bayram heyecanı ile köyden bazı kişiler o gün okulumuza parasız birkaç koyun hediye ederdi. MEYDANA KAZAN KURARAK bütün köylümüzün bir arada yemek yemelerini sağlardım. Tam da zamanı idi. Kimileri koyun yoğurdu getirir, kimileri bol bol katmer, kimileri de aklına iyi yiyeceklerden aklına ne gelmişse bir

İlhami ÖZER

şeyler getirir hepsini bir araya toplardık. Böylece 23 NİSAN'ı MİLLİ BAYRAM GÜNÜNÜ MİLLİ DÜĞÜN GÜNÜNE ÇEVİRİRDİK. Böylesi planlamalarla insanları bir fikir etrafında bütünleştirirdim. Küsler, kırgınlıklar zaten günümüzdeki kadar yaygın ve yoğun değildi. Ufacık-tefecik kırgınlıkların giderilmesinde 23 NİSAN GÜNLERİ ayrı ve güzel bir fırsat olurdu. Hakikaten 23 NİSAN GÜNLERİNİ MİLLİ DÜĞÜN GİBİ KUTLARDIK. Bu iş gündüzki haliyle bitmezdi. GECE DE DEVAM EDERDİ.

Yazılarınızı Vakfımızın çıkarmış olduğu Emirdağ dergisinde sık sık okuma olanağımız oldu. Sözü edilen yazılarınızda üslup çok çok güzel, imgeler şahane, ifadeler yalın.. Bu güzelim yeteneği okuyucularınızla neden paylaşmadınız?

Saygı değer meslektaşım Muharrem Bey, saygın şairimiz,

Arada bir yazdığımız yazıların okunmasından dolayı sevinçliyim. Özellikle Emirdağ'daki dostlarımdan, okuyucularımdan gördüğüm ilgi bana moral veriyor. Mutlu oluyorum. Zaman zaman Emirdağ Vakıf Dergisinde de

yayınlanmış olmasının anlamını daha da bir yüksek görüyorum. Yakın çevremizde ve yazarlar aleminde çok çok önemsedimiz Emirdağlı hemşehrilerimiz var. Onların yazılarını, şiirlerini özümseyerek ve çok çok mutlanarak okuyorum. Zat-ı A-liniz ve diğer genç Emirdağlı kardeşlerimin yazı ve şiirleriyle ÖVÜNMEK BANA YETİYOR. Emirdağ yerel gazetelerde 500 civarında yazı kaleme aldım. Kalemim ve yazılarımdaki fikirlerimle, Emirdağ insanının girişim ve gelişimdeki katettikleri güzel mesafeleri, güzellikleri zikretmeye çalıştım. Sürekli ve kalıcı, yani kitaplaşmış yazıların sahibi olmadım. Bu yolda güçlenerek ilerleyen Emirdağlı FİKİR ADAMLARIYLA HEP ÖĞÜNDÜM, ONLARI KISKANANLAR OLMUŞSA BU DURUMU KISKANÇLIĞIN ZAVALLILIĞINA VERDİM.

Bilindiği gibi 6'sı oğlan, 3'ü kız 9 çocuğa babalık yaptınız. Bunları yetiştirmek, okutmak, evlendirmek ve iş sahibi etmek size sıkıntı verdi mi?

Sevgili Muharrem Hocam;..

eşim Köylü kızıydı. 1948 de evlendiğimizde aile içinde söz sahibi bile değildik. Çünkü o zaman gelenek buydu. Hep ve her zaman evin büyüğünün dediği olur, ona karşı çıkmak, onu göğüslemek olmazdı. Bizim kuşağın bütün insanları o günlerin bu acımasız kurallarını iyi bilirler. Merhum eşimle birlikteliğimiz sırasında 6'sı erkek, 3'ü kız olmak üzere 9 çocuğumuz oldu. Elbette bunların büyütülmesi, hayata atılmaları yönünde ekonomik ve benzeri sebeplerden dolayı zorlanmalarımız oldu. Ama temel ve esas noktalarda rahmetli eşimin, çocuklar üzerindeki bir eğitimci gibi titizlik

göstermedeki üstün tavırları ve üslubu sayesinde, çocuklarının genel karakterleri bakımından şikayetçi olacağımız durumlar hasıl olmadı. Şimdi bile çocukların 9 kardeş değil de, sanki bir taneymişler gibi bana ve fikirlerime saygı gösterirler. Hepsi de Emirdağ toplumunun takdirlerine mazhar olmuş insanlardır. Çocuklarım yönünden memnuniyetimi anlatırken torunlarımla birlikte sayısı 40'a varan çocukların her biri birer çiçek bahçesi, bendeniz de ONLARIN ORTASINDA FİSKİYE görevi yapan SU GİBİYİM... Ne yazık ki oğullarımın 2 tanesini toprağa vermiş durumdayım. Allah'ım mekanlarını cennet eylesin.

Eşinizi yıllar önce kaybettiğinizi biliyoruz. Bu durum sizde bir boşluk yarattı mı? İkinci kez neden evlenmediniz?

Muharrem Bey dağ çiçeğim, aziz kardeşim;...

kim, ne zaman, kaybettiğim eşimi lafa getirse, SANKİ KANAYAN YARAMA TUZ BASILMIŞ GİBİ OLURUM. 44 yılın ne kadar zorlu yanları varsa, insanüstü bir dayanca ile bu günlere katlanarak geldiğimiz CANIN, tüm hatıraları aklımı başımdan alır, götürür. İşte bu söylemlerimin sonucu her durumu, aynıyla yaşadım. Nihayet başka çareler bulamayınca hakiki dost sözlerine kulak vermeye başladım. Bu mevzudaki direncimin akılcı yolda gelişmesini, sevgili Doktorum Hüseyin ÜNLÜ BEYEFENDİ sağladı. Daha 7 yaşındayken tanıdığım psikoloji, akıl ve ruh doktorum Hemşehrimiz, GÖZBEBEĞİM DOKTORUM, ESKİ ÖĞRENCİLERİMDEN Dr. Hüseyin Ünlü Beyefendi'nin elimden tutması, gözlerimin

açılmasına vesile olmuştur. Sıkıntılı olduğum bu günler de yine, Emirdağlı doktorum SEFA HALAÇ Beyefendi'nin sakin ve akılcı yollar göstermesindeki ÜSLUBU, özümün aydınlanmasına sebep olmuştur. Her iki Hemşehrimiz son soluğuma kadar minnet ve şükran duyguları ile bağlı olduğumu anlatmak istiyorum. Allah'ım bu yönde kimsenin ağzının tadını bozmasın diye niyaz ediyorum. Yeni bir evliliğin aklımın ucundan bile geçmediğini söyleyebilirim. Ama eşimin bırakıp gittiği çocuklarımdan gördüğüm ve görmekte olduğum insani, ölçülü, seviyeli, saygı dolu davranışlarının günlük yaşamımda ne kadar önemli bir yer tuttuğunu itiraf etmeliyim. Çocuklarımdan gördüğüm her ölçülü tavrın içinde, eşimi görüyorum. Allah'ım mekanını cennet eylesin....

Uzun yıllar Emirdağ merkez ve köylerinde öğretmenlik yaptınız. Bu arada mutlaka saptamalarınız olmuştur. O nedenle Emirdağ ve Emirdağ halkı hak-kındaki düşüncelerinizi sıralar mısınız?

Azizim Koca Türkmen şair KUBATımız;

Emirdağ'a atamamın çıktığında önceleri çok korktum. Çünkü biz çocukluğumuzda hep Emirdağ insanının aleyhine sözler duya duya büyüdük. Ama lütfen iyi biliniz ki Emirdağ bir başka türlü İYİ İNSANLARIN MEKAN KURDUĞU YERDİR. Tam 54 yıldır Emirdağ'dayım. Hiçbir Allah'ın kulu Emirdağlıdan fenalık görmedim. Emirdağ'ın tadını bana, Rahmetli AHMET DONMAZ ile Rahmetli eşi GÖKKIZ ABLA verdi. Aralarında yaşadığım İncili Mah. sakinlerinden de çok güzel

şeyler öğrendim. Ahmet amca ile Gökkız ablanın evlerinde değil sanki yüreklerinin içerisindeydik. Son nefesime kadar Ahmet-Gökkız DONMAZ çifti ile İNCİLİ MH. halkından gördüğüm incelik ve zerafeti asla unutamam.

Emirdağ Vakfı'nı nasıl buluyorsunuz? Daha iyi olması için önerileriniz var mı?

Eskişehir ilinde kurulan "EMİRDAĞ VAKFI" Emirdağlıların sesi, soluğu, canı gibi bir olgunun simgesi durumundadır. Kaç yıldan beri Eskişehir'deki Emirdağlılar varlıklarını bu Vakıf ve Vakıf Organı durumundaki "EMİRDAĞ VAKIF DERGİSİ" vasıtasıyla duyurmaktadırlar. Emirdağ genel kültürünü olabildiğince, bu dergi yardımıyla yaymaktadır. Vakıf dergisini tatlandırıp dolduracak kapasitede nice şairlerimiz, yazarlarımız vardır ki, onların cansiperane emekleri, asla inkar edilemez. Bu bakımdan dergimizin varlığı Emirdağlı söz sahibi hemşehrilerimizin varlığı ile eşdeğerdedir. Dergiyi de, Vakfı da güçlendirmek Emirdağlılar için öz görev sayılmalıdır. Bu güne değin hiçbir ölçüde ciddi bir şikayete hedef olmadan yürütülen Vakıf ve dergi işleri, daha da geliştirilerek devam etmelidir.

Bildiğim kadarıyla 80 yaşına geldiniz ve hala dimdik ayakta-sınız, kendi işinizi kendiniz görüyorsunuz. Bu sağlıklı yaşamı neye borçlu-sunuz ve gençlere sağlıklı bir yaşam için tavsiyeleriniz ne olur?

Sevgili şair;

80 yaşında olmama rağmen sağlıklı görünümüm yakın çevremdeki dostlarımla sıcak ba-

kışlarındandır. Elbette bu sözler, gönül dostlarının altın yüreklerinin ifadelerinin gerçeğidir. Bu güzel sözler, yaşlı yüreklerle su vermek gibi ayrı bir güzelliştir. Dostlarının böylesine güzel bakışlarına minnet ve şükran duyuyorum. Şimdi bizim tek dileğimiz, yatağa mahkum olmadan ve kimsenin merhametine muhtaçlık duymadan üzerimizdeki EMANETİ SAHİBİNE sunabilmektir. Benim hayatımın bir gerçeği vardır. O da şudur.

Hiç kimseye tepeden bakma gibi bir huyum yoktur. Hasım kabul ettiğim hiçbir can yoktur. Kin husumet, fesat gibi insan ruhunu yiyip bitiren, bir psikolojik esaretin zincirlerine bağlanıp kalmam. Hülâsa öylesine şu söze vurgunum ki anlatamam; "DÖVENE ELSİZ GEREK.... SÖVENE DİLSİZ GEREK"... Ama şunu mutlaka söylemeliyim: Naçiz şahsım için söylenen güzellikler, GÖNÜL GÖZÜ İLE BAKAN GÖZLERİN GERÇEĞİDİR... Teşekkürler.

Yine bu kadar yılları yaşamış biri olarak sizce aşk nedir? Emirdağ ve yöresinde oğlan kıza, kız oğlana sevgisini nasıl iletir?

Aşk sevmektir. Aşk sevmektir. Aşk ölümüne fedakarlıktır. Sevginin ve sevmenin olmadığı yerde doğru dürüst hiçbir şeyin yürüyüşüne inanmam. Emirdağ'da ve köylerimizde aşk, saklı yerlerden ayna tutarak belli edilmeye çalışılırdı. Kucak açmak, muhtelif şekil ve biçimlerde işaretler göndermekle belirlenirdi. Ben de 15-17 yaşlarındayken aşık oldum. Sevdiğim kadar da sevildim. Üç yıllık aşk dönemimi karşımdakine engin saygı duyarak yaşadım. İffet ve ar duygularımıza derin derin yer ayırarak gönül duyguları içinde aşkı öğrendim. Karşımdakinin ince ve nazik duygu-

larına duyduğum saygıdan hiç sapmadım. Ağz birliği ederek tertemiz nurtopu gibi bir duygunun, yumağı içinde geçti üç yılımız. "Ölüm ve evlilik Allah'ın emriyle olur" derler ya, aşkıımızın sonu oraya vardı. Benim katlanmak zorunda olacağım hayat tarzına, sevdiğim bir insanı feda etmek egoistlik olurdu. Sonunda göz yaşlı aynlığın düşüncesini, yapabileceğim ÖZVERİDE buldum. Tek tesellim, suçluluk duyabileceğim AR dan HAYA dan uzak bir yaşamın içinde, mahkum olmayan bir halimdir.

Emekli olduğunuz günlerde veya sonrasında şunu şöyle yapsaydım daha iyi olurdu diye bir pişmanlığınız odlumu?

Sevgili can kardeşim;emekli olduktan sonra hiçbir şeye imrenerek başka bir alanda görünmeye çalışmadım. 35 yıllık eğitimcilik devrimin tatlı anıları ile YAŞAM DEVAM ETMEKTEDİR....

Sayın hoca, Emirdağ ve Emirdağ köylerinde kültüre hizmet ettiniz ve binlerce çocuk okuttunuz. Okuttuğunuz bu çocuklardan mutlaka belirli yerlere gelen olmuştur. Bu mutluluğu size tattıranları sayar mısınız.

Sevgili şairim; gerçekten 35 yıllık eğitimcilik görevimizi hakkıyla tamamladığımıza inanırım. Biz eğitim-öğretim görevliliğimizi saatla, zille yürütmedik. GÖTÜRE BİR ANLAYIŞLA VE TOPYEKÜN samimi bir inançla yürüttük. Bu alışkanlığımızı hiçbir nedenle askıya almadık. Yapacağımız okutmanlık görevimi BÜTÜNÜYLE YAPTIK. Öylesine bir vicdan ve gönül huzuru içindeyim ki anlatamam...

Elbette böylesine bir görev anlayışı içinde çalışmanın ürünleri de çok verimli ve çok bereketli oldu. Şimdi Türkiye'mizin uzak-yakın birçok yerlerinde eski öğrencilerim şerefle görev yapmaktadır-

lar. Zaten çok öğrencim yıllarını tamamlayıp emekli oldular. Bir kısmı da emekli olma kapısının eşikindedir. He-men her kurumda öğrencilerim var. Adliyede, mülkiyede, askerde, tıpta, eğitimde hülâsa her alanda... Hiçbir öğrencimden saygısızlığa rastlamadım. Türkiye'mizin üç ilinde emniyet müdürlüğü görevini yapan öğren-cim de, omuzu apoletlerle dolu dolu olan albay öğrencim de, hakimlik ve savcılık görevlerini de, can pazanında insanlara ha-yat sunan doktorları da elimi öpmek için vaziyet aldıklarında dünyayı kendimin sayarım.

Geçenlerde Emirdağ'da çıkmakta olan yerel gazetenin in-temette yayınlanan kısmen de "EMİRDAĞ VAKFI DERGİSİNDE" yayınlanan bir yazım çıktı. Yazımın başlığı "ERDEMİLÜKTE ÖRNEK ÇİFTÜKLÜ KÖYLÜLERİM" idi. Bu yazımla Eskişehir'de Prof. olan bir köylümü, gelecek yıl Prof. olması bir başka bayan köylümü, Eskişehir'de hem Es-naf Kefalet Kooperatifinin ve hem de Esk. Otomobilciler Başkanlığını yürüten köylümü, bir de Fransa'da okuyup Yaser Ara-fat'ın rahatsızlığı sırasında beyin ekibinde görev almış buluna köylümü yazmaya çalıştım. Ve dedim ki ERDEMİLÜKTE ÖRNEK BU ÇİFTÜKLÜ KÖYLÜLERİMLE aynı köydenim. Hiçbir kan bağımın olmadığını belirtmek için de bu yüce insanların 62 yıl önce babalarının veya analarının sınıf öğretmeniydim, DEDİM,,

Hocam, sizi bir hayli yorduk. Zahmetinize ve verdiğiniz bilgilere teşekkür ederiz. Size daha nice yıllar dilerken başkaca söylemek istediğiniz bir şeyler varsa zevkle dinleriz.

Saygılar Hocam...

Sohbetinizde yorulmadım. İçimi döktüm, mutluyum, teşekkürler.

AKADEMİ DERSHANESİ

Bilinçli Öğrencinin Tercihi

4.-5.-6.-7.-8.- Sınıflar SBS
9.-10.-11.-12.- Sınıflar ve Mezunlar
YGS - LYS Hazırlık

İki Eylül Cd. Başan Sk No:2 (Tramvay Çarşı Durağı)

Tel: 0 222 220 35 37 - 221 70 09

Faks: 0 222 221 65 67

www.akademi.ailesiyiz.biz.gen.tr

e-mail: akd_akademi@hotmail.com

**FATİH
EMLAK**

"Gayrimenkul Hizmetleri"

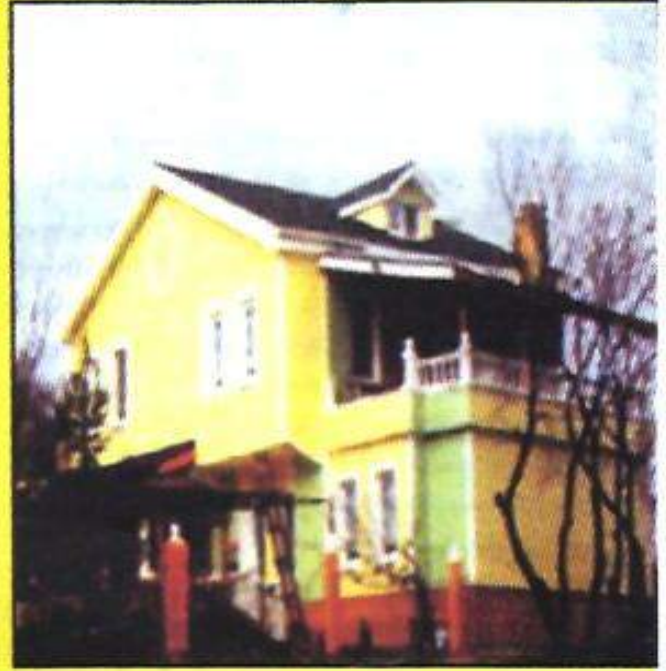
Osman BÖCÜK

Emekli Astsubay

EV - DAİRE - ARSA - TARLA

HER TÜRLÜ EMLAK ALIM - SATIM

KİRALAMA ve TAPU - TAKİP İŞLERİ

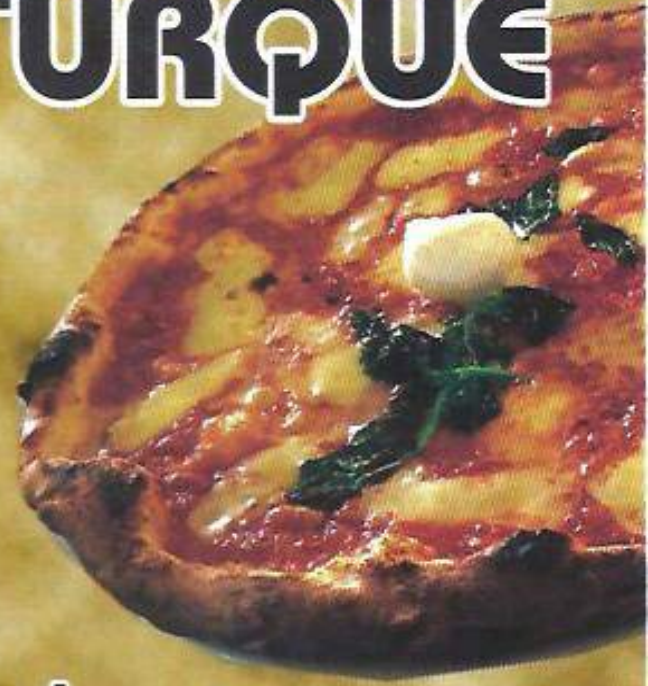
Atatürk Caddesi Tanış Sokak No: 42/A (Aygaz Bayii Yanı) ESKİŞEHİR
Tel& Fax (0.222) 231 00 13 Gsm : (0.505) 528 54 42 Gsm: (0.542) 254 72 86

METİN PIDE

Ferme le mardi
Dinsdag gesloten

SPECIALITE PIZZERIE TURQUE

Salı günü kapalıyız

Tel: 02/ 217 68 63

Ch. d'Haecht 94, 1030 Bruxelles

EMİRDAĞ ORTAOKULU

Emirdağ Ticaret Odası, 1988 yılında, bazı tanıtım ve istatiki bilgileri içeren bir kitap çıkarmış.

Bu kitapta Emirdağ Ortaokulu için özel bir paragraf açılmamış. Tarihi İnkılap İlkokulu tanıtılırken; (bu binanın üst katı, 1940 yılında açılan Emirdağ Orta Okuluna tahsis edilmiştir) ifadesi yer almaktadır.

Korkarım bunu yazan da bu okulun mezunlarından. Bu yanlışlığı düzeltmek bir cümle ile mümkün.

Emirdağ Orta Okulu 1940 yılında değil, 1949 yılında açılmıştır.

İyi biliyorum, ilk talebelerinden ilk mezunlarından biri de benim.

Orta okul 1949 yılında açıldı, ancak: İnkılap İlkokulunun üst katının orta okula tahsisi 1950 yılındadır. 1949-1950 ders yılı şimdiki belediyenin yerinde olan HALKEVİ binasında yapılmış, ikinci ve üçüncü sınıflar İnkılap İlkokulunun üst katında tamamlanmıştır. Hatta binanın köprüye bakan kapısı sonradan orta okul için açılmıştır.

Hazır bu konuya değinmiş iken biraz nostalji yapalım.

İLKLER

Bugün Afyon Lisesini bitirmek, Eskişehir Lisesini bitirmek, Haydarpaşa Lisesini, Dolmabahçe Lisesini bitirmek şerefli bir başarıdır. Ancak sıradan bir olaydır... Zira, bu okullar sizden önce binlerce mezun etmiştir. Oysa Emirdağ Ortaokulunun ilk

Şükrü ÇİVRİLLİ
Em.Dz.Astsb.

talebesi olmak bir ayrıcalıktır. Çünkü bu bir ilktir. Hele hele ilk mezunu olmak, ayrı bir gurur vesilesidir. Çünkü bir ilktir.

Bu yazımıza ek olarak sunduğum listelerden de anlaşılacağı üzere bu ilk 41 talebenin 39' u Emirdağ çocuğudur. Bu demektir ki 39 Emirdağ evinin pek çoğuna bir or-taokul talebesinin ayak basışı ilktir. Çoğumuzun boyun bağı ile tanışması ilktir.

Bu ilklerin listedeki isimlerinin karşısındaki doğum tarihlerine bakıldığında; görülecektir ki 1933 doğumlu da var, 1938 doğumlu da. İlkokulu 5 yıl önce bitiren ile o yıl bitirenlerin sınıf arkadaşı olması ilklerin ayrı bir özelliğidir. Henüz bıyığı terlememişlerle her gün sakal tıraşı olanların oluşturduğu bir sınıf..

1952 yılında verdiği 16 ilk mezundan 3 doktor, 3 mühendis, 3 astsubay, 1 nahiye müdürü, 1 gazeteci, 1 posta müdürü, 3 devlet memuru, 1 işadama çıkar. Bu ilkleri bizden sonraki kuşaklara tanıtmak bizim görevimiz. Onların da bu ilkleri tanımaları hakları olsa gerek. Bugün hepsi yetmiş yaşın üzerinde olan bu ilklerden ara-mızdan ayrılanlara Allah'tan rahmet. hayatta olanlara sağlıklı bir ömür dilerim.

EMİRDAĞ ORTA OKULU İLK MEZUNLARI

- 1-Kemal ÖZGÜLER (EMİRDAĞ-1934)
- 2- Mutlu BOZ (EMİRDAĞ-1935)

- 3- Celil KARACA (EMİRDAĞ-1936)
- 4-Ramazan KAHYA (EMİRDAĞ-1935)
- 5-Hulusi YENİLMEZ (EMİRDAĞ-1936)
- 6-K.Turan ERDEM (EMİRDAĞ-1934)
- 7-Süleyman ERDEM (EMİRDAĞ-1933)
- 8-Aykut GÜLER (EMİRDAĞ-1936)
- 9-Mehmet MOLA (EMİRDAĞ-1934)
- 10- Ahmet Fevzi KARACA (EMİRDAĞ-1934)
- 11-Yusuf ERGÜRBÜZ (EMİRDAĞ-1936)
- 12-O.Nuri KILINÇALP (EMİRDAĞ-1933)
- 13- Şükrü ÇİVRİLLİ (EMİRDAĞ-1937)
- 14- Sadık KARACA (EMİRDAĞ-1936)
- 15- Doğan ÇİFTÇİ (EMİRDAĞ-1934)
- 16-N.Turan BEZİRGANOĞLU (YALVAÇ-1936)

EMİRDAĞ LİSESİ İLK MEZUNLARI

- 1-Osman KILINÇ,
- 2- Osman KÖMÜRCÜ,
- 3- Sabiha BAŞARAN,
- 4- Gülser YÜRÜÇ,
- 5- Hatice OKUTAN,
- 6- Nurten KOYUNCU,
- 7- Cemile YÜRÜK,
- 8- Ceylan KESKİN,
- 9- Hamdi BAĞCI,
- 10- Abdil ÇOLAKER,
- 11- Yedigir ERCAN,
- 12- Halis KOCA,
- 13- Hüsnü AKDENİZ,
- 14- Ali GÖKTEPE,
- 15- Birol YILMAZ,
- 16- Sait CAN,
- 17- Selçuk NURAN,
- 18- Erdoğan SEZGİN,
- 19- M.Erdoğan KAHYA,
- 20- İlyas KAVAK,
- 21-Celil KARACA,
- 22- Hilmi ERŞAHİN,
- 23- Ziyaettin ERYİĞİT,
- 24- İstemihan ÇELİK,
- 25- Şevket HARMANKAYA,
- 26- Y.Hızır ERENOĞLU,
- 27- Faruk ALTINEL,
- 28- İhsan DEMİREL,
- 29- Aydın ÇİMEN,

HAMZA HACILI

Emirdağ'ın tam doğusuna düşer. Ortasından; Konya asfaltı geçer. Emirdağ'a 10 km' dir.

Köyümüzün toprağı bol, sulak, bereketlidir. Hemen kenarında; kış yaz akan bir deresi vardır. Derede yüzen kaz sürüleri hiç eksik olmaz. 4 km doğusunda; Sakarya nehrinin bir kolu olan (Çıldırın Suyu) Pınarbaşı vardır. Suyu berrak temiz soğuk içilebilir kalitededir. Sazan balığı meşhurdur. Eskiden üzerinde un değirmeleri vardı. Zamanının un fabrikaları idi. Gelişen teknolojinin gerisinde kalınca yıkılıp kayboldu.

Yaz aylarında çevre köylerinin mesire yeridir. Çevresi yemyeşil çayırliklarla kaplıdır. Köyde kalan gençlerin eğlendikleri tek yerdir. Yüzme bilmeyen genç yoktur. Ewelden avcılarının avlak yeri idi. Her türlü av kuşu bulunurdu. Ördeği bol idi. Yabani ot mücadelesi için kullanılan ilaçlar kuş neslini bitirdi.

Çevrenin yunak yeridir. Yunacak ne kadar halı, kilim, keçe, yün, buğday varsa burada yıkarlar. Suyunun artıcı bir özelliği vardır.

Okuma yazma düzeyi çok yüksektir. Elli yaşın altında lise mezunu olmayan yoktur. Emirdağ'ın okumuşu en çok olan köylerinden biridir. Bilhassa tıp dalında okuma yanı sıra vardır. (Eskişehir' de ; müfettiş çocuklara sorar; ne olmak istiyorsun? Doktor olmak istiyorum deyince; müfettiş yoksa sen de mi Hamzahacı'lsın der.) Bu rekabet hiç bitmez artarak devam eder. Okuldan kaydı silinen öğrenci yoktur. İnsanları zeki, çalışkan bilhassa tutumludur. Espirili şakacıdır. İbadetine çok düşkün koyu muhafaza-

kardır. Elli yaşın üzerinde çoğu hacıdır. Okuyan okumuş okumayan çoğu Avrupa' ya gitmiştir. Turisti bol bir köydür.

Köyümüzü bu kadar tanıttıktan sonra gelelim kış hazırlıklarına.

AŞKAR

Harman sonu yapılan kış hazırlıklarından biride aşkar yapmaktır. Erkekler değirmene un öğütmeye, evlerinin damlarına şorak(çorak toprak)çekmeye yıl boyunca biriken ocak küllerini tarlaya taşımaya bunun gibi işlerle uğraşırlar. Kadınların işleri daha zor, daha çoktur. Bunlardan biri de aşkar yapımıdır.

Bu işi hiç ihmal etmezler.

Mahallenin en iyi anlaşılan bacılık veya ahretlik olanlar bir araya gelerek belirlenen bir günde toplanıp aşkar yapımına karar verirler.

Beklenen gün gelince sabah erken kalkılır. Sığır sığa sürüldükten sabah yemeği yenildikten sonra evin eşeği ahırdan çıkarılır. Her evin bir eşeği vardır. Eşeksiz ev olmaz, eşek evin her şeyidir, en iyi ulaşım aracıdır. Tarlaya, harmana, kıra bayıra hep eşekle gidilir. Karaburun olanı pek makbul sayılmaz. İnât huysuz olur. Akburun, dik kulak, rahvan yürüyüşlü olanlar tercih edilir.

Ahırdan çıkanları eşeğin üzerine semeri onun üzerine heybesi konulur. Heybenin bir gözüne azık ile su konur, öbür gözüne tezek doldurulur. Tezeğin kalitesi koyun kermesidir. O yoksa elden yapıp duvarlara yapıştırlarak kurutulmuş olanıdır. Bu işler bittikten sonra

evin hanımı yanına ya oğlunu ya da kızını yardımcı olarak almayı ihmal etmez. Eşek önde ana oğul arkada

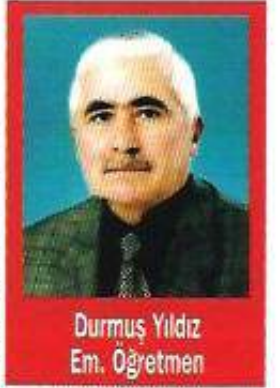
daha önce belirlenen buluşma yerine doğru yola çıkılır. En iyi toplanma yeri köy çıkışında mezerin boynu denilen yerdir. Çok geçmez kafil tamamlanır.

Köyümüzle, Pınarbaşı arasında uzanan geniş bir arazi vardır. Buraya gerçeen derler. Bitki örtüsü, yavşan, kekik, geven üzerinden ibarettir. Kangalı(deve diken) de eksik olmaz.

Güneş pınarbaşının tepelerinden doğar gümüş bir tül gibi tüm ovayı kaplar güneşin sıcaklığı ile tabiattaki tüm canlılar uyanır. Karıncası, çekirgesi, arısı ,börtü-böcek ne varsa harekete geçer. Koyunlar ağıllarından, sığırlarda ahırlarından insanlarda evlerinden çıkarak nasiplerini aramaya işlerini yapmaya dağılırlar.

Bizim aşkarıcılar da bu canlanmada yerlerini alırlar, pınarbaşına doğru inerler. Avcı gediğine gelinir. Buranın da üzerliği fena değildir. Az ilerde Karataş vardır. Oranın üzerliği çok iyi olur. Kafil; eşekler, önde kadınlar arkada, çocuklar daha arkada koştururlar, oynaşırlar, yarışırlar. Her evin mutlaka bir de köpeği vardır. Bunlar daha çok ufak boylusundan olur. Pani derler. Paniler de kafilayı takip ederler. Nihayet karataşa gelinir. Burada üzerlik boldur, herkese yeter. Üzerlik AŞKAR'ın hammadresidir.

Eşekler durdurulur, yükleri

Durmuş Yıldız
Em. Öğretmen

indirilir.Tezekler bir yere konur.Heybede;ekmek suyun üzerine bastılır.

Kadınlar çocuklar ellerinde bıçak,orak,tırpan kınğı ne varsa başlarlar üzerlikleri biçmeye, biçilen üzerlikler bir yere yığılır. Herkesin yığını ayıdır. Hamarat kadınlar işlerini daha çabuk yaparlar. Onların yığınları daha büyük, daha düzgün olur. İşini erken bitirenler bitimeyene yardım ederler.

Kesim işi bittikten sonra yığılan üzerliklerin üstü getirilen tezeklerle kaplanır, tezeği olmayanlar çevreden topladıkları çalı, çırpı, sığırlardan kalan tezekleri toplarlar,toplayamayanlara yardım ederler. Gerçeemin düzü öbeklerle dolmuştur. Öbeklerin iyi yanması için en altından bir delik bırakılır,deliğin poyraz tarafına bakmasına dikkat edilir. Esen poyrazla yığın iyi yanar.İyi yanan yığından da kaliteli aşkar çıkar.

Tüm işler bittikten sonra yığınlar ateşlenir. Çıkan dumanlar tüm ovayı kaplar. Hele bir de poyraz iyi esiyorsa yanan ateşin çıtırtısı pınarbaşından köyden duyulur. Yığınlar yana dursun kadınlar çocuklar hepsi bir araya toplanarak öğle yemeğine otururlar. Çıkınlar açılır. Yumurta,soğan, peynir,katmer, yoğurt, haşlanmış patates ne varsa iştahla yenir.

Vakit hayli olmuştur, ateşler sönmeye başlar. Yanan üzerlikler gri olmuştur. Çatal, çatal şekilsiz, biçimsiz dökülmüş kurşun gibidir. Silkenilerek külün içinden çıkarılır. Rengi gri çok hoş bir kokusu vardır. Evden getirilen torbalara özenle yerleştirilir. İş bitmiştir. Köye dönüş başlar.Akşama yakın evlere gelinilir. AŞKAR torbası evin mutena bir yerine asılır.

Saçını yıkayan kadınlar su ısıttıkları güğümün içine küçük bir parça aşkar atıp suyu kaynatırlar, aşkar suyun içinde erir kaybolur, şahane bir koku evin içini doldurur. Aşkarlı su ile yıkanan saçlar ipek gibi olur. Taramaya hiç gerek kalmaz. Tarak kendiliğinden iner aşağıya en ufak esintide savrulur havaya mis gibi olan kokusu da uzun müddet gitmez. Bu su ile erkekler de başlarını yıkar banyo yaparlar.

Analarımızın yaptığı bu AŞKAR şimdi kullanılan şampuanların atası olsa gerek..

HOŞ BULDUK

Fing-fong diye kariyere başladık,
Ömrümüzü gurbetlerde harcadık,
Kötülüğü sevgi ile taşıdık,
İdeal için uğraşanlar biz olduk,
Mevsimlerden bereketli yaz olduk.

Dolaştım yurdumu ve de alemi,
Selamlarım yazı yazan kalemi,
Açmayın derdimi birde yaremi,
Verin elinizi geleyim artık,
Sıcak sevginizi dereyim artık.

İzinli günlerin bitti haftası
Özlem,sıla,selam oldu yaftası
Çekilmiyor,gavurların tafrası,
Uçtum konacağım yer verin bana
Saygı bizden ona,buna ve sana.

Yetti gari şu gurbetin kapısı,
Lazım değil keferenin tapusu,
"Gitme Türko" deselerde hepsi,
Aldım kalemimi attım kargıyı,
Yüceltelim yaşatalım dergiyi.

Daha dün tanıştım sizin Vakıfla,
Gayret göster çalışanları alkışla,
Ayar ver düzene güzel bakışla,
Uzun yoldan geldim döküldüm artık,
Dermanım azaldı büküldüm artık.

İSMAK derler HAMZAHACILI Köyünden,
Pınarbaşım akar gürlere derinden,
Kayayı,taşları söker yerinden,
Hoş bulduk dostlarımız şükür görüştük,
Sevgi potasında yine buluştuk.

Kene

Hamza Yaşar Akın
Veteriner Hekim

Kenelerle insanlara bulaşan, Kırım Kongo Kanamalı hastalığı nedeniyle ölümlerin başında yer bulması hemşehrilerimize kene'ler hakkında faydalı olabilecek bilgiler verme ihtiyacı doğurmuştur.

Ixodes keneleri ısırılan bölgeye virüs, bakteri, spiroket, riketsia, protozoa, nematod'lar gibi hastalık etkenleri bulaştırarak çok sayıda hastalık, toksik ve alerjik reaksiyonlar oluşturabilirler.

Keneler, örümcekgiller ailesinden olup, büyüklükleri 1 mm ile 5 mm arasındadır. 2-14 yıl ömürleri vardır. Kırmızı -kahverengi, yassı ve oval, kan emici parazitlerdir. Daha çok bahar ve yaz aylarında aktif haldedirler. Genellikle insan, evcil hayvan ve yaban hayvanı kanından beslenirler.

Dişi yumurtalarından üç çift bacaklı larvalar çıkar. Bunların bir pupa devresi geçirerek 8 bacaklı nimfalar (tam gelişmemiş yavrular) dönüşürler. Nimfalar da bir pupa safhası geçirdikten sonra ergin hale gelirler. Deriye rahatça yapışarak hortumlarıyla kan

emerler. İyice şiştikten sonra kendilerini yere atarak konaklarından uzaklaşır.

Keneler genellikle, merada, uzun çalılık-larda, ormanlarda, dere kenarlarındaki otlarda, ormanlardaki odun kalıntıları arasında yaşarlar. Ayrıca hayvanların barındığı yerlerde, gübreliklerde bulunurlar.

Keneler nemi ve sıcaklığı sever. Bu nedenle yazın yağmurlu bir günden sonra çok aktif hale gelirler. Soğukta keneler ender olarak aktif olurlar ama soğuk dönemlerde de yaşamlarını sürdürürler. Yumuşak kış mevsiminde karın altında kalan yaprak örtülerinin altında yaşamaya devam ederler.

Kene, potansiyel kurbanında kan emebileceği ince derili, nemli ve iyi kan akışı olan bir yer arar.. Makas türü uzun çatallı ağız aletleriyle(Cheliceren) kurbanın derisini yırtar ve iğnesi (Hypostom) ile akan kan dolu doku üzerinde bir çukur açar. Bu nedenle bir ısırıktan değil de kene sokmasından bahsedilir.

Kene hortumunu sokmadan önce ayıklama sırasında salyasını uyuşturucu madde olarak kullanır ve sokma yeri uyuşur. Aynı zamanda kenenin salyası kanı pıhtılaştırıcı ve yanmayı önleyen bazı maddeler içerir.

Keneler ev içerisinde giysiler ve ev hayvanları yoluyla taşınabilir. Her ikisi de dikkatlice kontrol edilmesi ve kene bulunması halinde uzaklaştırılmalıdır.

Kene uzaklaştırmacı olarak WHO (dünya sağlık örgütü) tarafından kabul gören DEET, dimetil ftellat, benzil bezoat ve indanol açık yerlere ve kıyafetlere uygulanabilir.

Sivrisinek kovucular ve kene

kovucular kullanılabilir.

Piknik alanları, su çevreleri, ormanlık, çalılık vs. alanlarda paçalar çorap içeri-sine alınmalı dönüşte vücut kontrol edilmelidir. Özellikle; Koltuk altı, Kulak içi ve çevresi, Göbek deliğinin içi ve karın bölgesi, Dizlerin arkası, Saç ve kıllı bölgelerin içi ve çevresi, Bacak arası, Bel çevresi.

Çiftlik hayvanları ve diğer evcil hayvanların ektoparaziter ilaçlarla düzenli aralıklarla ilaçlanmaları (özellikle banyo şeklinde) yapılmalıdır.

Ahır ve ağıllar (duvar, kovuk ve oyukları, çatı), gübrelikler ilkbahar, yaz ve sonbahar da çok iyi ilaçlanmalıdır.

Keneleri yok etmek için yapılan çevre ilaçlaması, çevre kirlenmesini önlemek için piknik alanları, ev bahçesi, ahır ve çevresi, gübreliklerle sınırlı kalmalıdır.

Hayvan hareketleriyle taşınmayı önlemek için kontrol ve ilaçlamalara azami dikkat gösterilmelidir.

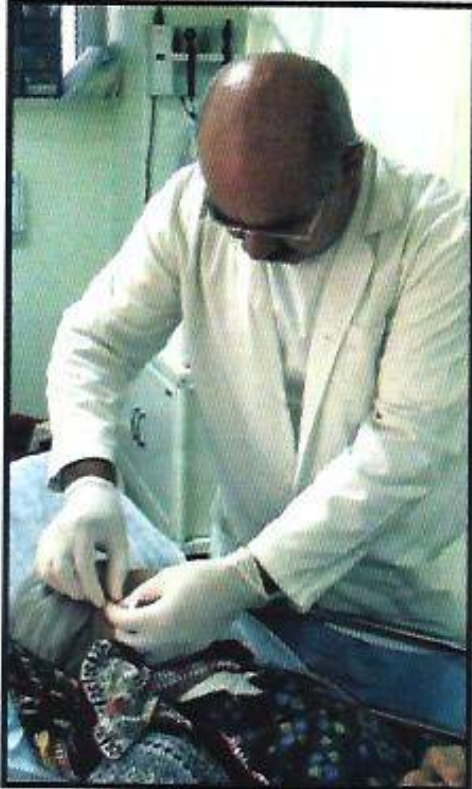
Vücudumuza kene yapışmışsa;

1)Kenenin üzerine hiçbir şekilde kimyasal madde dökmeyin,

2)Ucu ince bir pens, cımbız yardımıyla, kenenin vücudumuza en yakın noktasından nazikçe ve sağlam bir şekilde kavrayın, oynatarak(çivi söker gibi) kafasını koparmadan çıkarın, karın kısmından veya daha geriden kavramayın. Kene kaşığı, kene penseti ile de çıkarılabilir.

3)Kene çıktıktan sonra ısırılan yeri alkol, yoksa sabun ile temizleyin.

4)En yakın zamanda bir sağlık kuruluşundan yardım isteyin, kontrol yaptırın.

Demiral Mücevherat

Abdil Demiral - Hasan Demiral
emirdağ 1971 since

Tel : +90 272 442 50 49
Tel : +90 272 442 60 61
Fax : +90 272 442 63 67
e-mail : mirdag@demiralmucevherat.com

Uzun Çarşı No: 10
Emirdağ/Afyonkarahisar/TÜRKİYE

Bijouterie Demiral

Yalçın Demiral - Aydın Demiral
brüksel 2002 since

Tel : 02 217 31 41
Fax : 02 217 31 41
e-mail : bruksel@demiralmucevherat.com

Chaussee d'Haecht 104 schaerbeek
bruxelles / BELGIQUE

BUTİK HAYATI

Hayati Cumhur KAHYA

Uzun Çarşı No:52/60 Afyon / EMİRDAĞ
Tel: 0272 441 36 52 Faks: 0272 441 42 44

EMİRDAĞI'NI BAŞKENT YAPARIM

Antalya Şarampol caddesinden yürüyerek eve gelirken Mostar otelini geçince bir çerezci var. Oradan çerez almak için dükkana girdim .Benimle muhatap olan kişi 35 yaşlarındaydı Konuşma şivesini Afyonlulara benzettim.

-Afyonlu musun ?

-Denizliliyim. Sen nerelisin ?

-Ben Afyon-Emirdağlı'yım Konuşmanı Afyonlulara benzettim de onun için sordum .

Ben Emirdağlı'yım deyince Denizlili'nin gözleri parladı

Sevinçle:

-Demek Emirdağlısın?

-Evet .

-Ben Emirdağ'ının çok ekmeğini yedim. Oraya pazara gidiyordum. Yemin ediyom.

Elimde yetki olacak Emirdağ'ını Türkiye'nin başkenti yaparım.

Not: Bu konuşma 2004 yılında oldu. Adam beni her gördüğünde tebessüm eder . Bu sözleri gayet ciddi bir şekilde söyledi.

ESNAFIN DAVRANIŞI

ANTALYA Haşim İŞCAN kültür merkezinde bilgisayar kursu açılmıştı .Kurs öğretmenini Hüseyin bey 25-30 yaşlarındaydı .İlk derste Yozgatlı Yörük olduğunu söyledi .Teneffüste:

-Hocam ben de Emirdağlı'yım .Yozgat ile Emirdağ'ın yemekleri, örf ve adetleri birbirine çok benziyor .Ben de Türkmenim .

Hatta Çapanoğullarından bir boy da Emirdağ'ına gelmiş .

Hoca benim Emirdağlı olduğumu duyunca

-Eşim öğretmendi.

Emirdağ'ının ..... köyünde bir buçuk yıl kaldık. Bir gün Emirdağ'ında bir esnafa gittim . Tavla almak istediğimi söyledim. Esnaf bana döndü .

-Sen benden alma . (Bir dükkani işaret ederek) Şu arkadaştan al. Hem iyisini ucuza alırsın , hem de daha siftah yapmamıştır Siftah yapsın. Ben öyle şaşırdım ki; Başka bir yerde böyle bir şeyle karşılaşmamı hiç zannetmiyorum . Gerçi Emirdağ'ının her esnafı bu konularda çok iyi idi .

BEBEĞİN EMEKLEMESİ

Küçük bebeği emeklerken gördüklerinde "Geliyon mu, gidiyon mu? " diye sorarlar.

O da "geliyom." Veya" Gidiyom" diye cevap verir. "Geliyom " dediyse Bir gelen

Olacak diye " Gidiyom " derse Bir yolculuk gözüküyor diye yorumlanır.

ODAYA İRİ BİR UÇAN SİNEK VEYA BÖCEK GİRMESİ

Gulak alıcı diye yorumlanır . Kısa süre içersinde önemli bir haber alınacak diye yorumlanır.

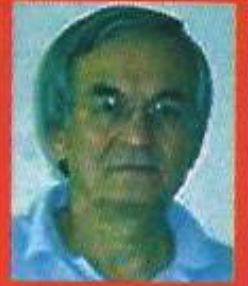
BİRİSİ GÖRDÜĞÜ RÜYAYI ANLATACAĞI ZAMAN

Orada bulunan kişi veya kişilere "Rüya gördüm" der Karşındaki "Hayrola" diye cevap

Verir. Rüyaı gören de " Hayrınız garşı gele " diyerek gördüğü rüyaı anlatmaya başlar.

ÖLÜM OLAYINI ANLATIRKEN ORADA BULUNNANLARDAN BİRİSİNİ YAŞ OLARAK ÖRNEK GÖSTERİRKEN

(Daşa) Taşa diye ölçerim. Veya "Yaşı benzemesin" diye kişiyi gösterir.

Cahit
Sevindik Avcı
ANTALYA

TÜRKAN SAYLAN'A

Sen Atatürk'ün kızı
Sen çağdaş Türk kızı
Bir elinde
cüzzamlıların eli,
Bir elinde
kardelenlerinki.
Kirsiz, bembeyaz
Işığa doğru uçuyorsun...
Sen annesin,
ablasın, bizimsin
Bizimlesin.
Seni üzmemek
yakışır mı insanlığa.
Sen çağdaş duruş,
cumhur kızı,
Seçtin 19 Mayıs'ı
Güle güle...
Nurlara doğru
Kalbimiz hep seninle...

Nermin Durmaz

ÇILDİRLAR

OTOMOTİV ve YEDEK PARÇA
NAK. İNŞ. TURİZM SAN. LTD ŞTİ.

OPEL

ÖZEL SERVİSİ

Lütfi Çıldır

OPEL GRUBU

- ✓ Orjinal Yedek Parça
- ✓ Boya-Kaporta
- ✓ Mekanik-Elektrik
- ✓ OPEL Grubu araçlarınız garanti kapsamında teslim edilir.

Acil Tel: (0533) 681 09 90

Sanayi Çarşısı Ankara Cad. No: 6 ESKİŞEHİR

Tel: (0222) 217 00 70-217 12 26

Faks: (0222) 217 39 31

GSM: (0533) 321 40 89

DÜNLERDE...

Bir çakıl taşıyla çalın borda kapımı.

"Haydi, top oynamaya gidiyoruz!" deyin arkadaşlar.

Selek'in eviyle Bolvadin yolu arasındaki, yani Hımhım Salih'in Tepe arasındaki bi ucu iğde ağacına dayalı küçük alanda bir çaput topun peşinde koşturalım.

"Taş üstü!"

"Taş üstü değil!" diye anlaşmazlığa düşüp, küselim birbirimize ve çömelelim Hımhım'ın akmayan çeşmesinin gölgede kalmış hatlı üzerine.

Anam, elindeki içini bilmediğimiz dürümü gösterip,

"Yükseel, gel garnını doyur!" diye seslensin aşağıdan. Hep beraber lâp lâp koşalım; elimdeki dürüme uzatın aç ağızlarınızı ve ben dişlerinizden parmaklarımı yine zor kurtarayım, avucumun içinde kalan parça da benim yemeğim olsun. Neliydi o dürüm; yoğurtlu, ballı, şekerli, çökelekli, haşhaş yağlı, pekmezli, yumurtalı, yeşil soğanlı?..

Köprünün üst tarafında şimdi akmayan Çayderesi'ne inelim. Ayakkabısı olanlar tekini olmayanlara versin, nakliye şirketi kuralım. Üzerindeki kum yığını ya da çakıllara kibrit kutusundan yaptığımız

bayraklarımızı dikelim. Önemli değil ayakkabımın tekini gizlice yandaki Dimoğlaklar'ın kuyuya atması kışkanç arkadaşımın. Hesabını akşam babam eve döndüğünde verecek olan benim.

Benzinleri bitsin kamyonlarımızın. 'Bi çırpıda' eve koşup çemberlerimizi alalım. Ya da ceplerimizden aklarımızı(topaç) çıkaralım. Gacerli'den Kütük'ün Gara Yılmaz, Cingöz ya da Memicek gelip, içimizden birisinin çemberini ya da ayısını alıp kaçasıya oynayalım.

Gazete ya da 'gaspa kağıdından' yapılmış uçurtmalarımız bu yeli bekliyordu arkadaşlar. Seyit'in Tepe'ye koşalım. Yine 'Gacerli'nin cibrelere gelip de ipliklerimizi 'dolamaç' yapıncaya kadar uçurtmalarımızın keyfini çıkaralım. Nasıl olsa onlardan birini Giradeli'nin yeğeni Hilmi, Hımhım'ın Cıvıllık Ceylan, Gara Müslüm(Urfalı), Çakalın Cemal'in Şükrü, ya da abim Karga Kadir yakalar, dersini verir.

Akoğlan'ın fırından Çekbeşerlerin Emsal Dayaza'yanan Kör Gadriye Aba geliyor arkadaşlar. Haşhaşlıyla somun var başlarındaki tekne ve tepside. Tepsideki mercimekli bükme olabilir mi? Gelin, sümüklü burunlarımızı

çeke çeke karşılarına dikilip, bekleyelim. Nasıl nasıl bizi boş çevirmeyeceklerdir.

Aaaa, babam geliyor arkadaşlar. Bilye(misket) oynamayı bırakalım gâlik.

"Bu ne?"

"Ağlıcık!"

"Herkes evine ağlıcık!"

* * *

Ananıza söyleyin de akşam bize 'oturmaya' gelin arkadaşlar.

Dünden, babamın arkadaşlarına verdiği arabası ziyafetinden kalma üç tepsi var daha. Anamı tavuk kestirirken gördüm; çorba yapmıştır yine.

Bi arabası değil; içi kendirli kavurga da yaptırırım. Kadir Abim belki tel helva yapmak için zırlar da, anam onu susturmak için Düdüler'in Zala'ya un kavurtturur belki.

Yüzük saklambaç oynarız.

Hizmetçimiz Afet, bize masal da anlatır analarımızın dedi-kodularından kulağını ayırmaya razı olursa.

Uykusu da pek tatlı şu Gosa'nın Aysel'in. Evi tam

Yüksel ÖNAÇAN
Eğitimci-Yazar

karşımızda. Gidip de evine yatsa ya. Bizim de uykumuzu getirdi...

* * *

Kurban bayramı arkadaşlar.

Nasıl babamın Pandioğlu İsmail'e diktirdiği ince kumaş elbisem. Ya hiç birinizde olmayan ayakkabım? Kadirle Naim'in elbiseleri çevirtme, yani ters yüz etme. Emme yeni gibi duruyor değil mi? Eee, ben, ne de olsa evin 'giymatlı' çocuğuyum.

Kadir Abim, koyunun postunu alıp götürdü satmaya. Biz de şu barsaklarını alalım da satalım. Beş kuruşa alırsa kasap, dur bakayım kaç kuruşum olacak o zaman. Dört onluk, üç beşlik, altı da yüzpara. Altmış yedi buçuk kuruş.

Mantar tabancası, mantar, çıtırptır, balon, dondurma, macun alalım. Topal Bayram bugün bisiklete saati altmış kuruşa bindiriyor. Ombeş Dakka da bisiklete binecem.

Bu Çomali de pek pahacı arkadaşlar; elli kuruş diyor tabancaya. Biz de tele takar patlatırız.

Nee?! Gambur Bekir, Kılçık'ın(Yusuf Selçuk Okutan) ayısını mı alıp kaçmış? Topallığına da bakmadan ha...

* * *

Kıbrıslı Müdür'le birlikte burnunun kılları taşan bir Fransızca öğretmeni geldi. Hiç mi hiç anlamıyoruz gâvurcadan. Sanki bir işimize

yarayacak da öğrenecekelimiz..

Bu sebepten " 1 " aldığım Fransızca yazılısından eve düşünceli gidiyorum çayderesinin kıyısından. Yeğmenlerin köpek Allah'tan yok.

O ne; yine Gosaların Hulusi, Hacı, Şükrü, Çekbeşerlerin Hacı, Ceylan ve Öküz Selahattin'le kavga ediyor şosenin üzerinde elleri bıçaklı. Ya çocuk kavgasıdır, ya tavuk kavgası.

Anaaaaaaa! Bizim borda kapıyla sağındaki solundaki duvarları, ahır, samanlığı yıkmışlar. Yerine üstü kiremitli ev yapılacakmış. Ne sarı inek ne de tavuklar gözüküyor ortalıkta. Cadde boyundaki akasya ağaçlarını belediyenin çöpçüleri buduyor. İhlâylarak Himhimin Bayır'a çıkan arada bir geçen bir kamyonun arkasına çocuklar asılmaya çalışıyor. Çocuk işte; benim bir keresinde asılıp da, bıraktığımda yüzükoyun yere yapışmış olduğumu görselerdi hiç denemezlerdi ya..

* * *

Şu kağrı iyi gıcırıyor. Üzerindeki taş diğer kağrılardan daha fazla olmalı. Durun sayalım kaç kağrı geçecek...

"Elli dokuz."

"Elli iki."

"Ben elli dokuz saydım."

"Sen atarabalarını da saymışsın."

"Onlar da taşları lise yapılacak yere götürüyor emme!"

"Kağrı dedik arkadaş. Bak, elli üç oldu."

"Şu liseyi ne zaman yaparlar ki?"

"Biz ortaokulu bitiresiye yaparlar."

"Kıradeli'nin karı hedik kaynatıyor, haydi gidelim."

"Benim cebim delik ki..."

"İşliğinin kolunu bağla, oraya koy hediği sen de."

"Benim karnım tok, soku dövenleri seyredecem."

"Duy'yonuz mu? Kim söylüyo ki?"

"Eğ yarım gaşıyın eğmelerini,

Çöz yarım döşüyün düğmelerini,

Yedi derde dermanımış diyorlar,

Emsem şu kızların memelerini..."

"Abawwwww!.. Dur karşındaki kız ne cevap verecek? Onnar birbirine havas."

"Ne biliyon len?!"

"Abamgil konuşurken duydum."

"Kuyunun başına boz yılan gelir,

Sevdiğim yanıma nazınan gelir,

Düş ardıma nazlı yarım gedelim,

Yiğidin alnına yazılan gelir..."

GÜZEL ŞEYLER BUNLAR

Rahmetli Celil Karaca-
dan dinledim. Ölümünden
birkaç yıl önceydi. Vakfın
lokalinde para kazanma ile
ilgili bir konu üzerinde tar-
tışılıyordu. Celil Hoca ken-
dine has tavrıyla;

"Rahmetli peder, dedi.
Delikanlıyken bana kızdı ve
harçlığı falan kesti. Ben de
resti çektim. Benim gibi bir
deli daha buldum. O da
babasına resti çekmiş.
Sağda solda iş aramaya
başladık. Neyse sözün kı-
sasını bir kazma kürek işi
bulduk. Yemiyeynen çalışı-
yoruz.

Ter k...mızdan çıkıyo.
Yaklaşık bir hafta falan
geçti. Babam bizi görmüş,
elleri ardında dikilmiş, bizi
seyrediyor.

"Lan oğlum burada ne
yapıyorsunuz" dedi. Biz de
Bundan böyle kimseye
muhtaç olmadan kendi
paramızı kendimiz kaza-
nacağız", dedik.

Rahmetli babam, "Ulan
eşoğlu eşekler, kazma kü-
rekle kim adam olmuş da
siz olacaksınız.." dedi.
Yürüdü gitti...

Lafa bakın anlayana siv-
ri-sinek saz...

***

Bir gün kahvede oturu-
yoruz. Mender hoca anlat-
tı. Emirdağ'da gavurcunun
biri elektirik parası yatır-
maya gider. O sırada yaşlı
kadının biri borcunu öde-
yememiş, kucağında bir
oğlak, memurlara oğlağı
verip borcunu kapatmaya
çalışmaktadır.

Bizim gavurcu durumu
görür, kadına acır ve oğlağı
satın alır. Kadın da bor-
cunu öder gider.

Neden sonra Mender
gavurcuyla karşılaşır. Oğ-
lak meselesini de öğrenir.
Gülüşürler. Sonra oğlağı
beslemeye başlarlar. Bi-
zimkiler gavurcuya: "Şu
oğlağı kes de çevirip yiye-
lim" derler.

O da olur diyerek söz
verir. Bir gün, iki gün. Oğ-
lak kesilecek çevirme ola-
cak bunlar da yiyecekler.

Mender hoca gavurcuyu
göziyey çevirmenin hayali-
ni kuradursun. Adam oğ-
lağı kasaba götürüp kes-
tirir. Sonra da gavura gö-
türür.

Oymaçlı dürüm var. Yer
misin Mender Hoca?

***

Adamın biri gazetelerini

almış evire
çevire pa-
zar günü
yorgunluk
atıyor. Kü-
çük oğlu
da iki de

bir baba beni parka götür,
baba beni parka götür diye
tutturmuş. Adamın canı
istemiyor, çocuğu nasıl
oyalayayım diye düşü-
nürken, gazetelerinin biri-
nin ilavesinde bir dünya
haritası görmüş. Haritayı
yırtmış, yırtmış," al oğlum
şunu bir araya getir, sonra
istediğin yere gideriz".
Demiş. İçinden de çocuk
bu dünya haritasını bir
araya getiresiye akşam
olur diye kıs kıs gülmüş.

Aradan 10 dakika geç-
meden, çocuk haritayı bir-
leştirmiş. Adam şaşkın: "
Oğlum nasıl oldu da bu işi
bu kadar kısa sürede yap-
tın?" demiş.

Çocuk: "Gayet basit
baba, haritanın arkasında
insan resmi vardı. Onları
birleştirdim, dünya haritası
ortaya çıktı demiş."

Yani, insanı düzelt ki
dünya düzelsin.

Kıssadan hisse....

Necati SEZER
Em.Türk Dili ve
Edeb.Öğret.

Dia-Sa'da her gün halk günü

Dia % SA

Dia % SA

İndirim Süpermarketleri

İsmail Çivrilili

Cengiz Topel Cad. (İşçi Bulma Kurumu Karşı çaprazı)
Eskişehir Tel: 0 222 230 32 00

SERGENDEKİ YILAN

Yıl 1961... Haziran ayı Sinekli Deresi (Yayla)'n de otağ kurmuşuz. Esasen çoban evimiz konumunda bulunan yerde eniştem Ömer Köksal ve ağası Mustafa, kış mevsimini çıkarırlardı. Baharın gelmesini mahallelinin onların yurdunda toplanmasını beklerlerdi. Ancak onlar için dört mevsimlik bir yerleşim yeri olduğu için en ağır kış şartlarında bile pek sıkıntı çekmez, hayvan telef etmezlerdi. Zira yeterince kışlık ev ve çardaklar mevcuttu. Sinekli Deresi, o yıllar adından övgüyle söz ettirebilen hem yayla hem de disipline edilmiş düzenli bir çiftlik durumunda idi. Yonca, çayır otunun incesi, kalını, arpa ve buğday, etrafı düzenli çiftlerle çevrili su kanalları ile çok titiz bir nöbet ile sulanırdı.

Hepsini rahmetle anıyorum. Hacı Ali oğlu Mehmet Hoca, Köksal kardeşi Kasım Hoca buraya sahiplenebilmek, hudutlarını çizebilmek için çok büyük mücadeleler verdiklerini anlatırlardı. Sinekli Deresi'ni söğüt, kavak ve iyi cins erik ağaçları ile donatmışlardı. Her ailenin belirli yerlerde ağaçları vardı. Böyle güzellikler arasında kıngraça, tahtarevalliye biner, kuzu güder, türküler mınıldanır, kuturlu ve göze çarpan yerde bulunan kavak ağaçlarına isimlerimizi oyardık.

Bizim mahallenin içme suyu Deli Ali Koyuncu'nun "çat" dediğimiz yurttan gelen içimi güzel soğuk su idi. Bazı seneler, biz yaylaya göçtükten sonra hiç beklenmeyen kış geri gelirdi. Soğuk olan bu su ne kadar ılık olurdu, buharlaşırdı. Hiç çekinmeden banyo yaptığımı bilirim. Anam 65'lik ev kadını olduğu için Alayçıgımızı, onun rahat çalışabilmesi, maşrapasını (kulplu tas), helkelerini doldurup, süt süzeklerini sıkça yıkabilmesi için bu güzel suyun hemen yanına kurardık. Kuturlu söğüt ya da kavak ağaçlarından soyarak çıkardığımız oluklarla suya yön verip akışıyla, sesiyle sanki eskinin heybetli çeşmelerini kurardık. Buna anamın yanı sıra mahalleli de sevinir, mutlu olurdu.

Alayçıktaki kapıdan girerken sol yanında sergen, en sonuna da yüklük kurulur. Bu ikisine çok önem verilirdi. Gece fenerinin yeri de önemliydi. Oturup kalkarken ona değmemeye, düşürmemeye dikkat edilirdi. Kuruyemiş, şeker, lokum vb. yiyecekler konulan ahşap sandık, yüklüğün sağ veya sol köşelerinden arta kalan boşluğa yerleştirilirdi.

Olayın yaşayan
anam Haçça,
babam Seyfi Çil

Yüklük ipleri vardı. Yüklün yıkılması için, yüklüğün orta-alt kısmına sabitleştirilen boyalı yün ip, yüklün alt kısmına direğe bağlanırdı. Küçük çocuklu emzikli gelinler, çocukların günlük yiyeceklerini küçük yoğurt keselerine alayçıgın sundurmasına (alayçıgın iki yan ve ortasında bulunan düzölmüş uzun ağaçlardan her biri) asarlardı, ağlayan bebeğin ağzına lokum veya incir verirdi. Sağımdan çıkıncaya kadar çocuğun uykudan uyanmaması, beşiğin de bu şekilde oyalanmasını isterdi. Aksi halde, yardım eden sağımcısı, kaynanası, görümcesi veya yetişkin kayını, çocuğu sırtına sarmak zorunda kalırdı.

Obada; cabbar, şahbaz olunması şarttır. Komşulardan iyi not alacaksın ki adından "herifin kızı aslan, aslan" diye bahsedebilsinler. Hele becerik-

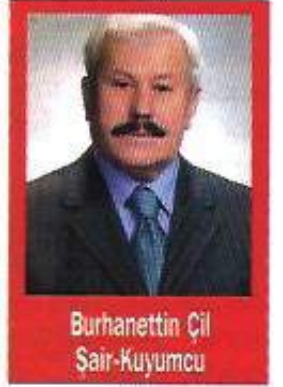
sizsen baban evinde bu işleri görmemiş veya sana kıyamayıp yaptırmadılar ise veya sen sevdan uğruna bu yerlere düştün ise, dünya güzeli olsan, hanım hanımcık olsan ne yazar. Obalının kadınına laf lazımdır. Hele bir de oğlan da anasının lafından çıkmıyor, anasının ağzına bakıyorsa, kayın kansı (elti) baz, seni mat etmek niyetinde ise vay haline. Ak koyundur dostun, göz yaşların helkede süt ile kanşır, kaya dipleridir dostun; küsüştüğünde uzak gidemezsin. Ben ne ettim de buralara düştüm diye siğim, siğim ağlarsın.

Geceleri her kara taş birer canlı, dağların en sakın canlısı ışıltak böcekleri, seni korkutan birer varlık olurlar. Tecrübeli hanımlar, genç kızlar dostundur. Çerçiler alışveriş ettiğin yerdir.

İlla eli, yüz koyununu sağacak kar gibi katıklar alacak ve kayın ana, kayın baba ile varsa elti ile kayının gözüne gireceksin.

Emirdağ Yörük ve Türkmen'ini, Karakeçili-Sarkeçili gibi diğer aşiretlerden hemen ilk bakışta ayırt eden vasıflarımızdan birisi topak ev ve alayçıklarımızın üzerindeki hakiki kuzu güzeminden beyaz keçelerimizdir.

Alayçıktaki sergen, kuyumcunun vitrini, güzel bir pastanenin vitrini gibidir. En az üç, dört katlıdır. Kuyumcudaki tablalar, yaylacının sergeninde ise o günkü ilkel koşullarda dikine kesilmiş peynir tenekeli veya teneke leğenleri vardır. Sağımdan sonra ilk kez tül bent süzgeçten geçirilen süt ocakta pişirildikten sonra sergende teneke kaplara konur. Burada en az iki-üç gün kalır ve kaymak olarak yüzü toplanır, altta kalan sütü ise kaymak altı yoğurt olarak yapılır. Eve gelen konuklara üzeri toz şekerli hafif sütlü kaymak vazgeçilmez ikramdır.

Burhanettin Çil
Sair-Kuyumcu

Yaylacılar,her pazartesi sabahı erkenden Emirdağ'ının Demek Günü dediği gün,ilçe merkezine eşek ve at ile hareket ederler.

İşte; sergenler, pazartesi sabahı bozulur. Kaymaklar toplanır. Emirdağ'ına giden her eşeklinin heybesine konan yoğurt-peynir veya kaymak dosta, hısıma, akrabaya hediye götürülür. Fakat işin en zor yanı; o hediyeleri illa kaymağı, o günkü ilkel koşullarda, kaplarda dökmeden her heç etmeden anılana verebilmektir.

Pazartesileri iyidir. İyidir de, bu zahmetli görevler pazar gününden bildirilirdi. Bununla kalınmaz Kızdoğdu'dan ışkın, malum olan yerlerden de yarpız (kır nanesi) toplamaları emredilirdi. Hele anan yaşlı, küçük kardeşlerin yoksa, babam ve ben bu dediklerimi ve pazarda satacağımız peynirleri eşeklere yükleyip hızla yola düştük. Saat 11:00-12:00 sularında olan oluyor... Alayçığımıza tahminen yüz metre uzakta yüksek bir tepenin başında yuvası bulunan; "Yıllar önce verem olup genç yaşta ölen rahmetli Ömer Köksal'ın yuvalarına kaçırıp, kama bıçağını deynek ucuna bağlayıp bununla öldürdüğü dişi yılanın eşi olarak bilinen-anlatılan yaşlı yılan" bizim evdeki süt kokusunu almış olmalı ki yuvasından çıkar, aramızdaki rahmetli Dalı Veli'ye ait söğütü dereyi geçer, bizim alayçığa doğru ağır ağır yol alır. Çeşmenin alt yanındaki döşeli taşları güçle geçer ve sanki bizim evin bir ferdiymiş gibi iyice bayırda olan alayçığa hücum eder. Toprak oyması sekilerden (merdiven) çıkar, hemen ev önünde çalışan anam ile göz göze gelirler. Anam hayrete düşmüştür. Anamın bize anlatışına göre; baş kısmı ve gövdesinin bir kısmı oldukça dimdik yukarıda ve hafif kavis çizer vaziyetteki yılan, sanki "Anamın alayçıktan çıkıp gitmesini, alayçığı terk etmesini" bekler. Anam yılanın sergendeki süte geldiğini fark eder ve hemen komşumuz, ablam Perihan ve eltisi -rahmetle anıyorum- Arife Köksal'a bağırır ve mahalleli

hemen toplanırlar, Arife gelin, "Haçça Dayaza (teyze) korkma, dokunma, elleme, bırak, çekil sergene çıksın"der. Ancak mahalleli buna karşın eline geçirdiği taş ve sopaları alır, atar ama koca erkek gürültüye papuç bırakmaz, hiç istifini bozmaz. Ben zaten ölmüşüm dercesine alayçığa girer ve usulca hiçbir şeyi devirip dökmeden sergendeki kaymağı alınmış süt dolu tenekenin içine girer, tüm vücudunu yıkarasına süt içerisinde oynar. Esasen sergen rafı, dibi dibine dizili süt tenekeleri ile doludur. 2-3 tenekeyi bozup 20-30 dakika bu işin tadını çıkardıktan sonra yavaşça-usulca iner ve izleyenlerin önünden hiçbir şeye aldırmadan çeker gider. Önce sinirlenen anam ve komşular onun bu yaptığını ve halini düşünürler, kızman gülerler. Neden pazartesini sergendeki kaymak yüzlerinin toplandığı günü seçtiğinin, başka zaman neden gelmediğinin mütealasını yaparlar. Ve yılanın zarar vermeyip öldürmediklerine sevinirler. Zira onu öldürselerdi onun arkadaşları, çocukları en geç o gece bizden öç almaya gelirlerdi. Hepimiz biliriz; yılanlara dokunmaz,onlara zarar vermezsek, onlar bize zarar vermez. Zarar verirse onları öcü çok kötüdür. Süt, sigara kokusu onların en sevdiklerinden olup, katran ise en sevmediklerinin başında gelir. Pazara giden yaylacılar alışverişlerini cyapar, ısmarlar (sipariş) alınırlar, küçük esans şişeleri en güzel esanslarla doldurulur, küçük cep aynaları, taraklar,beyaz mendiller alınırlar. Aynalar çok önemlidir. Yaylada aynalar delikanlının,genç kızın bir nevi seyyar tualeti aleti olduğu gibi sevgilisinin-gönül sesinin, aşkının gizli silahıdır. O küçük,avuç içindeki ayna karşından karşıya 300-500 metre mesafedeki sevgiye muhatap olan gencin bedeninin muhtelif yerlerinde görüntü yapıp ,sevgi-ilanı,aşk tebliğleri yapar.Bu ayna sinyalinin alan ise aynanın nereden ve kimin tarafından tutulduğunu hemen araştırır.Şayet ayna tutanı fark edebilir,ona gönül varsa hemen o da

aynası ile cevap verir.Yaylada aynalar, insanı menzile en çabuk erdiren birer atlı postalardır.Salı günü gençler çiçek sinemasına giderler. Çarşamba sabahı,gün anadan çıkmadan yola çıkılır ve kuşluk vakti Dereköy-Çelke'de 15-20 dakikalık bir mola verilip bir şeyler yenir,öğle yemeğine mahalleye yetişirler.Evlerde heybeler dökülür ,Aziziye'den "ne olmuş, ne bitmiş-ölen kalanlar" havadis sorulur. Nitekim; döndüğümüzde anam ve komşular önce havadis sorup, hediyelerin sahiplerine verilip verilemediğini öğrendikten sonra yılanın baskını anlatırlar. Ben ve babam da en uygun olanı yapmışsınız dedik.

Aradan 1.5 yıl geçti; o yıl yağmurun düzenli ve bol yağması nedeniyle başak zamanı yayladan Hamzahacı Köyü'ne inmeyip yaylada kalmıştık. Eylül içinde bir gün, ikinci zamanı, Arife Gelin'in kocası Mustafa ile evlere yakın alıç ağacı altında oturup koyun otlatırken ,yaşlı yılan susamış olacak ki-su içmek üzere bize doğru geldi ve ihtiyacını görüp giderken Mustafa Köksal gayri ihtiyari değneğini kaldırıp nasıl attı ise beline değdi ve oracıkta hemen hiç hareket etmeden yığılıp kaldı.Bu suretle çocukluğumuzdan beri heybetleri ile anlatılan yılanların defteri de böylece anılarla kapanmış oldu.

YARARLANDIĞIM KAYNAKLAR VE KİŞİLER:

-Hamza hacı Köyünden Ömer Köksal,Perihan Köksal.

-Kendi anı defterlerim.

Kızdoğdu yaylası gülü derilmez,

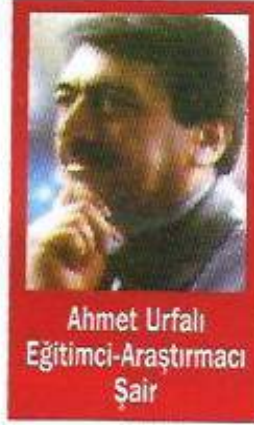
Sinekli deresi kuru girilmez,

Haceli oğluna ferman verilmez,

Kimler geldi geçti sazın telinden.

YÜRÜKSEMAİ

Günün bittiği yerde kurulur çadır
Mezar ömrün bittiği yerde kazılır
Bir ulu dağ başında veya eteğinde garip
Hayat bir yoldur üzerinde taşır göçünü
Sarıdan yeşile ölümden hayata
Düşünce toprağa cemre
Ümitlerle başlar doğuş
Sadece sevgidir büyüyen ve ellerde hissedilen
Eksilip çoğalmak boşalıp dolmak
Bu bir sır değildir semanın altındakiler için

Ahmet Urfalı
Eğitimci-Araştırmacı
Şair

Türküüne yayla ayazı vurmuş canevinde
Sonra düşler sessizliğinde süzölmüş kederler
Mehtap sunmuş gümüş bir tepside tesellisini
Uzak diyarlara götürmüş kuşlar sevdalı türküleri
Yürekler ağlamış yaşlar yerine acısı yürümüş kara toprağa
Niçin feryadı hüsrandır bozkırın niçin

Dedenin kepenegine bürünmüş torun sıcacık
Elindeki kaval miras kalmış mor kuyunun kuzusu ile
Bir de bu göç başlarda esen bozlak gibi
Asırların efkarını toplamış şu zorlu yokuşlarda

Göğün altında ve yerin üstünde
Söylemiş bilgiler en hikmetli sözlerini
Gökyüzü yorgan yeryüzü döşek
Göç dursa hayat biter yıldızlar söner
Suyu tükenir denizlerin ve ırmakların
Burada yeniden dirilişin adı bahardır
Her yağmur damlasında saklıdır rahmet ve bereket
Güzellikleri paylaşılsın diye nevrusun çiçekleri gülümser
Rayihalar yayılır yeniden bağlanır hayatı insan

Alaca yamaçları sarınca sürü ve yıldı
Bin müjde bağışlar doruğunda dağlar cömertçe
Unutulur bütün dertler çekilmiş ve çekilecek
Doru kısarak yanında al tayar sevinçler verir
Şükürünü yüklenip akşamın yeli dolaştırır ufku
Dilekler çağırır yeni zamanı yeni hasreti

EMİRDAĞ AHVALI

Emirdağ'ın gara başı dumanlı,
Yayladan gelen alı gelin alımlı,
Yiğitleri halay çeker sıralı,
Emirdağ yaylana doyulmaz senin.

Çayderenin içi dolmuş zamanla,
Gavurcular geçiriyor yazı hamamla,
Bizde alışırız buna zamanla,
Emirdağ yaylana doyulmaz senin.

Garılar gider eve ekmek yapmaya,
Gurbanıda yükledik tek arabaya,
Pazarı da ettik mi salıya,
Emirdağ yaylana doyulmaz senin.

Boş ver ne bakıyon sen bu gedeye,
Düğünde vermedi bahşişi de edeye,
Adaçalı da yeşerecek seneye,
Emirdağ yaylana doyulmaz senin.

Ne çiçekler açmış ne yazlar geçmiş,
Senden habersiz yaş kemale ermiş,
Sılaya giden de boynunu bükmüş,
Emirdağ yaylana doyulmaz senin.

Muhsine Ceren İYİGÜN
ESOGÜ. İnş.Fakültesi Öğr.

ESKİŞEHİR TORNACILAR VE OTO TAMİRCİLER ODASI

Kurtarıcı Araçlarımız 24 Saat Hizmetinizdedir.

Oda ve Kurtarıcı Tel : 237 21 41 - 237 07 03 - 0533 393 59 26 -
0533 393 69 25 Vinç Tel: 0537 540 59 61

ODA KURTARICI : 0 222 237 21 41 FAKS: 0 222 237 01 01
GÜVENLİK HİZMETLERİ : 0 222 237 21 41 FAKS: 0 222 237 07 03
SİGORTA HİZMETLERİ : 0 222 237 21 41 FAKS: 0 222 237 07 03
ARAÇ SİGORTASI - KASKO - DASK - İŞ YERİ SİGORTASI
TRAFİK TAKİP İŞLERİ : 0 222 237 21 41 FAKS: 0 222 237 07 03
SANAYİ ÇARŞISI 1. ARABACILAR SK. NO:37 / A ESKİŞEHİR

**ESKİŞEHİR
TORNACILAR VE OTO
TAMİRCİLER ODASI**

Kurtarıcı Araçlarımız 24 Saat Hizmetinizdedir.

**Oda ve Kurtarıcı Tel : 237 21 41 - 237 07 03 - 0533 393 59 26 -
0533 393 69 25 Vinç Tel: 0537 540 59 61**

ODA KURTARICI : 0 222 237 21 41 FAKS: 0 222 237 01 01
GÜVENLİK HİZMETLERİ : 0 222 237 21 41 FAKS: 0 222 237 07 03
SİGORTA HİZMETLERİ : 0 222 237 21 41 FAKS: 0 222 237 07 03
ARAÇ SİGORTASI - KASKO - DASK - İŞ YERİ SİGORTASI
TRAFİK TAKİP İŞLERİ : 0 222 237 21 41 FAKS: 0 222 237 07 03
SANAYİ ÇARŞISI 1. ARABACILAR SK. NO:37 / A ESKİŞEHİR

İSTERİM

Mısralara döktüm bütün
derdimi
Okuyup hâlimi bilin isterim
Gurur yaptım hiç
beklemem yardımı
Göz/Söz ile gönlümü dilin
isterim

Muhannet yurduna vardım varalı
Gönülden vuruldum bahtım karalı
Kime sorsam hep sol yanı yaralı
Sevdasız bir kulu bulun isterim

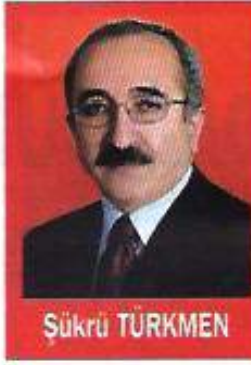
İsyân ettim aşka çığırdan çıktım
Türküler söyledim ağıtlar yaktım
Sevdama ağladım canımdan bıktım
Artık gönüllerden silin isterim

Sitemler gizlidir gözüm yaşında
Hemi baharında hemi kışında
Beklerim her gece köşe başında
Bana acıyarak gülün isterim

İçimdeki korlar sönmek bilmedi
Hiçbir zulüm onu benden silmedi
Daha söyleyecek sözüm kalmadı
Bir olun aklımı çelin isterim

Yaprağım döküldü kurudu dalım
Gittiğim yerlerde çöl oldu yolum
Her yerim dert dolu illa ki solum
Alın parça parça bölün isterim

Akan gözyaşımla dönüyor çarkım
Dillerden dillere söylensin türküm
Vallahi kalmadı kıl kadar korkum
Gayri namazımı kılın isterim

Şükrü TÜRKMEN

Özcan TÜRKMEN

NE DEYİM

Vakti gelmeyince açmıyor güller
Akordu olmayan saza ne deyim
Sevmeyen güzele dönmüyor diller
İçimde sönmeyen köze ne deyim

Söylesem dinlemez sussam anlamaz
Desem ki gideyim hiç mecal kalmaz
Halimi bir bilse derman aramaz
Yokuşları çeken düze ne deyim

Divane gönlüme bir mezar kazdım
Dediğin sözleri taşına yazdım
Ne senden usandım ne senden bezdim
Baharı gelmeyen yaza ne deyim

Her şey boz bulanık gülmedi yüzüm
Fazla acı çektim hep sendin sızım
Beklerim inşallah yarınlar bizim
Gönlümü görmeyen göze ne deyim

DUYURU

**VAKFIMIZDAN BURS ALAN
ÖĞRENCİLERDEN 1 ÜST
SINIFA GEÇENLERİN
TRANSKİPTİLERİNİ VEYA KARNE
FOTOKOPİLERİNİ EN GEÇ EYLÜL
2009 TARİHİNE KADAR VAK-
FIMIZA ELDEN TESLİM ETMELERİ
RİCA OLUNUR.
EMİRDAĞLILAR VAKFI**

EMİRDAĞ ŞUBESİ DUDU PALA

TEL:0 272 441 26 61

GSM:0 532 292 25 33

FAX:0.272 442 71 41

 Onurair BELÇİKA FRANSA

CNN TOURS ALMANYA euromarmara
EKONOMİK TATİLLER

 SunExpress

KOMFOR TOURS

HOLLANDA

DÜNYANIN HER YERİNE

EKONOMİK BİLETLER

HAVAALANLARINA HERGÜN SERVİS
ARAÇLARIMIZLA GİDİLİR!..

ARAÇ SORUMLUSU

TUFAN AYDIN
ORHAN AYDIN

0 542 504 11 43
0 538 280 23 47
0 543 410 68 58

TÜM KONSOLOSLUK
İŞLEMLERİ İTİNA İLE
YAPILIR!..

EMİRDAĞ'DA YAYLA TÜRKÜLERİ

Aylardan mayıs. Konar göçer Türkmenlerin yayla zamanı. Göğsü yeşilenen Emirdağlarının tepeleri bölük pörçük karla kaplı. Bu yıl kış çok yağışlı geçti. Kar bazı yerlerde neredeyse adam boyu.

Pınarlar şırl şırl, Çaydere yün ve kelim yıkayanlar olmasa da yine gürül gürül akıyor.

Sanki gönüllere akar gibi. Yılık atları geçiyor gözlerimin önünden, koyun kuzu seçiliyor, denkler düzülüyor, ağıl-

lar, arkaçlar gıyutluklar temizleniyor. Çobanlar köpeklere hay veriyor. Yurtlar diz boyu otları, çiçeklerin arasından göçkuncü Türkmenleri bekliyor. Böcekler cıvı cıvı, kuşlar bir başka sevinçle kanat çırpıyor.

Yayla; sevdasıdır Oğuz boylu Bozulus Türkmenlerinin, hürriyetidir, düşleridir. Çocuklar yine ilk ekmek, mort, fırıngızdı, kepirim oyunlarını oynar mı? Yine yurtlar arası at koşuları yapılır, kaya başlarında pazarcılar

gözlenir mi? Yine o eski destansı sevdalar yaşanır mı?

Bu yıl da Emirdağlarında bilinmez.

Bildiğim bir şey var yürekleri ya-

kan, o eski sevdalar yaşanmasa da, eli kulağa atıp söylenen, türküleri, dilden dile dolaşmaya devam ediyor.

Fikret AKIN
Şair. Folklor
araştırmacısı

YAYLA TÜRKÜLERİ

Emirdağlarına kara gidelim
Ayvadan usandık nara gidelim
Buranın güzeli gönül eylemez
Güzeli bol olan yere gidelim

Harmana sererler sanı samanı
Hiç gitmiyor Emirdağın dumanı
Gel otur yanıma canım sevdiğim
Aynlık mı olur yayla zamanı

Toprak ev kurulmuş gölcük düzüne
Bende yandım yaylacının kızına
Baygın bakışına kurban olduğum
Yellibefin yeli değer yüzüne

Emirdağı birbirine Ulalı
Altın yüzük parmağında dolalı
Başın mı büyüdü gelin olalı
Ben seni kız iken seven oğlanım

Gedik yaylası da danı seki'si
Dona'dan geliyor yarin kokusu
Kurban olsun Emirdağın hepsi
Verin ağlatmayın nazlı yarımı

Bizim yaylalarda gonca gül olmaz
Boşla deli gönül dağlar yol olmaz
Elin kızı kendi gelip yar olmaz
Varıp kapısına yalvarmayınca
Yayladan geliyom elim boş değil
Nazlanma sevdiğim gönlüm hoş değil
Anan seni bir kötüye veriyor
Mevlamda biliyor sana eş değil

Emirdağı bir geçmeyinen yol olmaz
Altın yere düşmeyinen pul olmaz
Sevgiliyken bir gecelik yatınca
Adı çıkar ama kendi dul olmaz

Kuyunun başına koyduğum hatırlı
Yeter sevdiceğim saydığın hatırlı
Eğer yar olmaya gönlün var ise
Çık Emirdağın'dan bana kar getir
Emirdağlarında güderim koyun

Yaylanıza vardım karsız, dumansız
Ölüyom yoluna dinsiz, imansız
Eğer anan seni bana vermezse
Koyunlar mezara beni kefensiz

Emirdağlarına sürdüm koyunu
Mor menekşe gibi eğmiş boynunu
Yattıydım uyandıran olmamış
Cennet köşkü sandım yarin koynuna

Korkuyom sevdiğim ederler oyun
Zalim anan seni bana vermemiş
Düğün sevdiceğim o zaman düğün

Emirdağın yükseğinde kar yatar
Kötüler kendini yüksekten satar
Dünür saldım gavur anan vermezse
Koynunda sevdiğim kötüler yatar

Yaylalar içinde gölcüktür yayla
Böylemi geçecek şu yalan dünya
Eğer yar olmaya gönlün var ise
Dünür sal ananın gönlünü eğle

Yayladan gel kara gözlüm yayladan
Güzelliği satın mı aldın Mevla'dan?
Ahınan, vahınan ömür geçiyor
Gel bir sanalım sabah olmadan

*****

*****

****

Yağlı pınar Budoğlu'nun yaylası
Gazvelioğlunda davanın hası
Alnı çil altınlı duluk bastılı
Gelinler var canlar gurban olası

Yarin devesini Yörükler güder
Ağlama gözüyün sürmesi gider
Benim öpmelere kıyamadığım
Varmış el oğluna gelinlik eder

Sarı çiçeğinen donandı dağlar
Yeşil yaprağınan bezendi bağlar
Bu dünyadan muradımı almazsam
Tutuşur yüreğim içim kan ağlar

Kangal çiçek açmış başı dikenli
Yeni bir yar sevdim on yedi benli
Bin koyun güderim boğazı çanlı
Satanın çanları alırım seni

Yol üstende sarı çiçek bezedir
Ela göze sürme çekmek cezadır
Öpmeye kıyamam toz olur diye
Yarimin yanağı gülden tazedir

***

Ben yayladan geliyodum yalnız
Yağlığımı ala koydu çalınız
Anan seni suya salsın yalnız
Sevdiceğın ben olayım gadın giz

Tekne çukurunda Memilî dede
Burada ayırd olmaz bey ilen gede
Ellez ağa derler biri var idi
Beylik ağalığına himmet ede

Göğüs yayla ibiklerin öreni
Ne arayanı vardır ne soranı
Ezel millet millet yolu gözlerdi
Hepsini götürdü Münih treni

Yaylanıza vardım yaylanız daşlı
Yeni bir yar sevdim incecik gaşlı
İlinden ayrılmış gözleri yaşlı
Böyle bir güzelin derdi var bende

Yaylaya gidiyom bir havasınan
Anan bayram yapsın gara yasınan
Hasta oldum hiç gelmiyon yanıma
Doktur ilaç verdi billur tasınan

***

Mektup goydum Çiğillinin daşına
Dolanda gel su içmeye başına
Ben de yandım vallah yeni eşime
Eşimden ayrıldım ağlar gezerim

Yaylaya varmış da gar yiyememiş
Alı sayasını yar giyememiş
Sabahınan erken kalkmış yürümüş
Gediyom sevdiğim gal diyememiş

Yaylanıza vardım çiğilliyimş
Yardan mektup aldım gahirliyimiş
Sizde beni gınamayın emmiler
Buda geldi geçti cahiliğimiş

Isıtmaya suya vardım yalnız
Yaylıya gelmiyo gavur oğlunuz
Gorkuyodum mahallenin dilinden
Bizi ayıracak sizin diliniz

Yaylaya gel nazlı yarım yaylaya
Emanet eyledim gadir Mevlaya
Üç ay oldu heç gapiya çıkmıyo
Sanki gavur gızı olmuş evliya

***

Yaylaya vardım da yaylıyamamış
Hassa işliğini yar giyememiş
Zabahınan erken kalkmış yürümüş
İşte ben gidiyom gal diyememiş

Yaylalar içinde Çiğilli pınar
Dünyada aynlık olmasa ne var
Dünyanın malını verseler bana
İstemem ben malı ille nazlı yar

Yaylalar yollarından inip gelirken
Azraili gördüm yılanı yerken
Ben de ganatlanıp uçuyum derken
Felek gırdı ganadımı golumu

Yayla yollarından beri mi geldin
Ötme garip bülbül bağnımı deldin
Sen de benim gibi yardan ayrıldın
Yardan ayrılanlar gelsin yanıma

Yaylalardan endim geldim yol deyi
Kentirgeni kokuladım gül deyi
Arkadaşlar bennen dalga geçiyo
Sevdiğini alamadın öl deyi

***

Basmam yaylanıza bir daha basmam
Nereden geliyon gül yüzlü yosmam
Varacağım diye haber saldıydın
Ata binmeyince umudu kesmem
Yaylanın özünde inek sağıyor
Zülüfleri ak gerdanı döğüyor
Gözünü sevdiğim topacık yarım
Salınışın milyonlara değiyor

Kara koyun gün başında meliyor
Salına salına yarım geliyor
Sekiz sene beklediydin yolunu
Şimdi o yar bir kötüye varıyor

Yayladan gelirken yorulur muyum
Ben koyun güdene vurulur muyum
Evde benim kaşı karam dururken
Ben gider ellere yar olur muyum

Çoban davannı yüksekte tuzlar
Hani nazlı yarım verdiğin sözler
Kırmızı dudaklar, boyalı yüzler
Beni deli ediyor sendeki gözler

HAÇÇE GELİN

Haççe gelin, ineğe saadın mı gızım?
 Hele biyol tez tut elini.
 Bugün hava soğuk, Ocağa bir ataş gayver gelinim.
 Garabaş goyun çifte guzuladı,
 Üşütmeyelim guzuları,
 Sütünden bir ağız çeviriver,
 Bi çarpım da haşeşli gatmer getir gelinim,
 Goyuver Hasan'ımın önüne.
 Eyi bak Hasan'ıma gelinim, eyi bak.
 Tosun gibi adamın tosun gibi oğlu olur derler,
 Bir oğlan doğurur Hasan'ıma,
 Yüzümüzü gara çıkarma gonu gomsuya garşı,
 Oğluma dölsüz dedirtme gelinim.
 Fadik gelini keşimize güldürme emi.
 Bi torun ver bana gelinim.
 Yıllar dolanıp batır,
 Gene bahar geldi Haççe gelin,
 Gene fişneler çiçek açdı,
 Sarıgız buzaladı,
 Garabaş goyun guzuladı,
 Sen niye hayırsız durursun be gelinim?
 Evimi dolduracak,
 Soyumu sürdüreceksin,
 Boy boy torunlar isterim ben.
 Hanı bilirsin ya,
 Buralarda doğurmayan gelin makbul sayılmaz
 Hele de oğlan doğurmazsa,
 Ağzıyla guş gapsa giymatı yoktur.
 Aha şurayı belle,
 Yaz duvara dediklerimi,
 Yaz gelinim, yaz.
 Bilir misin gelinim?
 Topalların sısga gelin, oğlan doğurmuş,
 Davullar vurmuş, saatler durmuş,
 Taç etmişler sısga gelini başlarına.
 Bana da yan yan bakıverdiler,
 Bir de acı haber deyiverdiler gelinim,
 İçim yandı, içim.
 Bilmem söylesem mi, söylemesem mi?
 Ne hâllar etsem de nerelere gitsen?
 Ne'dim gelinim, ne'dim?
 Söylesen de duyca, söylemesem de,
 En iyisi var, benden duy.
 Ahh gelinim ahh!

Çolakların sürmeli gelinin
 üstüne guma getirmişler.
 Gördün mü gelinim, gözellik
 para'tmiyo,
 Gözelliğin önemi başına
 duvağı dakasıya gadar,
 Goca evine varasıya gadar,
 Gelin körpüsünden geçesiye gadar.
 Köprüden geçdin mi, işin bitiyo gari.
 Duydun mu Haççe gelin, duydun mu?
 Aşağı mahalle, yukarı mahalle bir olmuş,
 Bizi laf ediyolarmış a gızım,
 Ağalar beğler bi araya gelmişler,
 Çayırılıkda bir gongere gurmüşlar,
 Diyolarmış ki, Haççe gelinin miadı doldu.
 Beni de çağırdılar biyol,
 Biliyon mu gelinim na'pmişlar?
 Enine kesmişler, boyuna biçmişler,
 Bekteş'in maviş gızı Hasan'ıma münasip gör-
 müşler,
 Doğurganmış, senede bi guzularmış.
 Gördün mü gelinim başımıza geleni?
 Laf ağnamaz bu köylü milleti,
 Neçcez şimci a gızım, neçcez?
 Yatmışlar, gakmışlar,
 Kötü Maviş'i senin yerine dutmuşlar
 Olmaz dedim, Hasan'ım gelinimi seviyo dedim,
 , Atın yerine eşek bağlamam dedim.
 Alaylı alaylı güldüler bana,
 Ganıma dokundu gelinim, ganıma dokundu.
 Neslin kesiliyo dediler,
 Gözellik para'tmez dediler,
 Can evimden vurdular beni,
 Can evimden vurdular gelinim.
 Daş basdım bağrıma,
 Gulak ver çağrıma,
 Dillere düşdük gelinim, dillere düşdük.
 İflah etmez bu dert bizi,
 Aç ellerini Huda'ya,
 Aç gelinim, aç hûlusi kalple,
 O bilir, o duyar, o görür,
 Hayır ondan, şer ondandır,
 Aç ellerini gelinim,

Rabia Barış
Şair

EĞİTİMCİ GÖZÜYLE

EMİRDAĞINDA İLK DERGİ: EDEBDAĞ

Edebdağ iki ayda bir yayımlanan edebiyat, sanat ve fikir dergisinin adı. Dergi yayın hayatına Kasım-Aralık 2008'de başladı. Süreli ve yerel çıkıyor. İlçemizde yetişen hem genç hem de birikimli edebiyatçı ve sanatçıların bir araya gelerek çıkardığı kapsamlı bir dergi.

Coşkulu, heyecanlı ve sayfası dolu dolu. Bu tür dergiler ilgi ister. Tanıtımının daha çok yapılması ve abone sayısının hızla çoğaltılması gerekir ki uzun süreli çıkabilsin.

Bu nedenle ilçemizdeki tüm resmi ve özel kurumlarla okul yöneticilerinin hemşehrilerimize ve öğrencilerimize haberdar ederek dergiyi teşvik edebilmelidirler.

Derginin ilk sayısında beğendiğim bazı yazı ve şiirlere değinmek istiyorum. Dergi üç dosya ile bütünleşiyor. Edebi çalışmalarla dolu olan ilk dosyadan edebiyatçı-yazar Mustafa Kutlu ile bir söyleşi var. Okumanızı diliyorum.

Erhan Koyuncu ve Emrah Mola kardeşlerim saz ve söz ustamız Yoksul Derviş ile yarenlik etmişler. Araştırmacı- edebiyatcımız Ömer Faruk Yıldızkaya Emirdağ'da lakaplar üzerine kapsamlı bir araştırma yapmış. Bizi geçmişten geleceğe taşıyor. Üstelik lakapların kaynağını, sebeplerini de çok ayrıntılı anlatmış. Hatta Emirdağ türkülerinde, şiirlerinde geçen lakaplardan söz etmiş.

"Seyrekbasan derler öz adım Nuri, Gel, otur yanıma Kezi'nin Hayri, Sevdim sevdim alamadım yar seni Kız doğur, oğluma alayım bari "

Dizelerinde geçen " Seyrekbasan" kelimesi yörede yaktığı türkülerle tanınan Suvermez köyünden Nuri Demire'ye yürüyüşünden dolayı kendisine bu lakabın takıldığını anlatıyor. "Ben Ahmet, Bin Şükür, Deli Ceylan, Haşarat, Zehir, Müslüman Fakı, Çomu Ramazan, Tazı Ayhan,

Culuk Ziya, Kamçılı, Aç Sülü, Kır Tilki, Gıldolak, Kör Bekteş, Memi liler, Golcakililar, Yörük Gazi, Kalaycı Hayri, Berber Cafer, Köfteci Teke, Cıpcı Şükrü, Okucu Dudu, Domdom Şükrü..." Dr.Ömer Faruk Yıldızkaya yukarıda alıntısını yaptığım lakapları insanlarımızın özelliğine ve mesleğine göre bölümlendirerek anlatmış. Kalemine sağlık diyorum.

Bu bölümdeki Emel Hurma'nın " Kadın Olmak" başlıklı yazısına da değinmek istiyorum. Emel Hurma: "Yüzyıllardır kadın her alanda var olmuştur. Peki neden hala yeri tartışılmaktadır?" diye kadınlarımız konusunda önemli bir yaraya parmak basıyor ve Kerime Nadir'i, Halide Edip'i, Sabiha Gökçen'i ... örnekleniyor. Kendisini kutluyorum.

II. bölüm Elekçi' de birbirinden güzel şiirler var. Arda Aktaş ve Ömer Özkan'ın " Atatürk" başlıklı yazısı milli değerlerimizi, Atatürk'ü ve Atatürkçülüğü anlatıyor. Biçim ve içeriğini çok beğendim. Kendilerinden daha güzel yazılar bekliyorum.

Dosya III'te ilginç ve dikkat çekici edebiyat-sanat heberlerine yer verilmiş. Heberin bir tanesi çok dikkatimi çekti. Derginin Genel Yayın Yönetmeni Ayşe Yılmaz'ın Mayıs 2008'de yazıp yönettiği "Uçuş Kabus Uçuş Edep" adlı tiyatrosu Emirdağ'da gösterime girmiş. Oyun yoğun ilgi görmüş. Ayşe kardeşimizin yeteneğini, çalışkanlığını ve başansını önemle belirtmek isterim.

Derginin ikinci sayısında edebiyat sanat ve düşünce dünyamızın mihenk taşı olan Yavuz Bülent Bakiler ön kapakta yer almış. Emrah Mola ve Erhan Koyuncu Türkçe edebiyat ustamızla mülakat yapmış. Kutluyorum.

Ben bu dergileri bir solukta okudum. Çok keyf aldım. Sizlerin de bir an önce abone olmanızı ve okumanızı gönülden diliyorum. İşte

adres: Cumhuriyet Mah. Yavuz Sultan Selim Cad. No:26 Emirdağ

e-mail: edebdag@gmail.com

Derginin yayın kurulunu bilmenizi isterim. Genel Yayın Yönetmeni ve Yazı İşleri Müdürü Ayşe Yılmaz, Yayın Kurulu Emrah Mola, Şükran Bütün, Bekir Sıtkı Sayın, Mehmet Nuri Parmaksız, Av.Ahmet Şahbaz, Yrd. Doç.Dr. Abdullah Şengül, Dr. Ömer Faruk Yıldızkaya, Doç.Dr. Dilek Erenoğlu, Prof.Dr. Nurullah Çetin. Kapak tasarımı Said Adak, düzelti Emel Hurma. Hele II. sayıda yok yok. Zengin bir yazar kadrosu var. Yıllık abone 15 TL. Dergi Ankara'da basılmış. Baskı iyi. Yazılar gözü yormuyor.

Emirdağ'da örnek olacak güzelliği yaratan, destekleyen, başta Ayşe Yılmaz, Emrah Mola ve Erhan Koyuncu olmak üzere emeği geçenlere başanlar diliyorum.

Yıllarca yazma uğraşı içinde olan bir eğitimci olarak bu işin zorluğunu, zor olduğu kadar da keyifli olduğunu biliyorum.

Dergideki bütün yazıları değerlendirmedim. Her yazı hakkında eleştiride bulunmam. Hele idealleri körleyici yorum ve eleştirilerde bulunmak daha da yanlış olur.

Dergi ulaşabildiği her kişi için önemli bir fırsattır. Bu fırsatı iyi değerlendirelim. Dergiyi çantamda taşıyorum. Abonelerin çoğalması için gayret ediyorum bilirsiniz.

Haydi gelecek sayılara.

Şoförler Odası

Düğün Salonu

Ertuğrul Gazi Mahallesi Damar Sk. No:35 ESKİŞEHİR
Tel: 0.222 335 96 96 - Faks : 0.222 335 11 33

altes tour

Turizm &
Seyahat Acentası

**Tatil
Keyfini
doyasıya
yaşamak
isteyenlere!..**

- ★ **Taksitli tatil kampanyaları**
- ★ **Yurt içi-dışı turlar**
- ★ **Otel rezervasyonları**
- ★ **Seminer ve kongre organizasyonları**

**YURT İÇİ - YURT DIŞI
UÇAK BİLETLERİ**

TÜRK HAVA YOLLARI

FLY ÖGER

brussels airlines

Corendon

ANADOLUJET

atlasjet

Onurair

SunExpress

PEGASUS
AIRLINES

iZair

**TREN
BİLETLERİ**

OTOBÜS BİLETLERİ

Buzlu METRO

GEMİ TURLARI

MERKEZ : Sarar (Köprübaşı) İşhanı Dilem sk.(Sahilyolu) No:7/D ESKİŞEHİR

TEL : (0 222) 230 81 05 (pbx) Faks: (0 222) 234 59 49

ŞUBE : İsmet İnönü cd.Sarar(Köprübaşı) İşhanı (Vakıfbank Sırası) 1/D ESKİŞEHİR

TEL : (0 222) 220 26 66(pbx) Faks: (0 222) 234 59 49

ŞUBE : Darmstad Cad. No: 27/A BURSA

TEL : (0 224) 251 11 36 Faks: (0 224) 251 11 37

ŞUBE : Eskişehir Cad. No: 30 Emirdağ / AFYONKARAHİSAR

TEL : (0 272) 442 74 50/51 Faks: (0 272) 442 44 84

www.altestour.com.tr www.gezitatilsitesi.com